

CRASHED405

Derece : NC-18 (18 yaş altındakiler için sakıncalıdır.)

Özet : Evrende nefes alan *her şey* evrendaştır.

Notlar : Tarih, 01.09.07 (yayın tarihi:)

Notlar II – dilş : Büyük bir dönemeç, *yine* büyük bir dönemeç. dD, hem birey olarak, hem de takım olarak yeniliklerinin ardını arkasını kesmiyor diyebilirim.. dD nedir, dilek ve dilş'in kısaltmasıdır, thelake ve awakencordy demektir, bir yanlış anlaşılma olmasın, yine aynı kişiler kalemi elinde tutmaktadır..

Notlar III – dilş : Ben 405'te unumu serdim, eleğimi astım, artık gayet tatlı, bahar günleri gibi kısımları yazıyorum, bu bir gerçek.. Çocuklar büyüdüğünde hayatımız yine kararip gerçekliği göreceğ, plan oydu, *hala o*, ama arada sırada spin offlar olsun, böyle major birleşmeler olsun, crossoverlar olsun, 405'in büyükler ligine dokunmalarım sürüyor, çünkü onlarsız da olmuyor.. Hepsinin tadı farklı, bir hayat büyükler ligi olmadan geçmiyor..

Notlar IV – dilş : Dilek'in Crash'i ise daha farklı, kendisi daha körpecik, ama kökleri toprakta oldukça yayılan, her yere tutunan bir hayat oldu.. Onun senaryosu hakkında bir gün konuşurken birden bire kendimizi bu topraklarda bulmamız ise çok ani bir ivmeyle gerçekleşti, crossover olur herhalde derken, senaryonun *kendisi* crossover oldu..

Notlar V – dilş : İççe geçen bir sürü fikrin, evrenlerdeki açık kapıların izlerini göreceğiz bu senaryoda.. Zannımca.. Hala nasıl yazacağımızı bilmiyoruz, tempo nasıl olacak, durum nasıl olacak, yazım şekli nasıl olacak.. 405'in plotunun olmaması bir rahatlık olacak bizler için, büyük bir plot bombalanmayacak, açık kapıları kapatacağım.. Crash içinse durum farklı, onun devamında bu konuları işliyor olacağız, bir sürü şey aydınlanacak, Crash yazarken şöyle iyi mi böyle iyi mi tadında gideceğiz..

Notlar VI – dilş : Amacımız, 405 Grisi ile, Luplex Pembesi'ni bir araya getirmek.. En sevdiğimiz karakterlerimizi yan yana görmek.. Sonu olmayan bir proje, bir anda "tamam evet ayrılalım" şeklinde bitebilecek, ya da "evet hala devam ediyoruz" denilebilecek bir örgü.. Senaryo serilerinde bir adımdan çok bir köprü..

Notlar VII – dilş : Angel6'da da ortak yazım gerçekleştirmiştim, çok zor bir aşama olduğunu biliyorum.. Onun bana kattığı çok tecrübe oldu, en azından oradaki duraksamaları burada geçirebileceğiz, daha kolay olacak.. Dilek de hayatını benim senaryomu chatlerde kendince yazarak geçirdiği için, 405 konusunda bir problem çekmeyecek, ikimiz de birbirimizin evrenini gayet iyi tanıyoruz, ve düşünüyorum ki, uyum anını yakaladıktan, sistemi oturtuktan sonra her şey oldukça kolay geçecek.. O ana kadar bocalamalar doğal olacaktır..

Notlar VIII – dilş : Çok heyecanlıyım aslında, hayırlısı, umarım bu da ortasında rafa kaldırılan bir proje olmaz, ağlarım.

Notlar I – dilek : dD'nin miniği geldi efendim. Şu körpecik hayatımda kendi kocaman evrenimin bile notları yoktu, ki ben notların hayranı bir insanımdır, şimdi evrenimin *devleştiği* bir noktada notlarla karşılıyoruz kendisini.

Notlar II – dilek: Şu anda bu notları okuyan çoğunluk daha önce crash okumadı, en azından benim bildiğim kadarıyla, onlar için hazırlanmış summary defterini okuduklarını tahmin ederek içim rahat, karnım tok ve sırtım pek bir şekilde adım atacağım. Şuradan buradan adını bilmediğiniz insanlar fırlıyorsa bilin ki summary'yi iyi okumamışsınız :) ama sora sora bağdat bulunur, isim dediğin bir objedir, derhal cevaplarız. Zaten karakter geçmişleri de kafamda bir databank halinde duruyor, google search oldum, sorana 3 cümleyle cevap verebilirim sanırım.

Notlar III – dilek: dilş'le kaç kere ortak bir şeyler yaptığımızı düşünüyorum, ben six'te masalcı teyze oldum, o sharpest lives'da flashbackçi teyze oldu, sonra değişim furyası vardı, şimdi de bu. Artık iki aklın ayrı kalamaması durumunda yaşanan doğal bir süreç olduğunu düşünüyorum.

Notlar IV – dilek: yazım stillerinin nasıl kaynaşacağı konusu bende bir hayli merak uyandırıyor, daha önce ikisini bir arada okuyanlardan “aaa vallaha fark etmedim beh ahahah” gibi tepkiler aldığımız için sanırım bir problem olmayacak, zira ikimiz de kendi evrenlerimiz dışında diğer evrenlere gayet iyi hakimiz. Bir karakterin ağzından çıkan laf artık *o karakterin ağzından* çıkıyor, bizim aklımızdan değil.

Notlar V – dilek: hikayede insan haklarına aykırı durumlar görürseniz bilin ki bu Latty'den kaynaklanan bir durumdur. Kendisi çok çekmiştir elimizden, hala çekmektedir, daha da çekecektir. Siz aklınızı selim tutun.

Notlar VI – dilek: yazacağımız olay ikimizin de çok sevdiği ve duygusal olarak çok detaylı ve ağır işlemek istediğimiz bir konu. Umarım altından kalkarız. Trajediye seven mazoşist ruhlar olarak kaleme alındığında burada da bir sorun yaşamayacağımızı umuyorum :)

Notlar VII – dilek: başka diyecek bir şeyim yok sanırım, bir haftalık bir hazırlık sürecinin ardından sonunda bu noktaya vardık, her şeyin eksiksiz, güzel ve kalplere dokunan bir şekilde başlayıp devam etmesi umuduyla..

UYARI KISIMLARI

UYARI 1:

Bu senaryo FOUR, ZERO ve FIVE senaryolarını barındıran *405 Serisi* ile, stand alone bir senaryo olan *CAPTAIN CRASH & THE BEAUTY QUEEN FROM MARS* adlı senaryonun ortak bir evrende buluşmasıyla meydana gelen bir senaryodur.

Bu senaryo, diğer senaryolar olmadan okunabilecek olsa da, pek bir mana ifade etmeyecektir.

UYARI 2:

Bu senaryo, şiddetli görsel imgeler içerecektir. Bunlara kitlesel felaketler, ölüm, acı, hastalık, cinsellik, şiddet, duygusal iniş ve çıkışlar dahildir.

Teşekkürler,
dD.

CRASHED405

“ELLER HAVAYA, ELLER HAVAYA, ZEUS BİLE BU GÜNÜ MAHVEDEMEZ!”
ve bar coşarken her yerde eller havaya kalkar..

SOUNDTRACK

DEBORAH COX – ABSOLUTELY NOT (CHANEL CLUB MIX)

opal kalabalığın arasında yürüyorken ellerini kaldırır ve böylece daha rahat geçerken parmaklarının ucunu geride eşi tutuyordur, ikisi yürürlerken merkez masa barı coşkuyla eğleniyordur, güzel bir cuma gecesidir bu gece, genç kadın grubunun koltuklarına ulaşırken hepsini büyük bir tartışma içinde bulur, muhtemelen konu incir çekirdeğini bile doldurmuyorken merkez masa grubu evrenin sırrını bulur gibi ciddidir, brian bir koltuğa çökerken onu da üzerine çeker, sarışın sırtarak otururken ona döner, kolu koltuğun arkasında, onun kucağında yükselerek eğilir ve dudaklarını örterken kalçasına batan bir topuğu hisseder, brianı bırakıp dönerken loreet konuşur
“sen de ordaydın, hakemlik yap..”
opal neymiş derken konu onlara da anlatılır, genç kadın içki isterken dinler..

kate gülüyor, bar iskemlesinde oturmuş, konuşur
“tatlım bu önemli bir şey değil-“ ama oğlusu, dik başlı, hayır önemli derken somurtur
“bir daha gitmek istemiyorum, beni zyende okutun,-“
“lincoln..” linc omuzlarını silerken annesi onun saçlarını okşuyor, konuşur
“bak ne yapalım.. madem sen mavi oluyorsun diye senle dalga geçiyorlar, ben de renk değiştireyim..” linc ona bakarken mırıldanır
“mavi mi olacaksın?”
“hayır.. ama saçlarımı zıttı çeviririm-“ oğlunun gözleri kocaman olurken kate de gülümser, konuşur
“ne renk yapıp babanın kalbine indirsek?” linc gülerek ona sarılırken annesi de ona sarılır, dert tasa biterken barmen içecekleri verir, ikisi de ikişer bardağı alırken gruba geri dönerler..

naunet ve claudine dans ediyorlarken myra gülerek konuşur
“kızımı özledim!” claudine aa diyerek ona sarılır ve yedek kızı olduğunu söylerken teyzesi gülümseyerek ona sarılır, ikisi dans etmeye devam ederlerken naunet koparak gruba gider, yeri opal ve brian tarafından doldurulmuştur, o da başka bir koltuğun koluna tünerken linc ve kate içkileri getiriyordur, naunet bağırırken jensen o tarafa döner, küfrederek ayağa fırlarken kate ona bakıyor, masum masum sorar
“ne oldu hayatım?”
jensen ağzı açık, ona bakarken yılların sapsarı sarışını kate mis gibi bir kumral olmuş, ona bakıyordu, jensen dağları devirip yol açar ve karısına giderken pierce konuşur
“naunet sen de sarışın ol..”
naunet oldu derken onu öper, linc içkileri annesinden kurtarıırken jensen kraliçesini piste götürüyordur, linc bardakları dağıtır..

“NE KADAR GÜZEL OLMUŞ! ANNE BEN DE KAHVERENGİ OLSAM MI?”
loret gülerek ona koşan kızına bakarken cevaplar
“ilerde istediğin renk olursun tatlım, şimdilik olduğun gibi kal..”
küçük caklin peki derken zac onun arkasından uzanarak suları sehpaye bırakıyordu, konuşur
“anneme de siyah çok yakışıyor..” annesi onun saçlarını karıştırırken linc o tarafa ilerler, dans etmek isterken caklin de ister, ikisi beraber piste giderken claudine dönüyordur, lance’in yanına çökerken nefes nefese, suya uzanır, myra da kocasının yanına giderken zac fırlar, ona yer verir, myra teşekkür ederken zac ayakta, konuşur
“acaba daren ne yapıyor..”
annesini gülerek cevaplar
“muhtemelen ders dinliyor ve sıkıntıdan ölüyor.. şanslısın..”
zac de gülerek myra yine kızını özler, kocasına dönerek konuşur
“sen hala konuşmadın, değil mi?” naunet e yok artık diyorken james suçludur, mırıldanır
“ne diyeceğim? yine katil misin diye soracak, evet demek zorunda kalacağım..”
zac ama öyle değil derken sehpaye oturmuş, konuşur
“annem de adam öldürdü, ama kötü adamlardı.. sen evren başkanısın, evreni yönetiyorsun, çocukken yaptıkların önemli değil..”
myra aferin zac derken james yine de hımlar, pierce salak olduğunu söylerken mavi bir bakış yer, sırttır, o sırada birden bütün ışıklar kırmızı yanmaya başlarken müzik hala bangır bangırdır ama an durur, alarmlar yanıp sönerken james fırlar, opal zac’i tuttuğu gibi asansörlere giderken ördekler yakalanır, yollar başkanlara açılırken köprü asansörü bir an sonra yukarı fırlar..

SOUNDTRACK

BEAR MCCREARY – PRELUDE TO WAR

“neler oluyor, çocuklar mı-“ ayağa fırlayan mia ona ilerlerken cevaplar
“mars değil, lenarta-

“ne? ne alakası var-“ genç kadın ona bir sürü kağıt verirken pierce da ilerliyordur, ekranlara bakarak elleri belinde, mırıldanır
“nüfus sayımı yapsınlar, derhal-“ mia koşarak uzaklaşırken opal telefona gidiyordur, brian konuşur
“orası neresi?” james raporları okuyorken mırıldanır
“biri bana george’u bağlasın-“ kate telefonu çoktan açmışken jensen damienla görüşüyordur, loreet james’in elinden kağıtları alırken james konuşur
“lenarta genetik araştırmaların yapıldığı gezegen, gizli gezegen, çok kişi bilmiyor, klonlar orda yaşıyor, masa damgalı..”
brianın başı dönerken loreet mırıldanır
“biri onu bilgilendirsin, birazdan açıklama yapması gerekecek-“ opal brianı götürürken rapor yağması bitmiştir, james mırıldanır
“kaç klon yok, ve kim kaçırdı, büyük problem.. biri bana oreonu da bağlasın-“
mia telefonu verirken konuşur
“aradılar zaten, flasler hatta-“ james alır ve uzaklaşırken loreet ekranlara bakıyor, mırıldanır
“tamam, pierce, lutherle konuş, siz de bana bilgi verin..”
pierce uzaklaşırken loreet herkesin aynı anda konuşmasını dinler..

sabaha doğru ortam sakinleşmişken james ofisine dalan kate’e bakar, genç kadın nefes nefese, heyecanlı, konuşur
“yandık, gel-“ james kalkarak giderken köprü dolmaya başlamıştır, pierce ona dönerken mırıldanır
“oraya gitmemiz gerekecek, çok uzaktayız, böyle olmuyor-“
“gideriz tamam da ne oluyor-“ pierce iç çekerken cevaplar
“belirsiz bir hastalık.. mikrop..”
james kaşlarını çatarken lorete döner, genç kadın iç çekerken opal mırıldanır
“gerekli.. diğer gezegenlere sıçarsa bittik..”
james bu şimdi nerden çıktı diyorken üçü de ona bakar, genç adam iç çeker ve dikleşir
“pekala.. bavulları toplayın, lenartaya gidiyoruz.. basın departmanını hazırlayın, karantina haberi vereceğim, pierce ben haberi vermeden boyut kapılarını kapat, opal evren geçişlerini kitle, loreet aksilikleri düzelt..”
genç adam uzaklaşan başkanlara bakarken derin bir nefes alır, sonra telefonunu açar, bir saniye sonra konuşur
“norman? benim, buraya gel.. sınırsız süreli geliyorsun,haleyi bir yere bırak.. lazımsın.. tamam..”
ve genç adam telefonu kapatır, basın departmanına giderken evren birbirine girer..

“NE?! BABA HAYIR-“ norman çantasına kıyafet atıyorken haley arkasında, hayır hayır diyordur, o sırada birden yer sarsılır, yukardaki lamba sağa sola titrerken ikisi de yukarı bakar, televizyon acil durum uyarı sesini verirken haley içeri koşar, norman da arkasından giderken spiker evren karantinasına girildiğini, resmi açıklamanın birazdan yapılacağını söylüyorken dışardaki kornaların sesi iki katına çıkar, haley babasına dönerken konuşur
“sen tanrı değilsin, sen de kaparsan ne olacak?”
babası ona ilerler ve sarılırken haley gözlerini kapatır, fısıldar
“lütfen dikkatli ol..”
“esas sen dikkatli ol.. hastalandığımı duyarsam kafanı kırarım..”
haley o zaman kesin hastalanırım derken babası gülümser, bir an sonra salonda bir adam belirirken genç kız çığlık atar, adam ona bakarak konuşur
“korkuttuğum için üzgünüm.. bay norman, ben juane’ın meleğiyim, merkeze sadece benimle gidebilirsiniz, boyut kapıları kapandı..”
norman tamam derken kızına döner, devam eder
“haley, dikkatli ol.. sasha’ya git, onlarda kal, her gece arayacağım..”
haley iç çeker, tamam derken norman onu başından öper, sonra meleğe giderken çantasını alır, ikisi bir an sonra yok olurlarken genç kız dönerek televizyona bakar..

“hepiniz sakin olun.. duyduğunuz ve hissettiğiniz sarsıntı, gezegen üzerine inen boyut kapılarının sesi-“

herkes ne diye birbirine dönerken miss eliza sessiz olmalarını istiyordur, miss danielle ise konuşuyordur

“-bir dakika önce merkez masa’nın yaptığı bir evrensel bildiri dahilinde, gezegen giriş çıkışları belirsiz bir süre boyunca yasaklanmış durumdadır-“

her kafadan bir ses çıkıyorken miranda ve daren kapıya gidiyorlardır, miss eliza onların adını seslenirken miss danielle devam eder

“bu belirsiz sürenin okul tatillerine uzaması söz konusu olursa, hepinizin okulun sosyal tesislerinden yararlanacağını bildirmek istiyorum.. ümidimiz yasağın kısa sürede kalkması olacaktır, gerekli diğer açıklamaları sonra alacaksınız-“

hayırlar ve redler duyuluyorken miss danielle konuşur

“miss sinclair ve bay keaney, lütfen ofisime-“ miranda kapıyı açtığı gibi fırlarken daren da arkasından koşturur, jacob ve dick de fırlarken dersler mersler biter, her sınıfın kapısı açılır, her kafadan bir ses çıkar..

miranda fırtına gibi ona sarılırken genç adam da ona sarılır, ikisi birbirlerini nerdeyse kıracaklarken genç adam onun saçlarını öpüyor, konuşur

“iyiyiz, ne bu korku? sanki masa çöktü diye alarm verdik-“

“olsun! neden size ulaşamıyoruz acil bir şey olunca?!”

“güvenli olsun diye.. daren..” daren da başını sallarken jason kardeşine dönerek onu ilerletir, kanepeye otururken konuşur

“iyiyiz, korkma, babam çok meşgul, annem de bavul topluyor..”

“niye? nereye-“

“bir yere gidiyoruz-“

“jason ne oldu söylesene..” genç adam iç çekerken mırıldanır

“nasılsa haberlere çıkması birkaç dakikayı bulur: evren karantinaya alındı miranda..”

çocuklar ona bakakalırken dalton mırıldanır

“ben bir gideyim.. ben gelene kadar burda kal..”

jason başını sallar, dalton yok olurken likuna da dışarı çıkar, kapı kapanırken jason devam eder

“gezegenlerden birinde tanımlanamayan bir virüs ortaya çıkmış, ve orayı kırıp geçiriyormuş, biz de oraya gidiyoruz-“

“ama neden?! ya siz de kaparsanız-“

“kapacağımızı sanmam miranda-“

“ama ya kaparsanız?! hepiniz birden gidiyorsunuz bir de! lance ne olacak? jacquelyn?”

abisi gülümserken cevaplar

“paola ve efrain onlara bakar.. ayrıca hepimiz gitmiyoruz,-“

“en büyükler gidiyor evet, çok mantıklı-“

“miranda, lütfen..” genç kız iç çekerken konuşur

“ama zor.. şimdiye kadar bir şey olduğunda bizi köprüye kapatıyordunuz, buraya değil..”

jason gülümseyerek buraya bakar, diğer çocukları görürken mırıldanır

“çok da kötü görünmüyor.. arkadaşların var, tatil yapacaksın, inan masadakiler yerinizde olmak için neler vermezler..”

darenla miranda ona bakar, genç adam gülerken ayağa kalkar, konuşur

“babamla konuşacağım, gitmeden önce uğramaya çalışır, opalle brian da öyle.. korkmayın, gerçekten.. bir şey olursa haberlerde görürsünü-“

“JASON!”

ikisinin bağırışıyla jason gülerek yok olurken miranda iç çeker, daren da arkasına yaslanır..

norman köprüde belirirken bir anda işin göbeğine düşer, ve kate de onun boynuna düşerken genç adam da ona sarılır, o sırada saçları fark ederken dili tutulur, mia ona dosya verirken telefonlar çalışıyordu, raporlar çıkıyordu, ekranlar dönüşüyordu, geride james duyulur

“eve hoş geldin..”

norman ona döner, ikisi sarılırken genç adam bir an sonra neler döndüğünü sorar, james yürüyor, açıklarken masa bir yandan toparlanmaya, bir yandan iş yapmaya devam eder..

asansörler açılır, damien içeri girerken konuşur
“jensen, geldim..” genç adam onu görünce rahatlar, ilerlerken konuşur
“gezegen ordu birliklerine ulaşabiliyoruz, gel,-“ damien onunla ilerlerken george da diğer asansörden john ve jones ile frederick ile beraber çıkarken james onları görünce konuşur
“harika, michelle ve diana da gelmek üzere, george, john, benimle geleceksiniz, masanın koruması olacaksınız, lenartadaki güvenliği de yakın zamanda size yıkacağım, orayı bir kere delen bir daha delebilir, jones, fred, ikiniz burdasınız, ben yokken masaya bir şey olursa önce işinizden, sonra da bir uzvunuzdan mahrum kalırsınız, yeterince net miyim?”
frederick cam gibi derken james başını sallar, o sırada asansör açılır ve michelle içeri girerken pierce ona ilerliyor, sarılır, sonra yürütürken anlatır, yetki ve bir sürü ıvır zıvırı ona verirken diana da içeri dalar, geldiğini belirtirken opal ona saldırır, bir an sonra patrick içeri girer, sydney ona el sallar ve o yokken hukuk departmanının onun yönlendireceğini anlatırken ikisi son durumu elden geçirirler, o sırada michael cisimlenirken ilerleyerek opale gider, ne yapabileceğini sorarken jason geri döner, babasına ilerleyerek konuşur
“baba, miranda seni görmek istiyor-“
“biraz bekleyecek-“ jason onu kolundan tutup çevirirken konuşur
“baba, miranda seni merak ediyor.. küs ayrılıyorsunuz, ve mikrolara gidiyorsun, kafayı yemiş vaziyette..”
babası ona bakarken o sırada asansörler açılır ve ördekler içeri girerken jason beline sarılan kızını tutuyor, babasına bakarak konuşur
“git.. ilk defa ayrı bir yerde bekleyecekler..”
james iç çeker, jason ona dokunur ve genç adam bir an sonra yok olurken jason kızına döner..

james döndüğünde her şey hazırdır, beş başkan ve eşleri, norman, mia, michael, sydney, george ve john uçuş üssüne giderken geride kalanlar evreni yönetmeye başlarken hepsi içeri girer, otururken kemerler bağlanır, bir an sonra uçuşa geçilip lenartaya doğru yolculuğa başlanır..

“julianne, geldiler..”
kısl saçlı kadın başını mikroskoptan kaldırarak kapıdaki livann’a bakar ve teşekkür ederek gitmesine izin verirken elindeki plastik eldivenleri çıkarıp çöp kutusuna atıyordur, asistanına dönerek bıraktığı şeyle ilgilenmesini söyler ve laboratuvardan çıkarken karşılaşması gereken oreon üyeleri vardır..

SOUNDTRACK BOND – DREAM STAR

julianne, oreon sektörüne giriş kapılarından uçuş üssüne girer, görevliler henüz inmiş beyaz araçların güvenli bir şekilde tekrar atmosfer ortamına alınması işlerini hallediyorken julianne kapıların açılmasını bekliyordur, en önde oakfox ve levia’yı görebiliyorken biraz sonra önce ikisinin, sonra diğerlerinin kapısı açılır ve latty conrad’la beraber lenartaya ilk ayak basanlar olurken julianne de onların yanına ilerliyordur...

“daha geç bekliyordum, delora iyi mi?”
latty başını sallar
“iyi sayılır, anlatacak çok şeyi var..”
julianne anladığını söyler ve ablasıyla beraber araçtan çıkan genç kadına bakarken delora yol boyunca biraz daha iyi hissetmiş, julianne’i gördüğünde hafifçe gülümser
“çok uzun zaman oldu, en son savaştayken conrad’la beraber gelmiştik, değil mi conrad?”
conrad başını sallarken şimdiki durumun da savaştan bir farkı olmadığını söylüyordur, delora genç adamın koluna girerek hem ona, hem kendine destek olurken wusla’yla beraber calis ve ewan da

gelmiş, ilk grup diğerlerine öncü olurken julianne bir kaç görevliyi colm'un yanına göndererek yerleşim konusundaki plana uyulmasını ister, görevli *tabii efendim* diyerek derhal colm'un yanında biter ve o anda onun komutasına geçerken julianne, kraliçe latty ve cuslov'la beraber yürüyerek uçuş üssünden ana sektöre giriyordur..

ana sektör girişinde onları livann karşıliyorken oreon'a ait işlerinin yürütüldüğü bölüm yine oreon'un havasını taşıyor, yüksek tavanlar ve ferah bir beyaz içinde görevli ve doktorlar oradan oraya koşuyorken livann onlara yolu gösterir, herkes genç kadını takip ediyorken latty julianne'e döner "merkez masa geldi mi?" julianne başını sallayarak evet diyorken büyük bir asansörün önüne gelmişlerdir, livann düğmeye basıyorken julianne konuşur "Luther da onları karşılıyor. İki taraf da yerleşimini bitirdiğinde üst lobide buluşacağız..şimdi livann size odalarınızı gösterecek, diğerleriyle ben ilgileneceğim..her şey anlaşıldı değil mi livann?" sarışın klon başını sallarken asansörün kapıları açılır ve oreon'un ilk yedi üyesi ne kadar zaman kalacaklarını henüz bilmedikleri odalarına çıkmak için kabine girerler...

SOUNDTRACK PETEY PABLOE – SHOW ME THE MONEY

"aracımız havalanmıştır.."

herkes kemerleri falan sökerken bütün koltuklar doludur, burası normal bir uçak da değildir, uçan bir evdir, huzurdur, rahatlıktır, her ekran açık ve bir şeyler duyuluyorken koltuklardan birindeki sarışın bir adam ayağa kalkar, konuşur

"hey.."

herkes ona dönerken evren başkanı devam eder

"bakın, yabancı bir yere gidiyoruz, bilmediğiniz bir yere gidiyoruz, ben bile birkaç kere adım attım, kendi kuralları olan bir yere gidiyoruz.."

hepsi ona bakarken james konuşur

"beni orda rezil ederseniz kafanızı kırarım.. adam gibi davranacaksınız.. oreon da orada olacak, hepsi sizin aklı başınızda ciddi adamlar olduğunuzu düşünüyorlar, öyle rol keseceksiniz, masa için bir de bir sürü dedikoduyu sırtlayamam.."

gülüşler duyulurken james devam eder

"hepiniz sözlerimi dinleyeceksiniz, zaten dinliyorsunuz, ama orda kulum olacaksınız, başkanlar ne derse yapılacak, oreondakiler size emir verirse kafa sallayıp başkanlardan birine gidip danışacaksınız.."

james koltuğa otururken yanındaki kızıl konuşur

"ayrıca şöyle bir şey var, hepinizin tahmin ediyorum ki orada birer dengi var, sizleri onlarla eşleştireceğiz, istediğim şey hepinizin onlara karşı saygılı olması.."

karşı koltuktaki genç adam mırıldanır

"işbirliğinde kusur olmaz, ama saygıyı kazanmaları gerek.. düşman değilim, yanlış anlama, ama ya işlerini bilmiyorlarsa? klonlar onların üzerinde kaçırıldı.."

opal konuşan normana bakarken konuşur

"daha pek bir şey bilmiyoruz, gidince her şey açığa çıkar, sorumlularla konuşuruz.. onlar da sizin gibi görev yerlerindelerdi, bugün lenartaya gidiyorlar.."

norman çalan telefonunu açarken efendim der, sonra yüzü gevşer ve kalkarak diğer tarafa giderken onun yanında oturan sarışın konuşur

"bir liste verebilir misin lorete, hepimize?"

lorete elbette derken ayaktaki bir adam dosya dağıtmaya başlar, kate ona gülümserken genç adam sakın, konuşuyordur

"luplex kraliyet sistemiyle yönetiliyor, başında Kraliçe Latty Flacil var.. bu ara luplex halkında bir de kral olmasına yönelik istekler çıktı, ne yapacaklar bilmiyorum.."

james işte o yüzden evreni erkek yönetiyor diyorken george devam eder

"bir masaları değil, bir sarayları var, dört başkan değil, kraliçeye yardımcı üyeler var.. yetki asli ve birel olarak kraliçede, tamamen bir eski sistem.. sadece kralın ya da kraliçenin iyi niyeti veya çağdaşlığı yönetimi diğer kadrolara da aktarabiliyor.."

jensen sayfaları çeviriyorken george konuşur

“yan kadroyu görüyorsunuz, cuslov, calis, wusla, conrad ve ewan.. kendi aralarında ve halk içinde bu isimlerle geçiyorlar..”

sayfalar çevrilip duruyorken norman da yerine geçer, dosyasını alırken sorar

“diğer elemanlar kim? sekreterler mi? görevli kadro yoksa?”

george hayır derken açıklar

“sarayda şu aralar büyük bir kalabalık var, son 2 yıl içerisinde orada olmayan kadar.. bizim masamızda tanrılarımız elementleri ve büyük güçleri kontrol ediyor, ancak sarayda bu ara onların özel durumlarına göre bir araştırma sonucu elde edilen element kıranlar var..”

mia kaşlarını çatarken o bir ne diyordur, babası ise devam eder

“luplex’e bir kadın saldırıda bulunuyor, adı biana.. bir su kıran, ve eski bir kıran, oldukça güçlü..

kaptan ewan crash hafızasını kaybetmeden önce pluto ile iletişime geçerek yıllık bir rapor sunmuştu, gizliydi, hala da gizli..”

james dosyayı açmamış, diğerlerine bakarak konuşur

“hala da gizli.. bunlar size anlatılmadığı sürece bilmiyorsunuz.. ancak etrafınızda birden kabarıp ayaklanan bir su görürseniz kaçın..”

“kaçmak çare miymiş?”

“bilmiyorum.. hala öldüremediklerine göre, değil..”

sayfalar okunurken araç alçalmaya başlar, herkes toparlanır..

SOUNDTRACK BOND – ODYSSEY

“profesör..”

duvardaki büyük elektronik ekrana bakan adam hımlarken kapıdan sarkan genç bir kız konuşur

“efendim, masa geldi..”

bunu duyan *profesör* ona döner, mırıldanır

“tamam..” genç kız başını sallar ve geri çekilip çıkarken kapı açık kalmıştır, Genetik ve Bilim Profesörü Luther Marque, masanın Lenarta Temsilcisi, şimdi gelen masa sakinlerine nasıl bir hesap vereceğini düşünüyorken ekrandaki kırmızı işaretler, kayıp klonları belirtenler yanıp sönüyordur, yeşil gözlü adam iç çeker ve dönerek ofisten çıkar, koridorlarda ilerler..

luther gri metal kapıyı iter, uçuş birimine girerken herkes bağırıyor, bir şeyler söylüyordur, profesör ne olduğunu sorarken görevliler cevap vermez, lutherin gücü burada geçmezken adamlar kendi görevlerini yapıyorlardır, bir an sonra her ışık yeşile döner, hepsi rahatlar ve gülümserken luther diğer kapıya ilerler, açıp piste çıkarken aracın kapıları açılıyordur, genç profesör elleri belinde, başını kaldırarak oraya bakarken önce sarışın bir adam çıkar, çevreye bakarken sonra dönüp bir şeyler söyler, luther onun inişinden üzerinde silah olduğunu tahmin ederken bir an sonra evren başkanı çıkar, luther ceketini ilikler ve ilerlerken masa ahalisi sükün eder..

“senor..”

james o tarafa yürürken gülümsüyor, elini uzatır

“profesör.. nasılsınız?”

“oldukça kötüyüm.. siz?” james gülümseyerek cevaplar

“ben de kötü sayılırım.. diğerlerini de tanıyorsunuz, tanıştırmama gerek yok.. millet, lenarta temsilcimiz, genetik ve bilim profesörü luther marque..”

herkes gülümseyerek memnun olurken myra da genç adamla el sıkışarak masayı temsil eder, luther tekrar diğerlerine dönerken konuşur

“oreon da geldi, yerleşiyor olmalılar, sizi sonra üst lobiye alacağım, orası oreon ve masanın ortak çalışma alanı, hepinize istekleriniz doğrultusunda imkanlar sunulacak, ancak borularınızı tamamen masa kısmında ötürebilirsiniz, unutmayın.. oreon temsilcisi bugün oldukça gergin..”

james diğerlerine döner, bir uyarı daha çakarken hepsi gülümser, luther bu taraftan derken onları geldiği yola değil de, başka bir kapıya yönlendirir, hava üfleyen bir fan hepsini temizlerken luther ilerliyor, konuşur

“bunlardan oldukça sık bulacaksınız, lenarta mikrop barındıramaz, en büyük kurallarımızdan biridir bu, steril alanlarda tamamen steril yaşamak zorundasınız, sizin bir şey yapmanıza gerek yok, havadaki moleküller işlerini yapıyor.. şu anda odyssey kısmındayız, dış dünyayla bağ kurulan alanlara bu ismi veriyoruz, dış dünyayla benim ve oreon temsilcimizin anahtarlarıyla iletişime geçilebiliyor, hiçbir çalışanımız dış dünyaya ulaşamaz, klonlar varlığını bile bilmiyor..”

genç adam bir kapıyı iter, kapı daha itilirken parmak izlerini okur ve açılırken birden ferah ve aydınlık alanlar başlar, luther yürüyor, devam eder

“merkez masa kısmındayız.. buraya sadece masa üyeleri, ve onlarla beraber oreon üyeleri girebilir.. her çalışan masa çalışanıdır, her çalışan masaya çalıştığını bilir.. hepsi sizi görünce delirecekler, birkaç saat dayanırsınız umarım..”

kimse önde giden ve makineli tüfek gibi konuşan adama karşı çıkamazken luther yürüyor, konuşur

“hepinizin odaları hazırlandı, evliler ve birlikteler için tek odalar, ama hepinize yetecek kadar birel odalar da var, bir problem olursa söylersiniz.. önce odalarınıza götürüyorum, bakın, anahtarlara kendinizi tanıttın, sonra lobiye gideceğiz, dönüşte normal ofisleri görebilirsiniz..”

luther bir sürü kahverengi kapının olduğu, yerde halının olduğu bir koridora girerken onlara döner, hepsi ona bakıyorken genç adam konuşur

“3 gündür uyumuyorum, kahveyle besleniyorum, aksi ve lanetim.. normalde böyle değilim, ama adam gibi uyuyabilene kadar böyle olacağım, terbiyesizlik yaparsam beni affedin..”

loret gülümserken cevaplar

“profesör, lütfen.. kabalık yapmıyorsunuz.. gelen biziz..”

luther bir şey demez, sonra önüne döner ve yürürken konuşur

“senor, miss.. miss loret, senor jason, miss opal, senor brian, miss naunet, senor pierce..”

ve genç adam kapılara vura vura isimleri söyleyerek yürümeye devam ederken her kapı açılır, hepsi odalarına girerken kapılar kapanır..

“herkes yerleşti, oreon düzenini koruman işimizi kolaylaştırdı julianne sağol..”

genç kadın gülümserken colm’la beraber yürüyordur, odalara girilmesiyle kapanan kapılar birer birer açılırken herkes üzerini değiştirmiş, bundan sonra uzun bir süre burada kalacakları fikrine alışmış ve ona göre ayak uydurmuş gibi görünüyorken julianne latty’le beraber dönerek diğerlerine bakar “merkez masa henüz odalarına ulaşmış, ben de size küçük bir tur sunmalıyım. Raporlardan görülenlerden daha fazla sistem ve kural var. Oreon’daki rahatlığı burada yaşayamıyoruz, maalesef.. insanların ve klonların girebileceği yerler özel olarak ayrılmış durumda, benim ve bir kaç doktor arkadaşımın dışında burada göreceğiniz her birey bir klon olacak.. başlarda fikir olarak biraz zor geleceğini biliyorum, ama zaman geçtikçe *klon* sadece bir kelime oluyor..”

herkes öyle ya da böyle başlarını sallarken julianne devam eder

“şu an lenartanın kuzey bölümü tamamen güney kısımla geçişini kapatmış durumda, ben ve profesör marque’nin oluşturduğu küçük bir ekip gerekli zamanlarda geçiş yapabiliyor. Merkez masa ve oreon’un da gerekli düzenlemelerle salgın bölgesine geçişi hazır hale getirilecek, ama şimdilik erken.. herkes hazırsa bir süre oreon olarak nerelerde bağımsız olarak çalışabileceğimizi göstereceğim..”

bütün başlar onay verirken julianne pekala diyerek öne düşer...

SOUNDTRACK BOND – SCORCHIO

julianne en önde yürüyor, arkasındaki grup onlara açılan yollarla ilerliyorken koşuşturan klon görevliler kendi işlerinden başka bir şeyle ilgilenmiyordur, eidan'ın şaşkın bakışlarıyla tur devam ederken vien genç adamın yüzünü yanından geçen iki tıptatıp aynı sarışın kadından tekrar önüne çevirir ve dinlemesini söylerken eidan hayatının en ilginç şeyini görüyor, daha ilginç olan duyduklarına kulak verir..

“yönetim binasında doğu ve batı olarak ayrılıyor, doğu kısım oreon'un yönetiminde, batı merkez masanın. Üst lobi şu anda içinde bulunduğumuz binanın en üst bölümü, merkez masa ve oreon ortak alanı. Şu anda doğu kısmında bütün yönetim birimlerinin en başı Oreon'dur, onun hemen arkasından ben geliyorum..”

“sağ ve sol taraflarda uzanan odaların yüzde doksanı laboratuvarlardan oluşuyor..”

herkes sağına ve soluna bakarken bütün kapılar kırmızı bir ışıkla kilitli olduklarını gösteriyordur, julianne devam eder

“bunlar sadece yönetim bölümündeki üst düzey araştırma laboratuvarları, araştırma ve geliştirmeden sorumlular. Bulguların kullanılması ve gerçek üretim başka bir yerleşkede gerçekleşiyor, yerleşke yine kuzeyde olmasına rağmen karantina sınırları altında o da ayrı bir bölge olarak kabul ediliyor, yani kuzeye giriş onayı almış olsanız bile üretim yerleşkesine ulaşabilmeniz ayrı bir yönetim onayı gerekiyor..”

“şurada gördüğünüz iki odadan biri kısa yoldan oreon sektörüne girişler, diğeri de merkez masa sektörüne giden çıkışlardır. Acil durumlarda izinli personel bu geçitleri kullanarak doğu ve batı arasında geçiş yapabilir. Asansör ve diğer çok amaçlı geçit kullanımı oreondakinin aynı..”

“önceki düzenden farklı olarak doğu kesiminde yeni açılmış bir bölüm var..”

herkes uzun bir koridoru dönmüş, yolun sonundaki kapalı kapıya ilerliyorken julianne iki kanatlı beyaz kapının yanındaki okuyucuya elini bastırır ve kapılar iki yana açılarak gözden kaybolurken julianne önlerinde uzanan daire şeklindeki devasa odayı gösterir

“element kıranlar için özel hazırlandı, gerekli çalışmaları yapabilmeniz için önceden her elementi temsil eden önemli bir kaç şeyi yerleştirdik, göz atabilirsiniz..”

eidan vien'in yanından fırlayıp suyun olduğu mavi köşeye giderken büyük bir cam şişenin içinde berrak bir miktar su duruyordur, eidan şişeye elini uzattığında su hafifçe dalgalanırken genç adam gülümser, gümüş tılsımlar, kutsal su şişeleri, dökümanlar ve daha bir çok şey önünde düzenli bir şekilde duruyorken hemen yanındaki sienna'nın bölgesinde bembeyaz bir rüzgar gülü vardır, yaprakları hiç durmadan dönüyorken sienna havanın nereden geldiğini bilmiyor, ama kendi tılsımları önünde duruyorken genç kadın elini değerli taşların üzerinde gezdiriyor, arkasını dönerek odanın diğer ucundaki andreaya bakar, toprak kıran de önündeki cam bölmede dizilmiş minnacık saksıların içindeki bitki türlerini ve onun üzerindeki bölmede uçuşan bir kaç kelebekten başını çevirmiş, boynundaki tılsımı parlıyor, gülümser ve yanındaki dorian'a döner, genç adamın gözlerinde önünde yanan küçük ama güçlü alevin parıltısı görünüyorken elinde tek bir yakutun süslediği altın bir sapı olan keskn hançer duruyordur, genç adam andreaya bakarak hafifçe gülümserken julianne tekrar konuşur

“herkes için doğu sektörünün en üst katında, yaşam bölgesiyle üst lobi arasındaki katta ofisler ayarlandı, bütün bilgisayarlar ve sistemler oreonla senkronize bir şekilde çalışıyor, şimdi gideceğimiz toplantıdan sonra ofislerinizi kullanabilirsiniz..lütfen üst lobi için beni takip edin..”

element kıranlar zorla odalarından ayrıldığında element odasının kapıları tekrar kapanarak güvenle kilitlenir..

luther koridorun sonunda bekliyor, kapılar açılır ve hepsi dışarı çıkarken profesör dikleşerek konuşur
“gidelim hadi, bekleniyoruz..”

ve tekrar öne düşerken kabilesi de onu takip eder, luther merdivenleri iner, birkaç koridordan geçer, hepsi kaybolduklarını düşünüyorken profesör en sonunda bir kapıya ellerini bastırır ve onları geçirirken hepsi bir anda beyaz ama grilerle döşenmiş, kocaman, duvarları ekranlarla, bilgilerle, ortasında büyük, üç boyutlu bir lenarta haritası olan masasıyla, analiz raporlarıyla, ve en sonunda tüm üst lobi alanının üzerinde cam bir kubbeyle kaplı alana girerler, lenarta ayaklarına serilirken çalışanlar bir an durarak onlara bakar, sonra tekrar işlerine dönerlerken o anda büyük dairenin karşı tarafındaki kapı açılır ve kızıl bir kadın, arkasında bir sürü kişiyle içeri girer..

üst lobinin doğu kanadından giriş kapısı açılırken julianne hiç beklemeden içeri girer, arkasından yüksek kurul ve ortamları bilen insanlar takip ediyorken arkada kalan element kıranlar bir an ne olduklarını şaşırırlar..

hepsi güneş evreninden geliyor, hepsi az ya da çok merkez masa’da kim kimdir biliyorken şimdi adamlar *önlerinde duruyordur*. Eidan annesini istediğini mırıldanırken franco genç adamı belinden sıkıştırarak ittiriyordur, karşılarındaki *merkez masa* da onlara bakıyorken evren başkanı senor sinclair öne çıkar ve önce profesör clarnon’a elini uzatır

“ben james, senor değil..”

julianne gülümseyerek genç adamın elini sıkar

“Julianne, Lenarta oreon sektör başkanı..”

james de memnun olup hoş bulurken genç kadının yanındaki başka bir *genç* kadına döner ve elini uzatır

“latty, iyi görünüyorsun..”

latty james’in elini sıkarak başını sallar

“sen de öyle james..”

senor kraliçeyle zaten tanışıyor, maksat arkadaki gruba otorite olmasıyken james’i asıl endişelendiren onun arkasındaki güruhtur, latty onlara dönerek öncelikle ewan’ı gösterir, james onu da tanıyor, derhal kafasında yanına alırken ewan’ın aklında james’le tanışıklığının yattığı yıl bambaşkadır, arada neler olduğunu henüz bilmiyorken o da dönüp merkez masa grubuna bakar ve bütün bayanların bakışlarıyla karşılaşırken özellikle aralarından biri, siyah saçlı, kahverengi gözlü, morricone’a benzeyen bir tanesi ona gülümser, ewan onda kesin bir şey olduğunu anlar ve hafifçe başını eğerek gülümserken latty cuslov’u tanıtıyordur, kurul başkanı güzel kadın gülümser
“james...”

“cuslov...bu arada eşleştirdiğimiz üyelerin birbiriyle kaynaşması da iyi olur, zaman kazanırız-opal..”
merkez masa grubundan sarışın ve uzun boylu olan güzel ophelia gordon öne çıkar ve cuslov’a elini uzatarak usul bir sohbe girerken arkada eidan önündeki manzarayla aklını kaybediyordur, sienna’nın koluna tutunur, ama genç kadın da aynı şekilde ortalığı izliyorken bahar balosunda da aynı havayı solumuşlardır, ama şimdi bambaşkayken genç kadın eidan’a gülümseyerek sırasının gelmesini bekler...

“wusla liharo, yüksek kurul ikinci başkanı..”

genç kadın gülümseyerek kendi partneri lore sinclair’le el sıkışıyorken ikisi de yine sanki evrenin bütün işleri bir an kafalarında güncellenmiş gibi bir köşeye çekilirler, onların ardından Kaptan Calis ve Pierce el sıkışır ve üç boyutlu plan tarafına doğru yönelirken latty eidan’a döner

“eidan collins, su kıranımız..”

eidan ismini duyduğu anda irkilerek kendini toparlarken daha önünde milyonlarca insan vardır, neden onu söylemiştir, gerçekten su kıran mıdır, öyledir evet, yürür ve o yürüdükçe miss myra da

ona doğru yürüyorken genç adam gözleri büyüyerek latty'nin yanına gelmiştir, ona bakar, sonra miss myra'ya döner ve elini uzatır

“suyum ben..”

james kaşlarını çatarken myra gülümser ve genç adamın elini sıkar

“ben de myrayım eidan, çok memnun oldum..”

“ben de çok mutluyum miss-yani memnun oldum, evet..”

myra güneş gibi gülümseyerek eidan'la beraber bir köşeye çekilirken latty vien'i tanıtır, onun eşi olan naunet diğerlerinden sıyrılarak öne çıkarken ikisi de kuzgun karası saçlarıyla doğru bir ekip oluşturmuş, naunet hemen genç doktora bir şeyler soruyorken vien başını sallayarak soruyu dinliyordur, onlar bilgi alışverişinde bulunurken latty yanındaki conradın kolundan tutar, genç adam gayet hiddetli bir duruşla senora elini uzatır, james adamı severken conrad aslında pek de sevimli görünmüyordur, koyu renk gözleri çatılmış kaşlarının altında partnerini bekliyorken merkez masa grubundan jensen öne çıkar

“jensen mcdermott..”

“conrad lysander..”

james bu noktada araya girer

“jensen bir zyen iblisi, eğer aranızda bilmeyenler varsa o da su ve toprakla bağlantısı olan bir tür..”

conrad bir tane daha kıranla karşı karşıya kalma ihtimaliyle kaşlarını biraz daha çatarken jensen açıklar

“element kıran değilim, sadece özüm su ve topraktan güç alıyor, onları asıl kontrol eden sizlersiniz-eidan, eйдandı değil mi?”

eidan myranın yanında başını sallarken tekrar bakışlarını yanındaki güzel kadına çevirir, jensen gözleriyle toprak kıranı arıyorken andrea'yı gördüğünde durur

“isminizi bilmiyorum miss ama siz de toprak kıran olmalısınız..”

andrea gülümseyerek onaylar, jensen yine conrad'a dönerken konuşur

“ayrıca zyen kraliyim ve kraliyet ordularının başkomutanıyım..”

conrad işte bunu duyunca derhal rahatlarken rahatlaması bir komutan rahatlamasıdır, iki asker de aralarında anlaşırken onların salgıladığı testosteron hormonu uzaklaştığında latty delora'ya dönmüştür

“delora nobes, kraliyet asistanım ve son zamanlarda da oreon kahini..”

delora her seferinde ölümden dönen kahin diyerek lattynin yanına giderken iki genç kadın birbirine destek oluyordur, james kaşını kaldırırken elini geri atar, demin jensenin yanında duran genç kadın atılarak onun yanına gider, james elleri onun iki omzunda, cevaplar

“bu da kate.. jensen'in eşi, ama bizim masamızın en olmadık zamanlarında yere yığılan cicisi..”

kate gülümseyerek deloraya elini uzatırken konuşur

“memnun oldum, iyi görünmüyorsun, gel, otur biraz-“ kate onu alır ve kolundan tutup götürürken james gururla gülümser, tekrar latty'e döner..

“andrea dillard, toprak kıranımız..”

genç kadın bütün zerafetiyle gülümser ve james'in yanına gelen güzeller güzeli kadına bakarken ağzı hafifçe aralanır ve heyecanlı bir nefes alırken james konuşur

“irina, zeka ve tutku tanrıçası..”

irina gözleri parlayarak andrea'ya elini uzatır ve ikisi tanışırken andrea büyük annesinden duyduğu o uzun efsane ve masallarda en çok merak ettiği, en çok saygı duyduğu tanrıçayla şimdi *el sıkışıyorken* kendini o masallardan birinde hissediyordur, karşısındaki bilge tanrıçaysa önündeki genç kadının zekasına ve gücüne gülümser..

SOUNDTRACK

AVRIL LAVIGNE – KEEP HOLDING ON

“baba gitmesen olmaz mı?”

alexa yalvaran gözlerle babasına bakıyorken chris bavulunu bırakıp kızını kucağına alır, alexa babasının dizinde, ikisi de yatakta oturuyorken küçük kızın yakışıklı babası konuşur

“benim gidip oradaki insanlara yardım etmem gerekiyor tatlım, baban insanları koruyor, onlara yardım ediyor, işi bu, biliyorsun değil mi?”

alexa üzgün, başını sallarken uzanarak küçük kollarıyla babasına sarılır, chris kızını tutarken kulağındaki minnacık ses ne zaman eve geleceğini soruyordur, babası şimdilik bilmediğini söylerken her sabah ve her gece arayacaktır, alexa tamam derken odaya annesi ve claire girer, onların önünden de blanche küçük adımlarla odaya girerken chris'in ayağının dibinde durur, alexa babasını bırakıp yere iner ve beyaz kediye uzanıp kucığına alırken claire gülümsüyordur

“blanche’a bir süre sen bakar mısın alexa?”

küçük kız mavi boncukları pırl pırl parlayarak gülümser

“gerçekten mi?”

“gerçekten.. en çok seni seviyor, biliyorsun..”

alexa başını sallıyorken kucığındaki beyaz kedinin başını öper, blache mırlarken claire alexa’nın saçlarını öperek doğrulur ve chris’e bakar

“saraydan yola çıkacağız chris, aşağıda bekliyoruz..”

chris başını sallarken claire alexaya elini uzatır

“hadi aşağıya inelim alexa, blanche’in oyuncaklarını getirdim..”

alexa tamam diyerek blanche’ı yere bırakır ve claire’in elini tutarak kedinin arkasından odadan çıkarken tessa gülümseyerek onlara bakar, sonra iç çekerek kocasına dönerken chris yataktan kalkar, karısının yanına gider ve üzgün yüzünü ellerinin arasına alarak gülümser

“gidip ameliyat yapmacağım hayatım, her zaman yaptığım şey.. konuşup duracağım..”

“biliyorum, ama yine de bu dövüşülecek kötü bir adam bile değil chris.. değil karşısına oturup konuşmak, elinle tutamıyorsun bile, kuralı yok..”

chris bildiğini söyler ve genç kadının dudaklarına eğilirken tessa da uzanarak kollarını kocasının boynuna dolar ve ikisi bir süre için vedalaşır..

oreon ve merkez masa kaynaşması devam ediyorken ekiplerinin önünde duran iki lider’e de sağ taraflarından iki ayrı insan yaklaşır, ashley latty’e veronadan gelecek olanların yolda olduğunu, james’in yanındaki norman ise garagas tanrılarının önce masaya uğradığını birazdan bir yerde peyda olacaklarını söylüyorken james tamam diyerek dikkatini latty ve ashley’e verir

“norman mann, masanın eli, kolu ve de kulağı..”

latty gülümserken norman kraliçenin elini sıkar, sonra yanında onu süzen genç kadına dönerken ashley elini uzatır

“ashley ellen, maynard güvenlik departmanı başkanı..”

norman genç kadının elini sıkarken james’e döner ve neden onun da böyle adam gibi bir ünvanı olmadığını sorarken james bakışlarıyla ona ünvan saplıyordur, norman tekrar ashleye döner

“silah tutabiliyorsun o zaman..”

“tutmadan da adam vurabiliyorum..”

norman sırtırtırken ashley kaşını kaldırır ve ikisi de aynı anda ellerindeki telefonların titremesiyle ellerine bakar ve gruptan ayrılırken latty ve james arkalarına dönüp kalabalıktan iki talihli daha seçer..

“john-“

“geldik..”

james lafı ortadan ikiye kesilerek peyda olan charlize ve antonio’ya bakar, sarışın kadın başını kaldırarak cam kubbeden dışarı bakarken mırıldanır

“harika, önce dünyayı mahvediyorlar, şimdi dış gezegenlere de sıçradılar, burayı da dondurayım mı? bunu mu istiyorsunuz?”

norman ilerden ona el sallarken james konuşur

“sakın ol charlize, insanları korkutuyorsun..” charlize sihirli kelimeyi duymuş, bir anda gülümserken hani nerde diye bakar, kocası james’le selamlaşıyor, kraliçeyle tanışırken charlize’in gözleri kalabalığı tanyordur, biraz sonra karşı taraftaki tanımadığı insanlar arasından bir tanesinde bakışları durduğunda o masum insan nefesi kesilmiş, onu izliyordur, tanrıça konuşur

“hava kıran sen olmalısın..”

sienna’nın açılmış ağzından sadece bir ıh çıkarken diğerleri de onlara dönmüştür, james bu tanışıklığa karışmıyorken latty arkasını dönüp hava kıranına bakar, zavallının rengi atmış, içindeki daha kendinin bile tanımadığı güç onu delip karşısındaki tanrıçaya koşmak istiyor gibi bir hisle ancak anlamsız heceler topluluklarını düşünebiliyorken charlize genç kadına ilerler

“charlize, hava tanrıçası..”

sienna *aha* diyerek başını sallarken charlize james'e döner
"bunu ben alıyorum.."

james karşı gelmiyorken sienna *alınmış*, charlize'in yürüdüğü yere doğru neredeyse istemsiz bir şekilde yürür..

"john.. john nerede?"

john buradayım diyerek arkalardan bir yerden elini kaldırıırken latty de scott'ı arıyordur, scott da john'un yanında duruyorken ikisi masaların birinde çoktan çalışmaya başlamıştır, john eliyle onlara devam etmelerini işaret eder ve tekrar scott'la beraber işlerine dönerken james *peki* diyerek önüne döner ve latty'le konuşan kaptan crash'i gördüğünde o da damien'a döner, general yaklaşarak ewan'a elini uzatır

"kaptan crash, uranüs masası başkanı general damien kenrich."

ewan başını sallayarak genç adamın elini sıkar

"ewan crash, luplex orduları baş komutanı.."

damien da saygıyla başını sallarken ewan james'e döner

"james, hala ordu baş komutanı sensin, değil mi?"

james başını sallar

"pierce ve benim konumlarımızda bir değişiklik yok, sen de hala ordu yönetmeyi hatırladığına göre sorun yok.."

"ne yapsam da onu unutmuyorum, enteresan.."

james de bir gün hafızasını kaybetse neler olacağını merak ettiğini söylüyorken ewan hiç tavsiye etmediğini söylüyordur, james daha ciddi bir soruyla gelir

"element olaylarını oturup bütün detaylarıyla ekibime anlatmak durumundayım ewan, bir gün durup dururken nükleer bir ışıma gerçekleştirirsen ne olduğunu en azından bilmeliler.."

ewan tabii diyorken latty dehşetle james'e bakıyordur, genç adam ona döner

"üzgünüm, ama her şeyi düşünmek zorundayım.."

"kimsenin patlamamasını umalım o zaman.."

james de aynı şeyi umduğunu söylerken latty göz ucuyla ewan'a bakar ve derin bir nefes alarak arkasındakilere bakar..

"edward, biraz huzur aradığını sanıyordum, ama iyi görünüyorsun.."

edward teşekkür ederek george'un elini sıkarken eliyle ensesini ovarak konuşur

"ne zaman huzur arasam başıma bir şey geliyor, ama şikayetçi değilim.. bunu da atlattıktan sonra gidip bir hafta uyumayı deneyeceğim.."

george da aynı fikirde olduğunu söylerken james güvenliğin durumunu soruyordur, george ellerini açarak tek verebileceği cevabı verir

"şu anda karantina dahilinde her türlü kuralın eksiksiz uygulandığını söyleyebilirim sadece, ama karantinalar kolay şeyler değil james..."

edward da hak vererek konuşur

"çaresiz bir insanın akıl gücünü makinelerle alt etmek zorlaşacak, herkes karantina boyunca oturduğu yerde bunun geçmesini beklemeyecek.."

"bu kadar değişken ve güvensiz bir şeyin üzerine nasıl sağlam güvenlik önemleri koyacağımız hala çözüme ulaşmış bir konu değil. Şimdilik herkes sakin.."

james başını sallarken elleri belinde, latty'e bakar

"biz de herkesin öyle kalmasını sağlamak için buradayız, değil mi latty?"

latty kollarını kavuşturmuş, sessizce başını sallarken edward ve george onlardan izin isteyerek ayrılır ve işlerine dönerken latty ve james birbirlerine bakarak kısa bir an paylaşır ve o sırada verona'dan gelenlerin haberi alınırken latty o tarafa döner..

"chris, sydney seni bekliyor.."

chris latty'e tamam diyerek ilerdeki masaların birinden ona el sallayan genç kadının yanına giderken claire latty'nin yanındadır

"bir değişiklik var mı?"

latty hayır der ve james'i gösterir

"james sinclair, claire de veronique, verona prensesi.."

james memnun olduğunu söylerken claire genç adamın elini sıkar ve *aynı şekilde senor* diyerek saygısını belirtir, onların tanışması arasında justin james'in yanına gelmiştir
“prenseler..”

claire glitere kralını gördüğünde başını eğerek nazik bir reverens sunar ve elini uzatırken justin genç kadının elini öper ve ikisi de latty ve james'e dönüp dik bakışlar alırken james konuşur

“hiç bitmeyecek sandım..”

claire gülümserken justin de güler

“kraliyet gelenekleri, kraliçe flacil..”

latty gülümser ve elini uzatırken james rahatlar, bir saat de onların selamlaşması sürecektir korkusu ortadan kalkarken latty konuşur

“ikinizin de burada olmasını istedik, çünkü bu olay devam ettikçe hem dış uzayda, hem de güneş evrenindeki küçük yönetimlerin açıklamalara ihtiyaçları olacak..”

james başını sallar ve devam eder

“brian ve flasler her ne kadar iki tarafın yüzü olacaksa da bazen kraliyetler ancak kralların, prenseslerin dilinden anılıyor.. latty'nin bir süre çıkıp yüce halkına kraliçesi olarak seslenecek vakti olmayacak, her şey ikinize kalıyor..”

latty james'e bir bakış atarken iki kraliyet temsilcisi de başlarını sallıyordur, james güzel der ve onları da işlerine yollayarak latty'e döner

“flasler ve brian neredeler?”

latty arkadaki ekranların önünde duran masanın başında hararetle bir şeyleri tartışıp karar vermeye çalışan ikiliyi gösterir, james tamam diyerek tekrar önüne dönerken jason'ı çağırır

“colmlasın..”

jason tamam diyerek colm'un yanına giderken ikisi el sıkışıyor ve birbirini iki tarafın bilgileriyle güncelliyorken latty uzakta usulca konuşan dorian ve francoya bakar, sonra james'e döner

“önce hangisi?”

james genç kadının başıyla işaret ettiği yere bakar ve dorian'la göz göze gelirken cevaplar

“ateş kıran..”

“dorian marcell, james sinclair..”

latty iki genç adamı tanıştırtırken james elini uzatır, dorian genç adamın elini sıkarken hafifçe başını sallar

“senor..”

james adamın ses tonundaki saygı ve kendine güvenle bir an içinden bir adım geri atıp ateş kırana şöyle bir bakar ve elini çekerken sorar

“en azından yangın konusunda artık endişelenmemize gerek kalmadı..”

latty gülümserken dorian'ın da belli belirsiz bir tebessümle genç adama bakar, o sırada james'in yanında michael belirirken senor ona döner

“michael, kraliçe latty ve dorian marcell'le tanış..”

michael önce kraliçeye dönerek başıyla nazik bir selam verir ve genç kadının elini sıkarken ateş kırana döndüğünde nazik bakışların yerini savaş meleşinin bakışları almıştır

“ateş kıran..”

dorian ne zaman bu kadar ünlü olduğunu bilmiyor, ama sesini çıkarmıyorken michael genç adamın elini sıkar, dorian hissettiği şeylere kaşlarını çatarken james kısa bir özet geçer

“michael savaş meleşidir, hatta baş meleşidir, dövüş ve özgüven tanrısıdır da bağı var, ares'in oğlu sayılır..”

micheal koyu mavi gözleri hafifçe kısılarak gülümserken konuşur

“ikimizin özündeki şiddet senin dikkatini çekmiş olmalı dorian..”

dorian içindeki şiddetin bir müddet kimseyle bağ kurmasını istemiyorken yine de duyduklarını aklının bir köşesine yazar...

“antonio garagas, dürüstlük tanrısı..”

latty gülümseyerek çok memnun olduğunu söylerken antonio da genç kadının gençliğine ve kendi evreninin kraliçesi olmasına rağmen hala bozulmamış saflığına gülümser ve o da memnun olduğunu söylerken latty yanındaki francoya döner

“franco valdez, hiç ummadığımız bir anda oreon'a geldi, şimdi göz bebeğimiz. Düşünce okuma ve yönetme konusunda uzun süredir cuslov'la çalışıyorlar..”

james kaşını kaldırarak genç adama bakarken franco antonio'nun elini sıktıktan sonra gülümser

“merak etmeyin senor, sürekli akıl okumuyorum..”

james bunun üzerine kaşlarını çatarken konuşur
“şimdi yaptığın şeyi bir daha yapmazsan iyi anlarız..”
franco *elbette* *senor* der ve antonio'ya döner, dürüstlük tanrısı genç adamın dürüst bir şekilde ona açılmış benliğinde kısa bir keşiften sonra konuşur
“senor valdez konusunda bir sorununuz olmayacağını rahatça söyleyebilirim james..”
james çok güzel diyorken bir de bu kadar işin arasında aklını kapatmaya uğraşamayacağını belirtir ve ikisini de işlerine yollarken boynunu gererek iç çeker ve latty'e bakar
“bitti mi?”
latty etraftaki gruplara bakarak başını sallar
“öyle görünüyor..”
“sen ne yapacaksın?”
latty bir an düşünür ve eliyle cuslovu, ewan'ı falan gösterirken bir şey diyemiyordur, bir an sonra arı gibi çalışan insanların aslında yapacak bir şeyi olmadığını keşfeder ve elini indirerek ensesini kaşırken kaşlarını çatarak james'e döner
“bilmiyorum..”
james gülümseyerek genç kraliçeye bakar
“lidersek liderliğimizi bilmek gerek, bu durumda yapılacak en güzel şey uzaktan izlemektir, lider olmayan bilmez..”
latty önündeki adamı izliyorken james çalışma gruplarının arkasında kalan büyük ofisi gösterir
“tabii önce izleyecek yer bulmamız gerek, ofise gidelim..”
ve genç adam öne düşerken latty bir an onun arkasından bakar, sonra omzunu silkerek onu takip ederken james, jason ve colm'un arkasından eğilip onların yaptıkları şeye bir bakar, sonra oğlunun sırtını pat patlayarak yoluna devam ederken latty de onun baktığı şeye bakıp pek bir şey anlamadan öndeki vampiri takip eder..

herkes orda burda konuşuyor, şuna ve buna bakıyorken charlize kalabalığın gürültüsünü dinliyordur, o sırada antonio yanında genç bir adamla yanına gelir, charlize yanında titreyen kumralı bırakıp ona dönerken konuşur
“bunu yapmak zorunda mıyım? gerçekten?”
kocası gülümser ve onun elini tutarken cevaplar
“evet, zorundasın.. mikropların neptüne ulaşabileceğini düşün-“
“lily'i ben korurum-“
“diğer lilyler ne olacak? üzülmecek misin?”
charlize üflerken onu izleyen genç adama döner, mırıldanır
“seni tanıyor muyum? neden aklıma bakıyorsun?”
genç adam dikleşirken özür diler, antonio konuşur
“farkında olmadan yapıyor, çok güçlüsün charlize.. ayrıca evet, charlize, franco.. franco, eşim, charlize..” franco hafifçe gülümseyerek selam verirken charlize gayet nötr, eşine döner
“akıl mı okuyor?”
“evet.. değişik.. bu genç hanım kim?” charlize dönerken mırıldanır
“ah, evet.. hava kıran.. uzun süredir birini görmemiştin, güzelleşmişler, bunun büyükbüyük annesi çok çirkindi..” sienna gözleri büyüyerek ona bakarken charlize kaşlarını çatır
“adın neydi?”
sienna sessiz, dikleşirken cevaplar
“sienna..” charlize eşine döner ve siennaymış derken antonio gayet kibar ve insani, elini uzatır
“çok memnun oldum miss sienna-“
“lütfen, *sienna*- ben de öyle senor garagas-“ antonio gülümser, sonra eşine dönerek konuşur
“uslu ol charlize..” charlize bir yorum yapmazken antonio francoya yol verir ve ikisi uzaklaşırlarken charlize tekrar başını kaldırarak cam kubbeden yukarısına bakar, sienna ise ona bakıyor, tetikte, her an bir şey bekliyordur, charlize mırıldanır
“hava dışarda nasıl sienna?”
genç kadın omuzlarını yerleştirirken mavi gözler ona döner, sienna mırıldanır
“normal? güzel?”
charlize *normal*, *güzel* derken sienna sessiz kalır, kelime dağarcığını gözden geçirirken birden gök gürler, ilerdeki pierce ona dönerken charlize eliyle savuşturur, siennaya bakıyor, konuşur
“hava güzel ve normalse, gök gürültüsü birden nereden çıktı sienna?”
sienna bir anda kendini lisede hissederken ne diyeceğini bilemez, charlize devam eder
“bundan sonra hava nasıl diye sorduğumda derecesini, hissedilen dereceyi, rüzgarın hızını ve yönünü, nem miktarını, oksijen ve karbondioksit miktarlarını bana söyleyeceksin-“

“ama onları nerden bulacağım-“ charlize gülümserken tatlı tatlı konuşur
“bilemiyorum.. bir hava kıran bulmaya ne dersin?”
genç kadının omuzları çökerken charlize gülümseyerek tekrar yukarı bakar..

SOUNDTRACK MISSY HIGGINS – THE RIVER

“al bakalım..”

kate elindeki kahve dolu bardaklardan birini delora’ya verir, genç kadın teşekkür ederek sıcak fincanı iki elinin arasında tutarken bir yudum aldığı anda içi ısınır, kate de lobideki nispeten sessiz bir köşede duran koltukta delora’nın yanına otururken mırıldanır

“burası masadan daha soğuk, sırf ellerim ısınsın diye fincana sarılıyorum..”

delora gülümser

“bir çeşit hastane gibi olduğundan daha soğuk, ben de donuyorum.. gerçi benim donuşum saatlerdir gözümün önüne itilen şeylerin etkisi, ama evet, lenarta soğuktur..”

genç kadın yine usul bir yudum alırken kate kendi fincanına bakıyordu, sorar

“neler gördüğünü anlatmak ister misin? Sonuçta artık beraber çalışacağız, muhtemelen birimiz yere yığılırken diğeri tutacak..”

delora yorgun bir gülümsemeyle iç çeker ve yanındaki kate’e biraz daha dönerek oturduğu yere yerleşir, kate da aynı şekilde yan dönerek koltuğa yaslanırken delora sorar

“biana hakkında ne kadar şey biliyorsun?”

kate james’in yolda verdiği bilgilerden ve okuduğu raporlardan bildiği kadarını anlatır

“su kıran olduğunu, her kötü adam gibi biraz kaçık olduğunu, şimdiye kadar kimsenin durduramadığını ve arada sırada kaptan crash’i mistik yollarla öldürmeye çalıştığını biliyorum..”

delora başını sallarken fincanı ellerinin arasında döndürüyordu

“bir tek ewan’ı değil, ortalıkta olduğu zaman diğer insanları da etkiliyor.. ablam cuslov, wusla ve ben ilk saldırdığı gün kendimizi kaybettik..”

“zihinsel olarak da kontrol edebiliyor yani?”

delora başını sallarken kate kaşlarını çatarak iç çekiyor ve delora’nın şu andaki bitkinliğinden az çok nelerle karşılaştığını anlayabiliyordu..

“gördüklerim aslında çok basit, ama çok korkunç şeyler..”

“tahmin edebiliyorum.. gördüklerini aslında görmüyorsun, hissediyorsun, değil mi?”

delora aynen öyle diyerek başını sallarken kate genç kadının kolunu sıvazlar, delora devam eder
“ilk beni bayıltan şey biana’ya eş bir gücün doğuşu gibi bir şeydi.. çok karanlık, ama sanki o kadar karanlığın arasında bir çift göz devamlı seni izliyor.. o kadar kötüydü ki kate, sanki ben orada put gibi kalmışım ve o bana inat yapacağı şeyleri birbir gösteriyor.. tam olarak göremiyorum, kimin canını yakacak, tam olarak ne yapacak, ama çok acı veriyordu..”

kate kaşlarını çatmış, sanki kendisi görüyormuş gibi acılı bir ifadeyle delorayı dinliyorken sarışın kadın gözlerini koltuktaki bir noktaya dikmiş, her gördüğü ayrıntıyı hatırlamaya çalışarak anlatıyordu

“onun acısı daha bitmeden bu sefer o çok basit ama korkunç dediğim şeyi gördüm.. karanlık bir orman, çok sık ağaçlar yok, ama yürümekten artık yol etmiş bir patika var.. küçük bir kız, 9-10 yaşlarında, üzerinde beyaz bir gecelik, ayakları çıplak, koşuyor.. ayağına batan dalların çitirtisini duyuyorum, hatta kızın ayaklarının acıdığını hissediyorum, ama bir şeyden o kadar korkmuş ki, hiç aldırmadan koşuyor.. hava buz gibi, yanaklarını acıtıyor artık, sonunda patika bitip bir gölün kenarına geliyor, upuzun simsiyah saçları var, o aniden durunca önüne dökülüyorlar..o hafifçe eğilip ay ışığının vurduğu bulanık suya bakınca ben onun bir anda biana olduğunu anlıyorum..”

kate gözleri büyüyerek elindeki fincanı biraz daha sıkı tutarken delora gözlerini kapatıyordu, belli ki unutmak üzeredir, son kalan kırıntıları da aklında topladığında gözlerini açar

“bacakları o kadar yorulmuş ki, dizleri titriyor, nefes nefese yere eğilerek elini suya uzatıyor ve duyuyorum kate, su onu çağırıyor, bir an o kadar güvende hissediyorum ki, artık arkamdan beni kim kovalıyorsa, ya da her neyden kaçırıyorsa suya inanıyorum, o da inanıyor, ayağa kalkıyor, o küçük adımları yavaş yavaş o bulanık suya giriyor, ilerledikçe suyun sesini daha da net duyuyorum sanki, sonunda siyah saçlarının son tutamı da suya giriyor ve o anda her şey kesiliyor..

delora gözleri dolmuş, boş bakışlarla koltuğu izlerken kate elini ağzına kapatmış, sessizce duyduklarını düşünüyordur, biraz sonra elini indirip deloraya uzatır ve genç kadın onun elini tutarken iç çekerek hafifçe gülümser..

michael ve dorian yürüyorlar, genç adam ona dönerek konuşur
“bir saniye izin verebilir misin?”

dorian başını belli belirsiz sallar, michael ilerleyerek kahverengi saçlı bir kadınla chrisin yanına gider, kadın onu hissedince başını kaldırır ve gülümseyerek konuşurken dorian onun yüzünün aydınlandığını görür, michael genç kadına onu işaret eder, genç kadın ona bakarken dorian bir an kanından akan şiddetle gözlerini kırptırır, o sırada kadın ve michael oraya geliyorlardır, michael konuşur

“dorian, tanışmanı istiyorum, sydney, merkez masa hukuk departmanı başkanı..”

dorian onun bundan başka bir şeyler olduğundan eminken yine de el sıkışır, michael devam eder

“sydney ayrıca dövüş ve özgüven tanrıçasıdır dorian..”

dorian boynunu gererken hafifçe ahlar, sydney gülümser

“merak etmeyin senor marcell, durup dururken saldırmam.. demek ateş kıransınız, bir süre dünyada ikame ettiniz mi acaba?”

dorian evet derken sydney gülümseyerek başını sallar

“doğru o zaman.. bir ara sizi hissettim, şiddetinizi kontrol ettim, çok dövüştünüz bay marcell, ateş altına odun koydukça körüklenir, bunu kontrol etmeyi öğrenmeniz lazım..”

dorian gergin bir gülümsemeyle cevaplar

“eminim konunuzda uzmansınız miss-“

“bilsow..” dorian başını sallar

“eminim konunuzda uzmansınız miss bilsow, ancak ateşimi kontrol edebiliyorum, inanı-“ dorian bir anda sağından geçen bir rüzgarla başını çevirir, michael elinde siyah bir saç teliyle ona bakarken ikisine bakar, sonra sydneye dönerken genç kadın konuşur

“ateşinizi kontrol ettiğinizden eminim bay marcell.. o konuda hiçbir şey söyleyemem, ateş tanrısı da aramızda olmadığına göre, yetkilimiz sizsiniz..”

dorian ela gözlere bakıyorken sydney gülümser

“ancak dövüşünüz konusunda eminliğiniz doğru, uzmanım.. ve michael benim meleğimdir, size bu konuda yardım edecek, bir mikrobun sizi ele geçirmesinden çok, bir düşmanın sizi ele geçirmesi beni daha çok endişelendiriyor..”

dorian ona bakarken mırıldanır

“beni dövüşte iyileştirdiğinizde ben kendimi kaybedersem ne olacak?”

michael gülümserken sydney cevaplar

“ne kadar iyi olursanız olun bay marcell, karşımda yenilmeye mahkumsunuz, endişeniz olmasın..”

dorian ona bakarken tatlı genç kadın tekrar gülümser, ve michaela bakar, sonra chrisin yanına giderken saçları sallanıyordur, dorian bakışlarını michael’a çevirirken genç adam konuşur

“yardımı pek kabul eden bir adam değilsin marcell, belli oluyor.. ama unutma, diğer elementler olmadan var olamazsın.. onlar gelene kadar yanmaya devam etmelisin..”

dorian ona bakarken sorar

“neden beni seçtiniz? ya da neden ben size düşüyorum? ateş konusunda eğitilmem gerekmez mi? hepiniz birimizi eğiteceksiniz..”

michael gülümserken cevaplar

“hepinizi eğitmek için gelmedik marcell, aranızda eğitilmesi gerekenler var evet, ancak buraya gelme amacımız tamamen lenarta için.. o arada sizinle arkadaş olmak isterim..”

dorian tabii derken michael da tabii der, bakışları onu incelerken dorian bütün meleklerin böyle olup olmadığını merak eder..

“..en son yunuslarla konuşabildiğimi keşfettim.”

Myra waowlarken eidan onu gösteriyordur

“ama tabii ben balıklarla konuşmuşum, siz balıkları yaratmışsınız gibi bir durum olduğu için, her durumda ezik kalıyorum..”
myra gülerek genç adamın kolunu tutar
“ezik falan değilsin, lütfen.. ben de istediğim zaman okyanusları taşıramıyorum..”
eidan bir an okyanusları taşırdığını hayal ederek gülümserken myra *bak, gördün mü* diyordur, genç adam yine miss myra’ya dönerken genç kadın masalardan birine dayanmış, elindeki kalemi sallayarak sorar
“şimdi biana’yla aynı güce sahipsin, ama neden onu alt edemiyorsun merak ediyorum..”
“andrea’nın söylediğine göre su kıranlık dişi bir gücümüş, o yüzden ben ölsem de biana’dan daha güçlü olamazmışım miss-“
“myra, lütfen..”
eidan myra diyerek kulaklarını ve aklını bayram ettirirken myra devam eder
“mistik kurallar her zaman bozulabilir, ayrıca mutlaka senin de onda olmayan bir gücün vardır..”
eidan bilmediğini söylüyorken masaya oturarak o da kalemlerden biriyle oynamaya başlar
“varsa da kadın karşıma çıkınca korkudan ölüp gideceğim için kullanamayabilirim..”
myra gülerek öyle bir şey olmayacağına emin olduğunu söylüyorken elindeki kalemi bırarak hafifçe yanağını kaşır ve sorar
“sen de suya dönüşebiliyormuşsun..”
eidan *aha* diyerek en iyi yaptığı şeyin o olduğunu söylerken myra gülümser
“şimdi de yapabilir misin?”
“her zaman yaparım..”
ve genç adam oturduğu yerde tekrar su formuna girerken myra irkilerek bir adım geri atar, arkadaki ofiste oturan james ayağa fırlamışken latty genç adamı kolundan tutmuş, muhtemelen her şeyin yolunda olduğunu anlatıyordu, lobideki meraklı gözler de o tarafa bakıyorken bilen bilmeyenlere anlatıyordu, onların bakışları altında eidan kalemi parmağının ucunda dengede tutma oyunu oynuyorken myra uzanarak genç adamın koluna dokunmak ister ama eli suyun içinden geçerek ıslanırken genç kadın keyifli bir ses çıkararak gülümser..

SOUNDTRACK

YANN TIERSEN – LARA’S CASTLE

herkes bir yöne dağılmış, konuşuyor ve alışırken andrea ellerini arkasında birleştirmiş, duvardaki ekranlara bakan tanrıçanın yanında sessiz, duruyordur, o sırada eidan suya dönüşmek için gözlerini kapattığında irina o tarafa döner, andrea ona bakarken irina suya dönüşen adama bakıyordur, andrea genç kadının profiline, net bakışlarına, düzgün çenesine, gözlerine, upuzun ve muhteşem saçlarına bakıyorken irina ona döner, genç kadını onu izler bulurken andrea toparlanır, özür dileycekken irina gülümser

“güzelliği incelemek seni utandırmamalı andrea..”

andrea başını kaldırarak ona bakar, irina hala gülümsüyor, ahlak

“elbette muhteşem bir güzellik değilim, biliyorum-“

“miss michiao-“

“inkar edemeyiz.. ama tutku duyulacak bir varlığım, bunu biliyorum.. beni incelemek istiyorsan inceleyebilirsin andrea, uzun bir süre beraber çalışacağız..”

andrea gülümserken cevaplar

“sadece.. ilk defa bir tanrıçayı yakından görüyorum..” irina gülümser

“çok farklı değiliz, inan..”

“gerçekten böyle mi görünüyorsunuz?”

irina hayır derken cevaplar

“gerçek halimle görünürsem, o zaman aklını kaybedebilirsin.. tutku seni çekirdeğinden itibaren yakar, parçalar.. kontrol etmeyi bilmiyorsun.. bu her tanrı ve tanrıça için böyledir, özlerimizi bizi tamamen tanıyanlara, ve kaldıracabileceklere gösteririz..”

andrea onun ne zaman yürümeye başladığını bilmiyorken onunla beraber yürüyor, konuşur

“çocukken dinlediğim masallar vardı, kıranlara dair, tanrılara, tanrıçalara dair.. sonra evreni tanıdıkça, bizi bir tanrı ve bir tanrıçanın yönettiğini öğrendiğimde, bir yerlerde o masalların gerçek olduğuna inandım..”

irina gülümserken ileriye bakıyor, konuşur

“ah evet.. her gün bir masal yaşarız.. ama masallarımızın kahramanı insanlardır andrea, diğer tanrılar değil..”

ve ona dönerken andrea ona bakıyordur, irina konuşur

“tanrılar ve tanrıçalar, insanlar için vardır.. onlar nefes almadıkça biz acı çekeriz.. sen toprağın simgelerinden birisin, toprağın insanlara uzanan, onlara mesaj vermek isteyen bir kolusun..”

andrea ona bakarken konuşur

“yani ben de insanlar için varım..”

“sadece insanlar değil, tüm canlılar için.. toprak olmazsa hiçbir şey olmaz.. bu her güç ve element için geçerlidir andrea, toprak, hava, su, ateş, onlarla bağlantılı rüzgarlar, denizler, fırtınalar, büyümek, gelişmek, duygular, üremek ve ölmek.. hepsi köklerden gelir..”

andrea ona bakıyor, onu dinliyorken genç kadın gülümsüyor, konuşur

“sana yolunu çizmeyi öğretemeyeceğim, üzgünüm, ancak yolunu beraber keşfedebiliriz..”

andrea bunu duyunca içinde kelekler uçuştığını hissederken ilerleyerek onun elini tutar

“gerçekten çok mutlu olurum miss michiou! çoğu zaman başka şeylere zarar verme korkusundan gücümü tamamen kullanmadığımı düşünüyorum, oysa gücümü kontrol etmek için onu salmam lazım..”

irina gülümserken başını sallar

“çok doğru andrea.. gücünün ne olduğunu bilmeden onu kontrol edemezsin..”

andrea zeka tanrıçası tarafından *takdir* edilmişken gülümser, irina onun düşüncelerini suratında okuyabiliyor, bu kibar ve terbiyeli genç kadına gülümserken konuşur

“inan andrea, merkez masa, oreondan çok farklı bir kurumdur..”

“tahmin edebiliyorum..”

“evreni yönetmek, büyük ve değişik yetenekler ister, bu yüzden benim de kendimi dahil hissettiğim merkez masa ekibini oldukça farklı bulacaksınız.. ancak hiç birinden korkmamalısınız, hepsi yardım gerektiğinde el uzatan insanlardır, sıfatları onları o kadar havaya çıkartmıyor.. benim de öyle.. inan, olmam gereken tanrıça modeli, charlize gibi bir modeldir..”

andrea dönerek ilerde, siennayla konuşan sarışına bakarken konuşur

“o kötü mü?”

irina hafifçe gülerken andrea ona döner, genç kadın cevaplar

“charlize en iyi, en tatlı tanrıçalarımızdan biridir.. ama tanrıça olduğunu unutmaz, unutturmaz.. insanları sevmez, olabildiğince az diyalog kurar.. ama eğer kapılarını açarsa, ondan tatlı birisi daha yoktur, tanıdıkça göreceksiniz..”

“pek yanına yaklaşılacak gibi durmuyor..”

irina gülerken cevaplar

“ona verilen arkadaşınızın çok çekeceği var.. ama çok güçlü ve iyi bir öğretmeni var, umarım farkına varacak kadar açık gözlü olur..”

andrea gülümserken konuşur

“o sienna, hava kıran, çok iyi ve çok tatlıdır, bilgi açıdır..”

“çok güzel.. çünkü charlize onu bıraktığında çok şey biliyor olacak..”

andrea dönerek tekrar ikisine bakarken sienna acı çekiyor gibi duruyordur, genç kadın onları izler..

SOUNDTRACK

PETEEY PABLOE – SHOW ME THE MONEY

“hey john..”

john başını soluna çevirerek norman ve yanındaki ashley’e bakar

“görmem gereken bir şey mi var?”

norman kaşlarını çatarken john boşvermesini söylüyordur, norman söyleneni yaparken sorar

“buranın özel bir odası falan yok mu, bir iki atış talimi yapmamız gerekiyor..”

bunun üzerine scott yan gözle ashley’e bakar, genç kadının duruşundan olayın gereklilikten çok bir iddia olduğu açık seçik okunuyorken john scott’a bakar

“iki koridor mu üç koridor mu dönüyorduk?”

scott üç derken john norman’a döner

“buradan çıkın, üçüncü koridorda sağa dönün, ikinci kapı.. birbirinizi öldürmeyin..”

norman sırtarak tamam der ve yanındaki genç kadına döner ve göz kırparak öne düşerken ashley gözlerini devirerek onu takip ediyordur, scott ikisinin arkasından bakıp tekrar john’un anlattığı şeye döner..

“sen hafif olanını al, bileklerin yorulmasın..”

ashley bu *düşünceli* fikirle norman’ı önünde durduğu standdan biraz sağa iter ve önündeki çeşit çeşit tabancaya bakıyorken başını çevirip norman’ın eline bakarak bakar, tekrar önüne dönüp aynısından bir tane alırken norman sırtır

“benim gazıma gelersen buradan birini öldürüp çıkarırsın ellen..”

“öleceğinden mi korkuyorsun mann?”

norman elinde silah, korkudan titrerken ashley gülümser ve atış kulvarlarından birine ilerleyerek uzaktaki hedefe bakar sonra yanına dönerek siyah bir kutuya elini bastırır, kutunun sürgülü kapağı açılarak dolu şarjörler görünürken genç kadın bir tanesini alır, yan taraftan norman’ın şıkırtıları duyuluyorken bir an sonra ashley sol taraftaki hedefin göğsüne üç el ateş edildiğini görür ve irkilerek kulaklarını kapatır, norman iki tane de kafaya sıkarken işi bittiğinde sırtarak kendi bölgesinden çıkar ve kulaklığını çıkartarak genç kadının bölgesine kafasını uzatır, ashley elleri kulaklarında, nefretle norman’a bakıyorken genç adam güler

“karşıdaki adam senin hazırlanmanı beklemeyecek..”

ashley bir şeyler homurdanarak şarjörü takar ve hızla namluyu çekerek tabancayı norman’a doğrulturken genç adam gülümsemesi silinerek başını geri çeker, ashley sırtarak elini arkaya uzatır, kulaklığı alır ve silahını indirerek kulaklıkları takar, arkasını dönüp hedefine beş el ateş eder, hedefin göğsünden kafasına doğru neredeyse düz bir çizgide beş delik açılmışken norman sırtarak genç kadının yanına gelmiştir

“beğendim..”

“ben de seninkileri beğendim, çok spontane bir cinayet..”

norman gülerken kendi hedefine bakıyorken ashley boynunda asılı duran kulaklığı çıkartıp masaya atar..

antonio ve franco charlize'in yanından uzaklaşmışlarken birden eidan suya dönüşür, antonio hızla o tarafa dönerken franco gözlerini deviriyordur ama tanrıya şükür miss myra bu saçma şova karşı eidanı utandırmamış, onunla ilgileniyorken antonio francoya döner
“bunu hepsi yapabiliyor mu?”
franco da ona bakarken cevaplar
“evet, yapıyorlar..”
“elbette yapabilirler, hepimiz elementlerden oluşuyoruz..”
franco da o anda *elbette* yapılabileceğini fark ederken *doğru* der, antonio bir çalışanın çalıştığı, ancak ona dayalı bir masanın boş olduğu yere gider, görevliye bakarak sorar
“bu iskemle boş mu acaba?”
görevli genç kız başını sallarken antonio teşekkür eder ve iskemleyi çekip francoya gösterir, genç adam gider ve otururken antonio da masaya dayanmış, konuşur
“söyle franco, bu akıl okuma ne zaman başladı?”
franco derin bir nefes alırken mırıldanır
“bir arkadaşımın beni kız arkadaşımın aldattığını duyduğumda..”
antonio yüzünü buruştururken cevaplar
“üzüldüm.. ancak iyi şeyler de duyuyor olmalısın..”
franco gülümserken çoğu zaman diye mırıldanır, antonio da gülümserken kollarını kavuşturur, ona bakarak sorar
“hiçbir tanrının ya da tanrıçanın aklına girmeye çalıştın mı?”
franco charlize'i gösterirken antonio düzeltir
“bilerek, isteyerek?”
franco daha önce hiç tanrı görmemiştir ki bilerek isteyerek yapsın, hayır derken antonio gülümser
“benim kafama girersen biraz kaybolabilirsin, o kadar çok şey duyuyorum ki-“ franco gözleri büyürken ayağa fırlar, parmağıyla onu işaret ederek konuşur
“doğru! siz dürüstlük tanrısısınız, bütün yalanları duyuyorsunuz!”
“dürüst tepkileri de öyle-“
“nasıl kafanız patlamıyor?!” antonio bu dürüst feryada gülerken franco toparlanır, genç adam uzanarak özür dilerken konuşur
“uzun süredir bu kadar dürüst bir soru duymamıştım, özür dilerim..”
franco ona bakarken antonio hala gülümsüyor, cevaplar
“ilk duyduğumda yere yığılacak gibi olmuştum, bir anda bütün evren tarihinin ve şu anki evrenin yalanlarını duymak seni komaya sokuyor.. 1 hafta uyumuşum..”
franco oylayarak yüzünü buruştururken antonio gülümser
“ama iyi bir öğretmenim vardı, şimdi daha başarılıyım..”
“kim?” antonio başıyla karısını gösterirken franco charlize'e bakar, mırıldanır
“onun hava tanrıçası olduğunu sanıyordum..”
“öyle zaten.. ancak charlize eski bir tanrıcadır, çok tanrı ve tanrıçaya yardımcı olmuştur, hatta başka bir tanesi daha aramızda, ve onun aklını okumanı isteyeceğim..”
franco bir anda panikle dolarken antonio jasona seslenir, ilerdeki yakışıklı tanrı onlara dönerken franco inler..

SOUNDTRACK BOND – DREAM STAR

“ihtiyaç ekiplerini iki kola ayırmamız gerekiyor, oreon belli bir miktar zaten yolluyor, ama şu bölgeye destek olarak sizin ekiplerinizden de bir grup yollanabilir..”
loret wusla'nın önlerindeki büyük ekrandaki felaket bölgesi haritasından gösterdiği kısma bakıyorken gerçekten de oreon ekip nüfusu oradaki kalabalığa yetecek kadar büyük değildir, tanrıça ne kadar büyüklükte bir grubun oluşturulması ve ne yollanması gerektiğini anlatıyorken wusla'nın gözü sağ tarafında sydney'le konuşan dorian'a takılır, genç adamın her zamanki gibi sorgulayan tavrı uzaktan bile anlaşılıyorken wusla bu sefer gözleriyle edward'ı arar, onun da george'la konuştuğunu gördüğünde tekrar önüne dönerken loret onun fark etmediği bir anda konuşmasını bitirmiştir, genç kadına gülümser
“göz kulak olacak çok fazla insan var, değil mi?”
wusla gülümseyerek başını sallar
“buradakiler en azından gözümün önündeler, kızım oreon'da kaldı..”

“benimki de öyle, yani guadalajara’da.. şu anda burada olmalarından çok daha iyi, güvende olduklarını biliyorum en azından..”

“jacquelyn’di değil mi?”

loret küçük kızının güzel ismine başını sallarken wusla gülümser

“delialona jacquelyn’dan çok büyük, yasaklardan korkacak yaşı geçtiği için biraz endişeleniyorum.. şimdilik sakın, ama zaman geçtikçe ve biz burada gerçekten uzun bir süre kalacağımızı anlarsak, o zaman kimseyi dinlemeden hareket eder..”

loret genç kadının kolunu sıvazlayarak iç çekerken konuşur

“umarım çok uzun süre kalmamıza gerek kalmaz..”

“ben de öyle umuyorum loret, ama yine de aklımdan geçenler çok da parlak şeyler değil..”

loret başını kaldırarak önündeki büyük haritaya bakarken içinde bulundukları karmaşa küçük kırmızı noktaların yoğunluğundan anlaşıyor ve seks tanrıçası ilk defa kendi renginin ona gösterdiği şeyden korkuyordur..

“senor pulvu,-“

“tanrım, *colm*..”

jason hafifçe gülerek *peki, colm* derken ikisi dağlarla tepelerle donanmış üç boyutlu lenarta haritası önüne gelmişlerdir, jason elleri belinde, haritanın diğer tarafındaki adama bakarak konuşur

“colm, beni ne olarak görüyorsun?”

colm, ewan sayesinde böyle ani ve manasız sorulara alışmışken mutlaka cevabın öylesine okkalı bir yere çıkacağını biliyor, güvenerek cevaplar

“mantık tanrısı?”

“başka?”

“rüzgar?” jason gülümserken colm neden deloranın onu beğendiğini görür ve nefret ederken jason *daha da* gülümser, colm mırıldanır

“senor’un oğlu?”

ve bir anda jasonun gülümsemesi sönerken colm hatalı cevap verdiğini anlar, jason sinclair onu inceliyor, konuşur

“doğru, elbette.. evrene öyle tanıştırıldım, ben de oradaydım.. ama yıllar oluyor colm, 10 seneden fazladır masa analisti olarak çalışıyorum..”

colm doğru cevabı duyarken kendini içinden tekmeler, cevaplar

“tanrılık seviyesinden bizim seviyelere inemedim..”

jason gülümserken konuşur

“babam duymasın.. kanının özgürlüğüyle iş yapabilen tek kişi jacquelyndir, o da torun lüksünü yaşadığı için.. onun dışında herkes yerini kendi kazanıyor..”

colm gülümserken sorar

“o nerde?”

“evde, olması gereken yerde.. şimdi colm, söylemek istediğim şey, analist olduğum için her konuda acımasızca fikrim soruluyor.. kraliçeniz seni bana verdiğine, babam da onayladığına göre, büyük cevherlerin var, bana çok konuda geniş yönlü tetkikler sunabileceksin..”

colm bir an ewanı özlerken mırıldanır

“sanırım..” jason kaşını kaldırırken colm dikleşir ve konuşur

“lenarta.. genetik bilimler gezegeni, iki ana sektöre ayrılıyor, kuzey ve güney.. şu anda kuzeydeyiz, baş şehir lenarta da doğu ve batı olarak ikiye ayrılıyor, doğu biz, batı siz..”

jason gülümserken gülümseyişi *işte böyle* diyordur, colm aynı ateşle devam ederken bir süre sonra antonio o tarafa seslenir, jason dönerek bakarken antonio gelmesini rica eder, jason colma bakar ve antonionun yanına giderken colm da onu takip eder..

“.. onlar ocea’ya döndüler.. viviana çok gelmek istedi, ama sonunda ikna ettim..”

claire gülümseyerek bir gün mutlaka onları da görmek istediğini söylerken ikisi de kontrollerine verilen krallıkların listelerine göz atıyorlardır, claire bir sayfa daha çevirirken mırıldanır

“umarım babam da bir gün bana gelip evlenmem gerektiğini söylediğinde senin kadar şanslı olurum..”

justin gülümser

“deniz altı krallıklarından birine kapılmamaya çalış, alıp getirmesi zor oluyor..”

claire içtenlikle gülerken kağıtlardan başını kaldırır ve şöyle bir etrafına bakarken senor sinclair’in franco ve senor garagas tarafına gittiğini görür, franconun endişesi gözlerinden okunabiliyorken claire hafifçe gülümser ve tekrar kağıtlarına dönerken justin ona tanıdık gelmeyen bir ismi gösterir,

claire onun dış uzaydaki çok küçük bir krallık olduğunu söylerken neredeyse bağımsızlıklarının bile bazı kraliyet yasalarına göre tanınmadığını anlatıyordu, justin başını sallayarak bir kaç isim hakkında daha soru sorar...

“ne oldu-“

“jason, tanış, franco.. franco, jason sinclair..” jason elini uzatarak tanışır, memnun olurken o da colm’u tanıtır, colm evrenin en zengin adamlarından biriyle el sıkışırken antonio jasona döner “jason, bay franco çevresindekilerin zihinlerinden geçen düşünceleri bariyerlere takılmadan okuyabiliyor..”

jason bunu duyunca bir adım geri atarken franco colma bakar, antonio devam eder

“elbette bay franco masa veya evren sırlarına bulaşmak istemiyor,-“ franco şiddetle başını sallarken jason ona bir bakış atar, genç adam sinclair mavisini görürken yutkunur, antonio konuşuyordu “ben de ona yardımcı olmayı kabul ettim, kendisi istediği zaman bu yeteneğini tamamen kapatmalı, istediğinde de kullanabilmeli.. yüksek bariyerlerde de bu geçerli..”

jason ona dönerken antonio francoya dönerek konuşur

“franco, jason mantık tanrısı.. aramızdaki en düzgün beyin onda..”

colm, franconun gözlerinden kalp fıskırdığını görür gibi olurken jason bunun iyi bir fikir olmayabileceğini söylüyordu-

“JACQUELYN BU GECE SİZİN ODADA YATACAK!”

bütün lobi donarak ona dönerken jason genç adama bakar, eidan bir kahkaha atarken loiret ilgiyle kaşını kaldırmış, jasonun bunu neden söylediğini merak ediyorken jason antonioya bakar, antonio ise gülümsüyordur, harika der..

“bir dakika, öğrendiklerimi tekrarlamam lazım..”

vien gülümseyerek naunet’e zaman verirken genç kadın kafasında duyduklarını toplarlar, hazır olduğuna emin olduğunda evet diyerek anlatmaya başlar

“şimdi iki tür klon var, doğuştan-doğumla.. neydi?”

“doğurularak geliştirilmiş..”

naunet başını sallar

“evet, bir o var, bir de yetişkin olarak geliştirilen klonlar var. Doğurulmuş olanların öğrenme ve karar verme kapasitesinin sınırları yetişkinlerden daha geniş. Yani *aman tanrım klon!* diyeceğin türler yetişkinler sınıfındakiler, diğerleri de *insan olacaktım klon oldum* tipindekiler, değil mi?” vien gülerek onaylarken naunet de gülümser

“öğreniyorum, yavaş yavaş.. zaten masada tıptan anlamayan bir tek ben varım sanırım.. james, myra, loiret, hatta julian.. hepsi hayatlarının bir döneminde doktor olmuşlar..”

“böylesi daha iyi naunet, hem baksana, senden başka kim klonları *aman tanrım klon!* ve *insan olacaktım klon oldum* şeklinde ayırabilir..”

naunet de kendi söylediğine gülerken önündeki notlarına bir şeyler karalıyordu

“şimdi böyle söylüyorum ama benim için ikisi arasında da bir fark yok, ya da klon veya insan arasında.. onları yaratan ben değilim, beni yaratan da ben değilim, hepimiz bir şekilde yaratılıyoruz, öyle ya da böyle. Arazdaki tek fark benim gözümün yeşil olacağını ben doğmadan önce bilmiyordum..”

vien bundan daha iyi anlatılamayacağını düşünüyorken gülümser, naunet notlarına bakarak klonların geliştirilme safhalarını görünce yüzünü buruşturduğunda vien de onunla beraber notlara bakarak bilmesine gerek olmayan yerleri hem kağıtlardan hem de akıllardan çıkarır...

SOUNDTRACK

CIARA & CHAMILLIONAIRE – GET UP

“JACQUELYN BU GECE SİZİN ODADA YATACAK!”

john dönerek ne alaka diye bakarken bu bilgiyi o bile bilmiyordur, kim biliyordur da bağınyordur, akıl okuyan tipi görürken ilerdeki george’a bakar, o da aynı şeyleri düşünüyor olacak, francoyu göz hapsine almıştır, scott konuşur

“franco güvenilir adamdır, her gün kraliyette geziyor, bir şey satsa anlardık..”

john ona dönerken cevaplar
“kraliyette gezmesi mi daha tehlikeli, her gün binlerce şifre girilen ortak köprüde gezmesi mi?”
scott ona bakıyor, iki mavi göz çakışıyorken konuşur
“ben de neptünde çalıştım-“
“ben plutonun başındayım ellen.. ve muhtemelen senden daha çok saha deneyimim var..”
scott kollarını kavuştururken sorar
“dosyaları mı karşılaştıracağız-“
“gerek yok, ben kazanırım, ama bana kafa tutma..”
scott ilgiyle ona bakarken sorar
“tutarsam ne olur? tutacağımın değil.. ancak burada amirim değilsin black..”
john dikleşirken sırtır, cevaplar
“değilim doğru, bu yüzden kafanı kırabilirim.. deli olduğumu söylemişler miydi?”
“masanın tamamı gibi mi?”
john ona bakarken mırıldanır
“şu anda bu laf yüzünden seni hapse atabilirim..”
scott gülümserken cevaplar
“beni hapse attığın için kraliçemiz sizinle karşı karşıya gelince ne olur? sana bir şey olsa senor senin için öne adım atar mı john?”
john ona bakıyorken scott kaşını kaldırır, john cevaplar
“senor gerekirse beni öldürür *scott*.. ve öldürmeli de.. başınızdaki kadın bunu yapamayacak kadar duygusalsa, ve sen bundan faydalanacak bir ajansan, belki de seni oradan aldırımam lazım..”
scott ona bakarken efsane ajan black karşısındadır, akademide onu öğrenerek büyümüştür, onun operasyonlarında olmak için kaç kişiyi geçmiş ama başaramamıştır, ama o zamanlar geride kalmış, scott bütün basamakları çıkmış, ve şimdi adamla karşı karşıya, partnerken, neden ona asilendiğini bilmiyor, belki de ashleyyle çok vakit geçirmiş, kendine gelir ve konuşur
“doğru.. haklısın black..”
“her zamanki gibi..”
scott ona bir bakış atar, john sırtırken ortam gevşer, scott sorar
“kenrichle dost musun gerçekten?”
“dosttan öteyiz, sevgilimdir..”
scott bir an boğulurken john sırtır..

“bu kesimler merkez masa’nın varlığından bile haberdar olmayan yerler, vergilerini verip sessiz sedasız bir hayat sürerler, acil durum onları ilgilendirmez bile.. yasakları deleceklerini de o yüzden hiç zannetmiyorum..”
brian flaslerin gösterdiği yerlere bakıyorken genç adam devam eder
“bizden bir terslik çıkacaksa ancak dungan’dan çıkabilir. Savaş sırasında da bütün karşıt gruplar dungan’da toplandı. Köklerini kuruttuk sanıyorduk, ama daha geçen hafta kral’ın eksikliğine tepki gösteren bir grup ortaya çıktı. Şimdi de genel karantinanın onları kısıtladığı, kaçma ve savunma özgürlüklerini ellerinden aldığını düşünen insanlar eminim ki olacaktır. O yüzden ılımlı yaklaşılması gereken tek bölüm orası olacak..”
brian anladığını söylerken o da güneş evreninde isyan yaratabilecek grupları düşünüyordu
“isyandan çok tehlikeyi seven maceracıların jüpiterden kalkıp boyut kapılarını zorlayacağını düşünüyorum. Dungan’daki isyankarların aksine bizim asilerin merkez masaya güveni tam olduğu için kendilerine de bir şey olmayacak sanıyorlar ve işin kötüsü nedir biliyor musun?”
flasler zaten kötü olan bir işin daha da kötü bir yanını bekleyerek dinlerken brian devam eder
“daha bizim bilmediğimiz bir şey hakkında o insanlara nasıl kesin bir açıklama yaparak her şeyin yolunda olduğunu söyleyebilirim bilmiyorum. Bir gün karşıma geçip *bunun çözümü nedir peki, masa ve oreon ne düşünüyor*, ya da tam olarak karantinanın kalkacağı zamanı sorduklarında ve bizden gelen cevap *henüz belirsiz* olduğunda zaten bütün maskemiz bir anda çökmüş olacak..ilk defa insanları ikna etmek zorunda olmaktan nefret ediyorum..”
flasler iç çekerek elini saçlarından geçirirken brian düzenli aralıklarla verilecek açıklamaların çeşitliliğini arttıracak bir yol aramaya devam ediyordu..

opal çalan telefonunu açar ve *opal* derken cuslov önlerinde durdukları analiz raporlarına bakıyordur, ekrandakış yazılar devamlı akıyorken opal bir gözü ekranda, bir de telefonla konuşuyor, cuslov o dili bilmiyorken genç kadın bir süre sonra telefonu kapatır, mırıldanır
“diğer masa başkanları açıklama yapsalar da, sesimizi duymak istiyorlar..”

cuslov gülümser ve hak verdiklerini söylerken cevaplar
“sizi burda görmek bizim ekibe büyük destek verecek, eminim..”
opal yorgun görünen genç kadına bakarken mırıldanır
“sana da destek olacak mıyız cuslov?”
genç kadın opalin istese onu kitap gibi okuyabileceğini, ama nezakaten yapmadığını biliyor, o da onu okuyabilecekken yapmıyor, ikisinin okumaları farklı, ama şu anda cuslovun yorgunluğu onu her türlü okumaya açık bırakıyorken cevaplar
“bilemiyorum.. umarım olursunuz.. mesela nasıl bu kadar dinç durduğunu bana söyleyebilirsin..”
opal hafifçe gülerken ilerdeki brian onun gülümsemesini duyunca gülümser, opal konuşur
“bilemiyorum.. sırrım binlerce yıl james’le yaşayabilmek olabilir.. ya da brian.. ya da oğullarım..”
cuslov ona bakarken mırıldanır
“sevgi yani..” opal başını sallar, cevaplar
“onların beklentileri bizi yoran yegane şey.. günlerim bazen yalanlar söyleyerek geçiyor, yalan söylemek benim için nefes almak gibi bir şey : onsuz yaşayamam.. ama havam gibi, onun da temiz olması lazım, yaşadığım yerde, koridorlarımda, burada bu koridorlarda bana, yüzüme yalan söylenemez..”
cuslov ona bakıyorken opal devam eder
“ama evrene bir sürü yalan söyleyebilirim, bana bu hakkı verdiler, bu hakkı *kazandım*, ben yalan söylediğimde o gece yataklarında güvenle uyurlar.. ama ne zaman ki gerçeği söylerim, o zaman da korkmaları gerektiğini bilirler, çünkü durum o kadar kötüdür..”
cuslov gerçekten de genç kadının doğruları söylediği masa açıklamalarını ürpererek hatırlıyorken opal onu izliyor, mırıldanır
“beklentiler bizi mahveder.. beni bile.. ki ben süper değilim-“
“ki yalan-“ opal gülerken cevaplar
“ama bana olan sevgileri bana devam ettiriyor.. benim sevgim.. biliyorsun, 1 yıl süresince yoxtum-“
“korkunç günlerdi opal, gerçekten çok çok üzgünüm,-“
“ben de öyle, ama 12 yıl boyunca tek düşüncem james’in gelip beni bulacağıydı.. ben de evren başkanına inandım..”
cuslov gülümserken opal yorgun kadının kolunu sıvazlar
“dertlerinin yoğunluğunu hissedebiliyorum, ama bu odada seni gerçekten seven bazı ruhlar var cuslov, yükünü paylaşırsan taşımak için yanında olacak kişiler..”
cuslov bakışları dalgın, ilerdeki calisi bulurken opal mırıldanır
“kabuk değiştirmek zor, inan biliyorum.. ama 15 sene önceki opal bazen bana çok farklı geliyor..”
cuslov ona dönerken gülümser
“farklı da zaten.. bu opal çok daha güzel..”
opal gülümserken hayat yine ışıldar, cuslov da gülümserken evren başkanına inanır..

SOUNDTRACK

FALL OUT BOY – I’M LIKE A LAWYER WITH THE WAY I’M ALWAYS TRYING TO GET YOU OFF (ME & YOU)

“bu hastalık şu gezegen dışında bir yere çıktığı anda buradaki herkesi öldürmeyi planlıyorum sanırım..”
jensen yanındaki conrad’a bakarken genç adam gergindir, kendi ekiplerini gönderdiği yerlerin işaretlerini kontrol ediyorken jensen konuşur
“sence öyle bir şey olursa o kadar büyük bir fedakarlık yapabilecek miyiz?”
“öyle bir şey olmaması en büyük dileğim, ama evrende o kadar aptal insan var ki, birisi mutlaka başımıza dert açacak, biliyorum..”
jensen conrad’ın işaretlerinin yanındaki merkez masa birliklerine bakıyorken sorar
“o aptal insanın hatası için buradaki milyonlarca gelişmiş beyini mi yok edeceğiz?”
“bazen küçük bir şey için daha büyük bir şeyi feda etmek gerekebilir. Savaşta daha küçük ama etkili bir birliği korumak için onun iki katı büyüklüğündeki filoyu düşmanın önüne sürmek gibi bir fedakarlık bu jensen..”
“biraz karamsar değil misin conrad?”
conrad hafifçe gülümser
“biraz değil, çok karamsarım.. her zaman kötünün de kötüsü olduğunu biliyorum.”

jensen bir kral ve komutan olarak düşündüğünde conrad'ın söyledikleri tek doğru gibi geliyorken içindeki iblis çekilen acıların arasında hangisinin daha büyük olabileceğini düşünüyor, ama bir türlü karar veremiyordur..

“bunlar da Luplex OHAL belgelerii..” chris bir sürü kağıt daha çıkartır ve onun önüne koyarken genç kadın sırayla bakıyor, hepsini imzalıyor, chris kocaman masayı kağıtlarla doldurduklarını görürken sydney üzerinde kocaman kocaman *LUPLEX OLAĞANÜSTÜ HAL BELGELERİ* yazan kağıtları okumadan imzalıyor chris mırıldanır
“şu anda bütün malvarlığını bana geçirdin-“ sydney gülerken cevaplar
“tanrıça gözüyle okuyorum, faydalı oluyor-“
“şu anda da seni öldürmek istedim-“ sydney gülümser ve sıradaki kağıtları alırken chris aniden çeker ve ona bakarak sorar
“okulda da yaptın mı?!”
“ne yaptım mı-“
“sınavlarda! tanrıça! dönem birincisiydin bilsow!”
sydney ona bakarken yutkunur, chris *aha* diye bağırırken genç kadın feryat eder
“sadece bir sınavcık-“
“seni hain düzenbaz! masanın başında biz düzenbaz var-“
“ben masanın başında değilim!”
chris ona bakar, sonra pehler ve kağıtları verirken konuşur
“iyi ki yapmışsın.. ben olsam ben hepsinde yapardım-“
“sonra da baban seni öldürdü..” chris jacki hatırlarken doğru der, susarken sydney yine imzalıyor, chris mırıldanır
“masada kim kaldı? bu kadar dert içinde biri hukuka bakmalı-“
“patrick-“
“bahar balosundaki taş mı?” sydney gülümserken chris gülümser
“ee? yüzükler nerde?” sydney ona bakar, iç çekerken chris ne olduğunu sorar, mırıldanır
“damienla mısın yoksa? öyle bir dedikodu duymuştum-“
“evet, bir yıl onunla beraber-“
“tebrik ederim sydi!” chris ona sarılırken sydney de onu tutar, chris gülerken konuşur
“adam muhteşem bir adam zaten, hapisten aşkını kurtarmışsın, *muhteşem!*”
ilerdeki michael ve damien bunu duyunca o tarafa bakarken sydney sessiz, konuşur
“chris, artık onunla birlikte değilim..”
chris *ohl*arken sydney de *ohlar*, geri uzanırken michael oraya gelmiştir, genç kadın gösterir
“tanış, erkek arkadaşım michael..”
chris hala şaşkın, *oh* diyerek elini uzatırken michael da el sıkışır, gülümserken sydney onun kolunu sıvazlar..

“çok düzenli bir yerleşim olmuş kaptan..”
“teşekkürler senor-“
“pierce..”
“öyleyse calis..”
iki genç adam bu konuda da anlaşırken önlerindeki planlardan başlarını kaldırarak ikisi de etraflarına bakar, pierce naunetin vien’le gülerken bir şeyler konuştuğunu görüyorken o da gülümser, calis ise opal’le beraber ciddiyetle ekranları izleyen ve yorgunluğu yüzünden okunan cuslov’a bakıyorken genç kadın ara sıra şakaklarını ovuyor, ama opal’in söylediği ya da sorduğu hiçbir şeyi kaçırmıyorken genç adam fark etmeden onların konuşmasına dalmış, pierce’in kolunu tutmasıyla o tarafa döner, boyut tanrısı kaptan’ın baktığı yerdeki iki güzel bayanı işaret eder
“gidip ikisini de oradan kaldırmadan kalkacak gibi görünmüyorlar..”
calis başını sallar
“cuslov’un uyumayı unuttuğu zamanlar oluyor..”
pierce bilmez miyim diyorken en güzel çözümün ıssız bir ada olduğunu söyler, calis kaşlarını çatarken pierce karantina kalktıktan sonra bu konuyu konuşacaklarını, şimdi gidip onları tekrar gerçek dünyaya döndürmeleri gerektiğini söyleyerek öne düşer, calis gülümseyerek genç adamı takip eder..

franconun ıgılığından sonra george telefonunu çıkartır, bir tuşa bastıktan sonra konuşur
“fred.. bana oreondaki herkesin geçmişini yolla.. 1 saat..”
ve telefonu kapatırken edwardla gözgöze gelir, mırıldanır
“anlayışla karşılanacağımdan eminim..”
edward gülümserken cevaplar
“elbette.. bir arıza çıkarsa lütfen bana da haber verin..”
george elbette derken edward konuşur
“yine de, franco’dan bir şey çıkacağını sanmam..”
george da sanmadığını söylerken mırıldanır
“beni franco değıl, franconun peşinde olanlar korkutur..”
edward da buna katılırken george konuşur
“bana lenartanın güvenlik konseyi lazım.. kim sorumluymuş bu adamlardan? kim güvenlik şefi? o gün klonların kapısını kim kapatmış?”
edward iç çekerken cevaplar
“ok karmaşık.. kayıt sistemlerini kapatmışlar-“
“masanın kayıtlarını kapatamazlar-“
“ama kapatmışlar..” george kaşlarını çatarken edward konuşur
“daha doğrusu, makineler *bozulmuş*.. onlar mı bozmuş yoksa kendiliklerinden mi bilmiyoruz.. ama bozulmuş..” george onu dinliyorken edward devam eder
“lenartanın tüm güvenlik ekibi toplandı, nereye gönderilecekleri problem-“
“plutoya gönderilsinler, adamlarım sorgular, işleri yok bu ara..”
edward bunun yalan olduğunu biliyor, ama onaylarken konuşur
“başşehir lenartanın doğusunu sadece oreonun korumasını istiyorum.. anlayışla karşılanacağımdan eminim..” george gülümserken elini uzatır, iki adam el sıkışırken george konuşur
“mükemmel.. güzel bir çalışma sergileyeceğiz sanırım..”
edward da bunu umarken anlaşma kurulur..

luther alnını cama dayamış, lenartayı izliyorken birisi omuzlarını sıkır, luther hımlarken kızıl kadın yanına kayarak konuşur
“nasıl gidiyor senor?”
luther gözleri kapalı, gülümserken cevaplar
“iyi gidiyor.. gerçi bir süre sonra yatay mıyım dikey miyim anlayabilecek hali geçeceğim.. likid formatına dönmeye başladım..”
julianne gülerken konuşur
“hepsi iyi kısıyor gibi duruyor, biraz uyusak bizi öldürmezler herhalde..”
“ölüm tatlı bir başlangıç olur clarnon-“
“yürü hadi yürü, çayla beslensen daha az sinirli olursun, biliyor musun-“
luther bir kapıdan içeri tıklılırken luplexlilerin neden çay sevdiklerini, kahve gibi ulu bir icat olduğunu, kafeinin insanı ayık tuttuğunun bilimsel olarak ispatlandığını falan söylüyorken kapı arkalarından kapanır, kimse gittiklerini fark bile etmez..

chris’in sydney’i tebriğinin ardından ewan’ın yanındaki damien başını kaldırarak o tarafa bakar, michael’ın tanıtılması sırasında tekrar önüne dönerken ewan genç adamı izliyordur
“adam savaş meleğı, sunacak daha iyi bir şeyimiz yok sanırım..”
damien önündeki kağıtlara bakıyorken gülümser, ewan da tekrar kağıtlarına dönerken okuduğı şeyleri anlıyordur, aylardır hala bunları anlamak genç adama garip bir mutluluk veriyorken konuşur
“100 yıllık yaşantımı unuttum ama birlikler arasındaki statü farkını gözlerim kapalı sayabilirim, bazen askerliğın artık genlerime işlediğini düşünüyorum..”
damien işte buna gülerken ewan da gülümser, general kenrich elindeki kağıt setini bırakıp yeni bir tanesini alırken konuşur
“sivil hayatla ordudaki hayat tamamen farklı evrenler olduğu için sanırım. Nebura’dayken ben de asker olan benliğimi kapatmıştım, bambaşka bir dünya oluşturmuştum. Şimdi dışardayım ve yine askerim, kaldığım yerden devam ediyorum ve hiç teklemiyorum, bunun verdiği tatmin ve gurur başka bir şeyle ölçülemez kaptan..”
ewan da aynı fikirde olduğunu söylüyorken okuduğı listelerin arasında bir de tanıdık isim gördüğünde iyice keyiflenir ve general’e gösterirken damien onun en iyi adamlarından biri olduğunu söylediğinde ewan da ona hak veriyordur..

SOUNDTRACK

BRANDI CARLILE – TURPENTINE

james iskemlesinde oturmuş, sessiz, cam duvarların arkasındaki elemanlarını izliyorken latty duvara dayanmış, ayakta, bu kadar süredir hiç konuşmamış, açık bir şekilde onun konuşmasını bekliyorken bir süre sonra pes eder ve kollarını açarken konuşur

“james, *neden* burdayız?”

james opalin cuslovla konuşmasını izliyor, james kelimesini onun dudaklarında görürken mırıldanır

“izliyoruz..”

“sadece izliyor muyuz? sadece izlemenin bize ne faydası olacak, konuşsak-“

james sessiz, devam eder

“eidan heyecanlı bir adam.. evrendaş olarak büyümüş, muhtemelen myraya bir hayranlığı var, kendini ona beğendirmek için myra şu camdan atla dese atlar..”

latty kaşlarını çatarken james devam eder

“andrea, aklı başında, ayakları yere basan bir kız.. irinin fikirlerine çok önem vereceği belli, o da kendini ona beğendirmek için, takdiri için çırpınacak, çok açık..”

“sienna.. kendine güveni yok, sadece çok iyi bildiği şeylerde çok başarılı olacağını biliyor, ama onun dışında devamlı birinin onu arkasından iteklemesi gerekiyor, devamlı eli ayağına dolaşıyor, bir şey sorulduğunda cevabı bilmesine rağmen kitleniyor..”

latty şaşkın, siennaya bakarken james devam ediyordur

“dorian.. tam bir eski dünyalı, masaya inanıyor, güveniyor, ben ne istersem yapar, sadık bir er olacağı kesin.. ama benim dışımdaki herkesi sorgulayacak, çünkü hiç biri saygısını kazanmadı..”

latty şokla nefes alırken james ayağa kalkarak cama ilerler, devam eder

“ewan.. hafızasını kaybettiği için panik içerisinde, bu odada kaç kişi onu tanıyor bilmiyor, ben onu ne kadar tanıyorum ve neler oldu bilmiyor, ama otoritesinden bir şey kaybetmemeye çalışıyor.. conrad.. senin ve luplexin saygınlığının parçalanmaması için canını dişine takmış, yamuk bir söz söylememi bekliyor, onu öldürebileceğimi bilmesine rağmen kraliçesi için öne atılacak kadar kalbiyle düşünen bir adam.. bana daltonu hatırlatıyor..”

latty ağzını kapatırken james konuşur

“ashley, başına buyruk ve asi, ama aslında sadece dinlenilmek istiyor, ortaya attığı ve kabul ettiği tüm iddialar nasıl biri olduğunu göstermek için, biri onu dinlediğinde kendini açacağı kesin.. colm, gergin, çünkü patronu kafayı yemiş durumda, yedek patronu avcı kesilmiş, öbür patronu bizlerle gayet iyi anlaşıyor, nasıl bir adım uydurması gerektiğini kendi kendine çözmesi gerekecek.. daha çok genç, ama çok zeki..”

latty sessiz, camdan dışarı bakıyorken james mırıldanır

“vien.. genç, azimli, hırslı.. önüne gelen her vaka için kendini tükettiği belli, ancak bu gezegende büyük hayat dersleri alacak, bir tanrıça olmadığını ve tüm hayatları kurtamayacağını öğrenecek, kim bilir belki kendi ekibinden birileri de parmakları arasından kayıp gidecek.. bu kızda kaybın izleri var, birini kaybetmiş, belli..”

latty yutkunuyorken evren başkanına dair efsanelerin gerçek olup olmadığını düşünüyordur, james ise hala sırtı ona dönük, dışarıyı izliyor, konuşuyordur

“delora.. korkuyor, çok korkuyor, ve kimsenin ona acımasını istemiyor, hayatının yolunu seçmenin eşiğinde duruyor.. calis, her ip aslında onun elinde, ama kimsenin bunu fark etmemesini istiyor.. cuslov, yorgunluktan ve yalnızlıktan ölüyor, biri doğru tuşlara bassa günlerce ağlayabilir ama kimse o tuşlara dokunmuyor, ya da tam olarak basmıyor..”

latty kalbinin ağırlaştığını hissediyorken o neden bunları görmüyordur, o neden orada sadece konuşan insanları görüyordur, james başını yere eğerek mırıldanır

“ve latty.. üzerindeki sorumlulukları kabul etmiyor, fırsat çıktıkça başkasına yıkıyor, görevinin gerektirdiklerini kitaptan ezberle biliyor, ama uygulamaktan korkuyor, çünkü başlarsa devamı gelecek ve bir daha hiç bitmeyecek, oysa o küçük bir kız olarak kalmak istiyor..”

latty dehşetle ona bakıyorken james dönerek ona bakar, ikisi birbirlerine bakıyorlarken genç adam konuşur

“her küçük kız büyür kraliçe flacil.. bir gün, bir şekilde, bir yerde büyürler.. bir dakikada, bir saniyede, ya da 100 yılda.. ama büyürler..”

latty neden bilmiyor, ama gözleri dolmuş, ona bakıyorken james mırıldanır

“büyümek bir anda olsa da, gelişmek adım adım olur.. ilk olarak bakmayı değil, görmeyi öğrenmelisin, diğer adımlar sonra gelecek..”

ve evren başkanı dönerek yürür, kapıyı açıp çıkarken herkes ona döner, james gülümseyerek kollarını açar ve müthiş verimli bir toplantıdan çıktığını söylerken masa elemanları rahat, konuşuyor, oreonlular ekip arkadaşlarıyla kaynaşmış, gülümsüyor, evren başkanı şimdi hepsinin kendi bloklarına giderek keşfetmelerini, o arada da bilim adamlarını uyandırmamalarını söylüyorken cam bir duvarın arkasında, küçük bir kraliçe, büyük bir kadın olmanın yolundaki ilk adımlarını atıyordur..

“latty..”

latty dudağını kemirerek odadan çıkarken delora ve kate o tarafa geliyordur, latty deloranın sesiyle başını kaldırmışken genç kadın gülümser

“ofislere inelim mi?”

latty başını sallar ve delorayı koluna alırken genç kadın kate’e teşekkür eder, sonra görüşeceklerini söyleyerek latty’le beraber yürürken arkadaşı çok sessizdir, delora kaşlarını çatarak başını eğer ve latty’nin bakışlarını yakalar

“latty, bir şey mi oldu..”

latty usul bir hayırla soruyu geçiştirirken sesi titremiştir, delora lobiden çıkana kadar başka bir şey sormamamaya ve onu ağlatmamaya karar verirken latty kapıyı açar, delora önden geçip çıkarken latty de tekrar onun uzattığı eli tutarak dışarı çıkar, kapı arkalarından kapanır..

SOUNDTRACK

ASHLEY PARKER ANGEL – I’M BETTER

Oreon..

“ian deli misin sen?! Nerede yaşayacak bu kız, kim bakacak, daha yorganı bilmiyor-TRAFİK İŞİĞİ BİLMİYOR, YOLLARDA YÜRÜRKEN ÖLECEK! tanrım, carter su getir..”

carter zaten artık o odadan çıkmak istiyor, su getirmeye giderken onun açtığı kapıdan delialona giriyordur, carter arkadaşileri göstererek kaçarken melanie delia’yı gördüğü anda ayağa fırlar

“ne biçim terkettiysen çocuğu, aklını kaçırıldı!”

ian gözlerini devirirken sinirlerine hakim olmaya çalışıyordu, delia ona bakarak gözleriyle ne olduğunu sorarken ian melanie'yi işaret eder, işaret edilen melanie hala konuşuyorken sinir harbi geçiriyordu

“hayır anlıyorum, *yardımseversin, iyi niyetlisin* de arkadaşım neden klon evlat ediniyorsun-“

“evladım değil o benim melanie-“

“oyuncağın-“

“melanie yeter!”

melanie tak diye susarken delia da şokla ian'a bakıyordu, genç adam yerinden kalkar ve melanie'ye bakar

“bu konu hakkında bana ya da bryce'a tek bir kırıcı kelime daha edersen ben senin kalbini daha çok kırarım melanie..”

genç kız kaşlarını çatarken yutkunur, ian delia'ya döner

“melanie sana olanları anlatır, benim gidip bryce'ı almam gerekiyor..”

delia sadece başını sallarken ian çıktıktan sonra kapı kapandığı anda detaylı bir açıklama için melanie'ye döner...

ian bryce'ın içerde beklediği odaya girerken genç kız onu gördüğünde ayağa fırlar

“gidiyor muyuz?”

ian başını sallarken bryce rahatlayarak yine genç adamın elini tutar, ian odanın diğer kapısında bekleyen hemşireye teşekkür eder ve tekrar bryce'a dönerken genç kız hemşirenin gidişini izliyordu, ian sorar

“iyi misin?”

bryce'ın yeşil gözleri ona döndüğünde genç kız başını sallar

“bundan sonra seninle kalacaktım..”

“evet bryce, bir süre beraber yaşayacağız, ama senden istediğim bir şey var..”

bryce usulca nedir diye sorarken ian cevaplar

“ne dersem onu yapacaksın, sana zarar verecek hiçbir şey istemeyeceğim, ama bu yaşamı bilmiyorsun, kendi kendine zarar vermemen için beni dinlemen çok önemli, anlaştık mı?”

genç kız başını sallar ve anlaştıklarını mırıldanırken ian gülümser, bryce da genç adamın her şey yolunda olduğunda yaptığı gibi o da gülümserken ian bir an onun masum ifadesiyle kalakalır, ama hemen ardından kendini toplarken ikisi el ele, bekleme odasından çıkarlar..

delialona herkesi toparlamış ve hep beraber lupiter'e inmişlerken tekrar kampüse girdiklerinde delia arabayı ian'ın yurduunun önüne park eder, yol boyunca tek kelime etmemiş olan melanie araba durduğu anda dışarı çıkarken carter da arkadan çıkarak onu takip eder, iki kapı da kapanırken delia arkasını döner, bryce genç kıızı izliyorken kocaman mavi gözleri olan kız gülümser, sonra ian'a döner

“melanie kötü niyetli değildi ian, ama biliyorsun bazen susmuyor, sen gidip barışmazsan o senin yanına gelmez, hadi..”

ian iç çekerek başını sallar, sonra bryce'a dönerken delia genç kıza gülümser

“bryce ve ben odada oluruz..”

bryce bunun üzerine ian'a bakarken genç adam gitmesini söylüyordur, genç kız tamam diyerek onu dinlerken delialona'ya döner, güzel isimli kız gülümserken bryce da gülümser..

yarım saat sonra melanie önde olmak üzere ian ve carterla beraber üç kişi odaya girerken delia ve bryce koltuğa oturmuş, buzdolabındaki her şeyi masanın üzerine dizmişler, onlar içeri girdiğinde başlarını kaldırarak kapıya bakarlar, melanie masadaki yiyeceklere bakarak ne yaptıklarını sorar, delia gülerek cevaplar

“bryce ben bir şey alırken ne olduğunu sordu, ben de dolaptaki her şeyi teker teker çıkardım, öğretiyorum..”

melanie haalarken bryce pakedin yarısı yenmiş olan bir kalıp peynir kaldırır

“peynir..”

“bu neydi?”

bryce peyniri bırakarak delialonanın gösterdiği şeye bakar

“muz?”

delia gülümseyerek hayır der

“muz bu bryce, gösterdiğim reçeldi..”

bryce ohlarken arkadaki ian gülümsüyordur, genç kız ona bakıp da gülümsediğini gördüğünde yanlış cevap vermenin o kadar da kötü bir şey olmadığını anlıyor, bir dahaki sefere unutmamaya çalışacağına kendine söz veriyordur..

SOUNDTRACK BRITNEY SPEARS – BRAVE NEW GIRL

bir süre sonra dünyadaki bütün yemeklerin bir günde öğrenilemeyeceğine karar verilmiş, sıradaki gündem maddesi bryce'ın görünüşü olmuşken bunun için melanie genç kızı odasına götürmeyi teklif etmiş, ian önce itiraz edecekken delia giysileri buraya taşımaktan daha kolay olacağını söylediğinde kabul etmiştir, bryce zaten ian'ı dinliyordur, kızlarla beraber giderken şimdi onların odasındaki ortak salonda oturuyor, bu odanın da aynı şekilde dizayn edildiğini fark ediyorken delialona ve melanie iki ellerinde birer askıyla odalarından çıkarlar ve tam bryce'ın önünde gelip dururken melanie sorar

“seç bakalım, hangisi daha güzel?”

bryce önünde duran rengarenk giysilere bakıyorken o hayatı boyunca sadece siyah veya beyaz tulumlar giydiği için şimdi gördüğü şeylerin güzel olup olmadığını bilmiyor, yine kedi yavrusu bakışıyla melanie'ye bakarken genç kız gözlerini devirir

“moda dersi çok sonra, onu anlamak için belli bir hayat tecrübesi gerekiyor tabii.. bunu giy bryce..”

bryce eline verilen askıya bakıyorken melanie de ona bakıyordur, ikisi bakışmaya devam ediyorken delia elindekileri bırakarak bryce'a elini uzatır

“ben sana yardım ederim bryce hadi gel..”

bryce genç kızın elini tutarak onunla beraber gidiyorken delia onun askıyı bıraktığı görünce dönerek askıyı da alır, bryce onu izliyorken ikisi delia'nın odasına girip kapıyı kapatır..

delialona ve bryce odadan çıkarken sarışın genç kız üzerindeki beyaz atleti ve belinden başlayıp aşağıda etek olarak devam eden tulumun askılarını inceliyor, ayağındaki terlikler neden parmağının arasına giriyor, onu anlamaya çalışıyorken delia etrafına bakıyordur, melanie artık nereye kaybolduysa biraz sonra tekrar odaya girerken elindeki torbayı sallar

“çok güzel bir şey getirdim..”

delia neymiş o derken melanie büyük bir keyifle gülümser ve torbanın içindeki kıvılcık saç boyasını çıkarttığında delia gözlerini deviriyor, bryce onun ne olduğunu soruyordur..

“belki alerjisi vardır melanie, bence yapmayalım..”

melanie aldırıyor, bryce'ın omuzlarına bir havlu sarıyorken boya kutusunu işaret eder

“anti alerjik diyor, olmaz bir şey, hem bu sarı kıvılcık ölü gibi gösteriyor, şu yüze bak, rengi kaçmış gibi..”

bryce yüzü tutularak delia'ya gösterilirken alerjinin ne olduğunu soruyordur..

“bryce bak, suyu buradan açıyorsun, musluk, bunu yaptığın zaman şimdi elimde tuttuğum şeyden su gelecek..”

delia suyu açar, elindeki duş başlığından su akmaya başlarken bryce eğilerek başlığa bakar, sonra suyun açıldığı ve adının musluk olduğu şeye bakar, elini uzatarak suya dokunurken ılıktır, genç kızın hoşuna giderken gülümser ve başını sallar, delia da gülümserken suyu kapatır, bu sefer küvetin yanındaki şampuan ve sabunları gösterir

“bu şampuan..bununla saçını yıkıyorsun, kapağını açıp eline dökceksin, sonra saçlarında köpürteceksin, sonra suyu saçlarına tutarak durulayacaksın, iki kere bunu yaparsan yeterli olur..”

delia kapağı açar, şişeyi eğer ama eline dökmezken bryce yine anlamıştır, delia devam eder

“bu da sabun, bunu da sana verdiğim o renkli süngerin üzerine dökceksin, vücudunu yıkayacaksın, köpürtüp duruluyoruz..”

bryce onu da anlamışken delia her şeyi yerine bırakarak doğrulur, bryce onun arkasından küvete girip musluğa uzanırken delia gülerek genç kızın elini tutar

“önce üzerindekiyi çıkarman gerek, giysilerinle yıkanamazsın..”

bryce *ohl*arken askıları omzundan indirmeye başlar, delia yine onun elini tutarken konuşur
“yanında başka birisi varken soyunmamalısın bryce, en azından şimdilik.. ben şimdi çıkacağım,
kapıyı kapatacağım, ama kilitlemiyorum, sen de kilitleme, ben gittikten sonra üzerindekiyi çıkarıp
suyu açabilirsin, şu perdeyi çekmeyi unutma, yoksa saçındaki boyalar her yere sıçrar, tamam mı?”
bryce tamam diyerek elini saçına götürürken tepesinde toplanan saçlar pek de güzel kokmayan
kırmızı bir renktedir, genç kız eline bulaşan boyayı parmaklarını birbirine sürterek izlerken delia
küvetin hemen yanındaki askıda duran iki yeşil havluyu gösterir
“bunlar havlu.. yıkanman bittiğinde bunlardan biriyle saçlarını, diğeriyle de vücudunu
kurulayacaksın..”
bryce peki der, delia da tamam diyerek gülümser ve ona iyi banyolar dileyerek çıkarken kapı
kapanır, bryce önündeki *küvete, musluğa, şampuan ve sabunlara* bakarken bu sefer askısını
indirebilirdir, öyle yapar..

bir kaç saat sonra melanie’nin izniyle ian ve carter odaya dönmüşken delia onlara kapıyı açmıştır,
ian içeri girdiği gibi gözleri bryce’ı ararken carter içecek bir şeyler için küçük buzdolabına
eğiliyordur, banyodan saç kurutma makinesinin sesi geliyorken ian delia’ya döner
“ne yapıyorlar?”
“bryce banyo yaptı, ama saç kurutma makinesinden korktuğu için melanie ona yardım ediyor..”
ian *ohl*arken delia gülümser
“nasıl sevimli bir kız ian, görmen lazım..”
“biliyorum, ama çok korkuyor..”
carter elindeki kolayı açarken güler
“tabii korkacak, kız daha muzla reçeli ayırt edemiyor.. kurutma makinesini canavar falan
sanmıştır..”
“canavar nedir onu biliyor mudur ki?”
carter doğru derken delia başını sallar, ian gülümserken biraz sonra makinenin sesi susmuş,
banyonun kapısı açılırken içerden melanieyle beraber, dalga dalga kızıl saçları olan bir bryce çıkar,
ian’ın ağzı açılırken bir şey söyleyemiyordur, carter bir bunun eksik olduğunu söylüyorken bryce
onun ne demek olduğunu bilmiyor, öylece onları izliyorken delia arkadan mutlulukla şakır
“çok güzel olmuş bryce!”
genç kız gülümserken melanie onun gözüne giren saçları geri çekiyordur
“çok yakıştı, gözleri çıktı ortaya, değil mi ian?”
ian fikir beyan etmiyorken bryce genç adama bakar ve gülümser
“ben sevdim.. güneş gibi kırmızı..”
melanie kızı o anda severken, delia *aww*lıyor, carter güneş sarı değil mi diye soruyorken ian ne
diyeceğini bilmiyor, ensesini ovuyordur..

SOUNDTRACK

ELISA FEAT. TINA TURNER – TEACH ME AGAIN

“ian, *portakal suyu* nedir?”
genç adam elinde iki tepsi, kafeteryada yemek sırası bekliyorken bryce eline aldığı bir meyve suyu
kutusunu gösteriyordur, ian sağ elindeki bryce’ın tepsisini genç kıza uzatır
“onu da koy, masaya döndüğümüzde anlatırım..”
bryce tamam diyerek kutuyu koyar, sıra yavaş yavaş ilerliyorken genç kız sağ tarafındaki çeşit çeşit
kutulara bakıyordur, hiçbirinin ne olduğunu bilmiyorken iç çeker, ama bir an sonra ayrı bir bölmede
duran *muzları* gördüğünde gülümser ve uzanarak bir tanesini alırken ian’ın omzuna parmağıyla
dokunur, genç adam arkasına bakarken bryce gülümsüyordur, elindeki muzı gösterir
“muz..”
ian onun sevincine bakarken içinde bir yer cız eder, bryce muzuna bakarak gülümsüyorken sıra ian’a
gelmiştir, kasadaki kadın onlara sesleniyorken bryce başını kaldırır, ian da onunla beraber önüne
dönerken tepsileri kasanın yanına bırakır, bryce’ın muzunu da işaret ederek parayı öderken bryce
elindeki sarı meyveyi kokluyordur..

“bunu da şurdaki yuvarlağa batırıyorsun, sonra dudaklarının arasına sıkıştırıyorsun, ve içine çekerek içiyorsun..”
ian kendi kutusundan içerken bryce onu izliyordur, ian onunkini de hazırlayıp genç kıza uzatır, bryce alırken delia kutuyu işaret ederek konuşur
“gösterdiğin şeylerin adını da söyle ian, mesela o yuvarlağa batırdığın şeyin adı pipet..”
bryce kutudan çıkan uzun şeye bakıyorken pipet diye tekrarlar, sonra kendinden çıkan sese gülümserken ian neye güldüğünü sorar, bryce ona döner
“pipet, komik duyuluyor.. pipet, pipet.. pi.. pet.. pipet..”
melanie de pipet demeye başlarken biraz sonra herkes kendi kendine pipet diyor, aslında ne kadar komik olduğunu onlar da anlarken herkes gülüyordur, bryce da gülümser..

“bu nedir?”
“ot..”
“bu?”
“o da ot bryce..”
bryce yerden bir tane daha çimen koparıp yine ian’a gösterir
“bu da mı?”
ian *evet, o da* derken carter konuşur
“bütün yeşil şeylerin adı ottur..”
melanie hayatında bu kadar yanlış bir bilgi duymadığını söylüyorken carter yattığı yerden umrumda olmadığını söyleyerek elini sallıyordur, melanie bryce’a döner ve neyin ot, neyin çiçek ve neyin kurbağa falan olduğunu anlatırken ian oturduğu yerden karşısında sırtını ağaca yaslamış delia’ya bakar, genç kız bahçede oturmuş tek tük insanları izliyorken muhtemelen oradakilerin hepsinin ailesi kendi gezegenlerinde güvendedir, delia iç çekerken biraz sonra ian onun yanında gelir ve o da sırtını ağaca yaslar, delia gülümseyerek ona bakar, sonra tekrar önüne dönerken ian ikisinin ortasında duran küçük sarı bir çiçeği koparır
“bunun adı nedir? şimdi görürse sorar..”
“sen de ot dersin, değil mi?”
ian gülerken delia da gülümser ve çiçeğin adının karahindiba olduğunu söyler, ian kaşlarını çatarak o ne biçim isim derken delia kızın olursa adını bu koymazsın diyor, ian da hiç böyle ismi olan bir insan var mı merak ediyorken delia dudağını bükerek bilmediğini söylüyordur..

SOUNDTRACK GIORGIA – GOCCE DI MEMORIA

Lucian ilaç dolu çantaları edaline’in yurt odasında güvenli bir yere koymuş, tekrar ortak odaya dönerken televizyon açık, dakika başı uyarılar geçmeye devam ediyorken koltukların birinde oturmuş edaline elindeki kolyeye bakıyordur, lucian genç kadının yanına giderek otururken o da onun gibi eğilerek dirseklerini dizlerine dayar ve kolyeye bakarken edaline mırıldanır
“bunu miss myra’ya ulaştıracağım..”
lucian bir şey söylemiyorken edaline genç adama döner
“nasıl yapacağım? Evren karantinasından nasıl geçeceğim, oraya nasıl gideceğim, bu ilaçları o insanlara nasıl vereceğim lucian? Zaman içinde oradan oraya atlamak kolay, bir kaç sihirli cümle, puf!”
lucian genç kadının yavaş yavaş dolan gözlerini izliyorken edaline kolyeye bakarak devam eder
“yine geçmişteyiz, ama şimdi ben nasıl bütün bana söylenenleri yapacağım, bilmiyorum, yol bilmiyorum, planım yok, aracım yok, kimsem yok-nasıl devam edeceğim-”
edaline kendini daha fazla tutamamış, cümlesi yarıda kalıp sesi kesilirken ellerini yüzüne kapatarak ağlamaya başlıyor, lucian genç kadına sarılıp başını göğsüne dayıyor ve edaline ellerini açarak kollarını onun boynuna dolarken parmaklarının arasından altın kolyenin zinciri sallanıyordur..

“gidip her şeyi anlatacağız-“
“inanmayacaklar..”
“inandırana kadar anlatacağız o zaman edaline, oreon’la ve dolayısıyla masayla tek bağımız delia..”

edaline elinin tersiyle gözlerini silerek oturduğu yerden kalkar ve televizyonu kapatırken odasına gidiyordur, lucian da onunla beraber ayaklanmış, takip ederken nereye gittiğini sorar

“uyuyacağım-“

“edaline yapma-“

“yorgunum lucian-“

“değilsin, şimdi uyuyacak zaman değil-edaline!”

genç adam yüzüne kapanacak olan kapının arasına elini sokar ve tüm gücüyle iterken edaline sonunda kapıyı bıraktığında lucian genç kadına bakar

“bizi bu hale senin insanların fikirleri getirdi, şimdi öylece gidip uyuyacak mısın?!”

“sen de suçu bana atıyorsun-“

“ben kimseye suç atmıyorum edaline-bilmiyormuş gibi konuşma, yalvarırım-“

“istemiyorum..”

lucian işte bunun üzerine susarken edaline ona bakıyordu

“istemiyorum lucian, bütün her şeyimi kaybettim, çabalayacak bir şeyim kalmadı, bir nedenim yok, o yüzden istemiyorum-“

lucian onun daha fazla konuşmasına izin vermeden genç kadına bir adım atar ve yüzünü yakaladığı gibi dudaklarına eğilirken edaline gözlerini yumarak genç adamın dudaklarını hisseder..

lucian edaline’i çevirerek kapıya yaslar ve genç kadının dudaklarını yarı zorla, yarı isteyerek aralarken ikisinin tadları birbirine dokunduğunda edaline genç adamı gömleğinden tutarak biraz daha kendine çeker ve kapıyla onun arasında sıkışırken lucian başını geri çekerek nefes nefese kalmış genç kadını izler bir an, yıllardır, *yıllardır* bunu yapabilmek için bekliyor, her dokunuşu yasak, her bakışı şimdiye kadar ceza olmuşken, şimdi edaline uğruna çabalayacak bir şey istiyordur, lucian tek eliyle genç kadının saçlarını kulağının arkasına atar ve eğilerek tekrar dudaklarını bulurken edaline kollarını onun boynuna dolayarak başını biraz daha ona kaldırır..

“inanmayacaklar..”

“denemeden bilemeyiz, tüpü unutmadın değil mi?”

edaline cebinden çıkardığı ilaç dolu tüpü gösterir, lucian güzel diyerek başını sallarken önlerinde durdukları kapıya döner ve sakince vurarak açılmasını beklerken edaline tüpü tekrar cebine koyarak derin bir nefes alıyordur..

“ah hey, landon.. elle?”

landon ve elle gülümserken delialona kapıyı biraz daha açarak onları içeri davet eder

“gelin, biz de tam filmi başlatıyorduk..”

landon öyle mi diyerek içeri girerken elle hangi film olduğunu soruyordur, melanie *Jüpiter’de Son Dans* olduğunu söylerken carter *ecartes’de son nefes*’in şu andaki felaket ortamına daha uygun olacağını söylüyordur, melanie gözlerini devirirken yeni gelenlere de koltuklarda yer açılır, landon carter’ın yanına, elle de tekli koltukların birine otururken delia da ian’ın ve bryce’ın ayağının dibinde yere oturur ve o anda aklına gelirken başını geri eğerek bryce’a bakar

“bryce, bunlar arkadaşlarımız Landon ve Elle.. bu da bryce, aramıza yeni katıldı..”

landon ve elle memnun olduklarını söylerken kızın kim olduğunu sormamıştır, bryce gülümserken diğerleri açıklamak zorunda olmadıklarına sevinliyordur, tanışma faslından sonra melanie artık düğmeye basacağını ilan ediyorken landon genç kızı durdurur

“biz aslında önemli bir konuyu konuşmak için geldik..”

melanie’nin eli havada kalırken carter da elindeki mısırsı ağzına atmış, ama çiğnemiyordur, delia sorar

“kötü bir şey mi oldu landon?”

genç adam başını sallarken delia oturduğu yerde dikleşir, diğerleri de gergin bir şekilde dinlerken bryce korkuyla ian’a bakar, genç adam sakın olmasını fısıldarken bryce omzunu genç adamın göğsüne yaslayarak yine ona sığınır ve yeni arkadaşlara bakar..

landon ve elle, aslında lucian ve edaline olduklarını söylemiş ve ondan sonrası çorap söküğü gibi gelmişken onlar hikayelerini bitirdiğinde onları dinleyenler şok olmuş bir vaziyette ikisine

bakıyordu, bryce zaten söylenenlerin yarısını kavramamış, yine başını kaldırıp ian'a bakarken genç adam oturduğu yerde dikleşerek elini bryce'ın dizine koyarak landon'a bakar

"bu söylediklerinin gerçek olduğuna nasıl inanacağız *lucian*?"

lucian edaline'e dönerek tüpü çıkarmasını söylerken herkesin bakışları edaline'in ellerindedir, genç kadın cebinden tüpü çıkararak onlara gösterir, melanie uzanarak içi şeffaf bir sıvıyla dolu tüpü alır, üzerindeki küçük etiketten yazan *Drona 42*'nin ne anlama geldiğini bilmiyor, soracakken edaline ondan önce davranır

"şu anda lenarta'ya yayılmış virüsün adı *Drona 42*, bu tüpün içindekiyse o virüse karşı geliştirilmiş en son aşı.."

"hastalığı tedavi etmiyor yani?"

elle hayır diyorken ekler

"ama bizim halkımızın büyük bir kısmı bu aşıyla uzun yıllar yaşadı, bunu ve bu koleyi en kısa zamanda lenarta'ya ulaştırmamız gerekiyor.."

genç kadın boynundaki kolyeyi kazağından çıkararak gösterirken melanie uzanarak onu da tutar ve tuttuğu gibi tekrar geri bırakırken dehşet içinde edaline'e bakar

"nedir bu?"

edaline de ne olduğunu anlamamış, önce bir *lucian*'a bakar, sonra melanie'ye dönerken genç kız korkuyla ona bakıyordu, edaline konuşur

"zamanda atlamalar yapabilmek için kullandığımız kolye, sen iyi misin?"

melanie başını silkeleyerek az önce gözünün önünde beliren şeyi kafasından kovarken başını sallar, carter genç kızı kendine çekerek gözlerinin içine bakıyor ve gerçekten nasıl olduğunu soruyorken melanie *gerçekten* iyi olduğunu söylüyordu, carter onun saçlarını çekerek başını omzuna yaslarırken yarım saattir saçmalayan iki tipe bakar

"o tüp mü sizin doğru söylediğiniz ispatlayacak?"

edaline başını sallarken *lucian* delia'ya bakar

"delia, eğer bunları bir şekilde sizinkilerin eline ulaştırmayı başarabilirsen-"

"landon-yani.. *lucian*, ben, bilmiyorum ve üzgünüm, ama size güvenebilir miyim bilmiyorum.."

"bu kadar büyük bir şeyi uydurmuş olamayız delialona, lütfen inan.."

genç kız hala büyük bir şüpheyle ikisine bakıyordu melanie'ye döner ve tüpü ister, genç kız uzatırken delia alarak yine etikete bakar, *Drona 42* dışındaki diğer küçük yazıları okuyamıyorken başını kaldırarak tekrar *lucian*'a döner

"sadece bu tüpü yollatmaya çalışacağım, başarırsam inceleyecekler ve eğer doğru söylüyorsanız kolyeyle de ilgileneceklerine eminim, ama şimdilik o kolyeye dokunmayacağız.."

edaline başını sallayarak kolyeyi tekrar kazağının içinden atarken melanie genç kadının elinde duran ve sonra siyah kumaşın arkasında kaybolan kolyeye bakıyordu..

"ne demek oreon'a uçuşlar durduruldu?! Bak bunu söylemek istemezdim maurice ama sen benim kim olduğumu biliyor musun?"

karşı taraftan *elbette miss regan, ama yapabileceğim bir şey yok* duyuluyorken delialona sinirle gülüyordu

"ya ölüyor olsaydım! O zaman da mı gidemeyecektim!?"

maurice buna cevap vermezken delialona sinirlenmişti

"annemle görüşmek istiyorum-efendim!? Ben miss liharo'nun kızıyım! Tanrı aşkına, acil bir durum söz konusu diyorum.."

maurice hayati tehlike olup olmadığını sorarken başka bir koşulla lenarta'ya çıkan bir arama yapamayacağını söylüyordu-

"evet, evet var-bağla şimdi.."

karşıdaki adam isteksiz, ama ses testi ve yer belirleme sonuçları genç kızın kimliğini doğruluyor, hayati tehlike durumuna da sadece inanmak durumunda kalıyorken biraz beklemesini rica eder ve onları beklemeye alırken delialona karantinadan nefret ettiğini homurdanır..

delialona neredeyse yirmi dakikadır hatta bekliyor, ama hala bir şey bağlanmamışken genç kız kafayı yiyecektir

"bunun normal olup olmadığını bilmiyorum.."

"kapat gitsin o zaman-"

“kapatamam, anneme başka türlü ulaşamam.. onlar beni arayabilir, ama ben onları arayamıyorum.. güvenlik..”

melanie üflerken delia telefon kulağında, odada dönmeye devam ediyordur, biraz sonra kapı tıklatılırken delia oturanlara oturmasını işaret eder ve kapıyı açıp kim olduğunu soracakken daha adamların yüzünü seçmeden suratına bir yumruk yer ve yere yığılırken arkadakiler siyahlar içindeki adamları gördükleri anda korkuyla ayaklanırlar..

SOUNDTRACK NOBUO UEMATSU - ATTACK

“DELIA!”

melanie feryat ederek carter’ın kollarından çıkar ve yere yığılan delialona’nın yanına çökerken siyahlı adamlar kimseye aldırmadan direkt olarak bryce’a doğru atılmışlardır, bunu gören ian ayağa fırlayıp adamlardan birinin suratına yumruğu basarken carter da diğerini boğazından yakalayarak alt etmeye çalışıyor, bryce korkudan yerinden kıpırdayamıyorken lucian ve edaline onlara saldıran heriflerle başa çıkmaya çalışıyordur, edaline eline gelen bir şeyi adamın kafasında kırarken lucian karnına bir tekme yiyerek iki büklüm oluyor, edaline ona vuran herifin suratına bir tekme geçiriyorken ian bryce’a kaçmasını bağıırıyordu, zavallı kız nereye kaçacağını bile bilmiyorken edaline yerdeki adamların birinin üzerine basarak bryce’ı kolundan çektiği gibi kaldırır, yolda giderken melanie ve ayağa kalkmaya çalışan delialona’yı da çeker

“DIŞARI! KOŞUN!”

melanie delia ve bryce’la beraber olabildiğince hızlı odadan çıkmaya çalışıyorken edaline lucian’ı yerden kaldırır

“lucian onlarla git..”

genç adam acıyla karnını tutarak doğrulur ve kapıdan çıkıp kızları takip ederken edaline ortadaki alçak sehpayı iterek ian ve carterın önündeki adamların bacaklarına çarptırır, zaten zorlukla karşı koyan adamlar önce sehpanın üzerine sonra yere düşerken edaline yerdeki bir tanesinin yüzüne sertçe basar ve adamın boynunu kırarken diğeri daha kendini toparlayıp ona saldıramadan kendini yine sehpaye mihlanmış ve bir saniye sonra boynu kırılmış bir halde buluyor, ian ve carter dehşetle onu izliyorken edaline kendini toparlar, adamların bellerindeki tabancaları alarak birini pantolonuna sokar, diğerini elinde tutuyorken ian ve carter’a döner

“dışarı, şimdi.”

ve kapıyı açarak onlara yol verir, sonra kendisi de fırlarken ikisi baygın, ikisi ölü dört siyahlı adam boş odada yere yığılmış bir şekilde kalır..

“ELLE!”

genç kadın melanie’nin bağırışıyla o tarafa dönerken yurttan otoparka inen patikanın bitiminden bir grup daha adam geliyordur, melanie ve diğerleri koşarak elle, ian ve carter’a yetişirken altısı bütün hızlarıyla koşuyor, ian bryce’ın elini yakalamış, hem koşuyor, hem arkasına bakıyorken tekrar önüne döner, bryce edaline’in belindeki siyah tabancayı görür, elini ian’dan kurtararak uzanır ve tek bir hamlede tabancayı alarak namluyu çeker, edaline daha ne oluyor demesine kalmadan bryce iki el ateş eder ve önde koşan iki adam yere yığılırken arkadakilerin de hızı kesiliyordur, bryce tabancayı indirerek korkuyla ian’a bakarken genç adam ne diyeceğini bilmiyor, herkes şokla onu izliyorken edaline uzanarak tabancayı bryce’ın elinden kapar, onlara yaklaşmış bir iki adama da kendisi ateş ederken onun kurşunları ancak birinin koluna isabet edebilmiş, genç kadın anlaşılabilir bir dilde küfrederek diğerlerine döner

“KOŞUN-DURMAYIN!”

ve herkes tekrar koşmaya başlarken landon yolun sonundaki arabayı işaret eder, herkes o tarafa doğru koşarak landon’ın açtığı arabaya sıkış tepiş girerken son kapı da kapandığında genç adam gaza basar, arkadan koşan siyahlı adamlar hızla giden otomobilin arkada bıraktığı dumanda kalırken arabanın uzaklaşmasını izlerler..

“nereye gidiyoruz?!”

lucian bilmediğini söylerken sürekli takip edilip edilmediklerini kontrol ediyordur, önde melanie'nin yanına sıkışmış edaline dönerek arkasına bakarken şimdilik bir şey görünmüyordur, delialona merkeze gitmeleri gerektiğini bağırırken edaline hayır diyor
“zaten merkezi aradıktan sonra geldiler! yarım saattir telefonda beklemenin sebebi de yerini bulmak istemeleri olmalı- dört kişiydiler, hepsi birinizi alt edecek, sonra da bryce'ı alıp gideceklerdi..”
diğerleri dehşetle edaline'i dinliyorken genç kadın lucian'a döner
“bir şeyler değişmiş lucian..”
genç adam kaşları çatılmış, gergin bir şekilde arabayı kullanıyorken neredeyse şehir çıkışına yaklaşımlardır, kimseden çıt çıkmıyorken duplex şehir sınırının sona erdiği tabelayı geçtiklerinde bryce başını çevirerek arkada kalan büyük tabelaya bakıyor, sonra önüne dönüp kucağında oturduğu ian'a baktığında genç adamın artık gülümsemediğini görüyor ve içini büyük bir korku kaplıyordur..

james latty ve deloranın asansörlere gittiğini görmüş, herkese gitmesini söylüyorken loret o tarafa gelerek mırıldanır
“ne yaptın kıza-“
“bir şey yapmadım, kendi kendine yaptı, zamanıydı-“
“james, o daha çok genç..” james ona dönerken cevaplar
“ama eline bir taş vermişler.. ben de dünyayı kurtarıyorum gençtim..”
loret gülerken james mırıldanır
“kendi limitlerime göre..”
loret gülümserken conrad onlara bakıyordur, james ona dönerek konuşur
“sakın olun komutan.. kraliçenizi ısırmayacağım, ama kanını dökeceğim evet..”
conrad kaşlarını çatarak ağzını açarken ewanın sesi duyulur
“çok güzel olur senor..” james gülümserken conrad ewana döner, ewan ona bakıyorken bakışları ona karşı çıkmamasını söylüyordur, conrad oreon kısmına geçince onun kafasına çıkacağını düşünürken birden gök kararır, gürlemeye başlarken kafalar yukarı kalkar, herkes bir *charlize* derken genç kadın yapmadığını söyler, james mırıldanır
“kim yapıyor?”
kimse cevap veremezken bir an sonra cevap kendi kendine gelir..

SOUNDTRACK

E. MCGREGOR & JOSE FELICIANO – EL TANGO DE ROXANNE

üst lobi kalabalık, ortada beliren siyah saçlı bir adama ve kadına bakarken kadın onları görünce gülümser, ağzını açarak bir şey söyleyecekken yanındaki adam konuşur

“bugün bahçede yemek yiyorduk james..”

james ne kadar güzel ares derken eidanın tarafından zayıf bir ses çıkar, genç adam myranın arkasına geçerken ares devam ediyordur

“karım elinde tepsiyle bana doğru geliyordu, ve ne getiriyordu biliyor musun james?”

“ne getiriyordu ares? merhaba lorelai..” genç kadın ona el sallarken ares cevaplar

“üzüm getiriyordu james.. bilirsin, krallar üzümle beslenir falan..”

“evet bilirim.. ne oldu?”

ares ona bakıyor, mırıldanır

“karım birden yere yığıldı james.. benim karımı yere yıktın..”

james gülümserken parmağını kaldırır

“o kadar uzun bir etki alanım yok, inan-“

“james..” james gülerken devam eder

“ben bir şey yapmadım.. bu sefer tamamen masumum..”

ares ona bakarken mırıldanır

“kim yaptı peki? *kim* benim karımı yere yıktı?” ve savaş tanrısı dönerek kalabalığa bakar, kalabalığın yarısı bembeyaz olmuşken diğer yarısı beyazların önünde duruyordur, ares mırıldanır

“bunlar kim?”

loret ilerlerken konuşur

“ares, bunlar oreon görevli-“

“umrumda değil, hangisi lorelai’ı yere yıktı? liderleri kim bunların?”

loret kraliçe latty derken ares elini kaldırır

“iyi, hanginiz kraliçe latty?” kraliçe latty orda yokken conrad konuşur

“bakın senor-“ ares kaşlarını çatarken

“senor? senor olan o, ben değilim..”

o, conrada bakarken conrad ağzını açar, sonra kapatır ve sonra tekrar açıp konuşur

“kraliçe latty eşinizi bayıltmadı *bay* ares..” ares geri eğilerek gözlerini kısar, sorar

“bay ares? nesin sen, asker mi?”

conrad evet derken loret aresin görüş açısına girer, gülümser

“ares,-“

“dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun-“

“evet, beni dinle.. kimse lorelai’ı yere yıkmadı, belki hamiledir?”

herkes genç kadına dönerken lorelai gözlerini devirir, ewan o sırada conradı çekmişken aresin dikkati bir an sonra yine toparlanır..

ewan conrad’ı çekmiş, ama ikisini de doğu kanadı kapısından dışarı çıkaran conrad olmuşken arkasına dönerek ewanı öne *atar*

“yürü crash..”

ewan büyük bir öfkeyle arkasını döner, ama conrad’ın her şeyi öldürecek olan yüz ifadesiyle karşılaşırken tekrar önüne döner, etrafta hala görevliler vardır, ikisi birkaç kişiyle beraber aşağı iner ve o bir kaç kişi başka bir yöne giderken conrad ve ewan gayet işini bilir bir şekilde ofislerden birine girer ve ewan bu sefer arkasını döndüğü gibi suratına bir yumruk yerken sendeleyerek bir iki adım geri atar, conrad üzerine gelmeye devam ediyorken sarışının gözlerinde öfke ve dehşet vardır, esmer olanınkindede daha çok saf bir öldürme isteği görülüyorken ewan’ın elini kaldırmasına bile izin vermeden ikinci yumruğu suratına indirir, ewan artık yere düşerken conrad ayakta, başını eğerek yerdeki adama bakar

“eğer bir daha o adamların yanında latty’e dair ters bir şey söylediğini duyarsam her hangi bir yerini seçer ve orayı kırarım crash..”

ewan burnundan gelen kanı elinin tersiyle siliyorken şimdi nükleer bir ışıma yapıp herkesi öldürmenin tam zamanı olduğunu düşünüyordur, ama konuşmuyorken conrad devam eder

“latty’nin büyümeye ve kendine güvenmeye ihtiyacı olduğunu biz de biliyoruz, ama bunu ona başka evrenlerin başkanları bir toplantı odasına sokup ağılatana kadar öğretemez ve daha da önemlisi BİZİM ARAMIZDAN HİÇ KİMSE GİDİP O ADAMA İYİ YAPMIŞSIN DİYEMEZ! BAŞ KOMUTAN YA DA BAŞKA BİR HALT OLMAN UMRUMDA BİLE DEĞİL, BİR DAHA ÖYLE BİR APTALLIK GÖRÜRSEM SENİ ÖLDÜRÜRÜM!”

conrad’ın sesinin yükselmesiyle ofisin kapısı açılıp içeri latty ve delora dalarken yerdeki ewan elini kaldırarak gelmemelerini işaret ediyordur, conrad arkasına bile dönmemişken hala bitmemiştir

“sen boş bir kutu olarak uyandığında hiçbirimiz seni bir köşeye atmadık, ya da atın diyenlere haklısın demedik crash, ama birini atmak gerekiyorsa en önce senin gözden çıkarırım, bunu sakın unutma.”

ve conrad arkasını dönerek kapıdaki bayanlardan sıyrılır ve dışarı çıkarken ewan neden bu adama nefretini hatırladığını şimdi anlar ve gözlerini kapatarak burnunu tutarken latty ve delora iki yanında, ona iyi olup olmadığını soruyordur..

opal oreon kısmına dönerken gülümser

“cuslov, siz neden oreona geçmiyorsunuz? sakinleştirmemiz gereken bir tanrı var.. hem yeni ofislerinize alışırsınız?”

cuslov çok doğru derken döner, kıranlar zaten asansöre koşturuyorken eidan hızla düşmeye basıyordur, kabin gelince kendini atar, calis de pierce'a dönerek konuşacaklarını söyler, diğerleriyle beraber girerken kapılar kapanır, sadece masa ahalisi kalırken ares hesap sorar..

“conrad, ofisime gelir misin?”

calis girdiği ofisin kapısını açık bırakarak çıkarken conrad yüzünü sıvazlayarak odadan çıkar ve calis'i takip ederek onun ofisine girerken ewan içerde bekliyordur, calis conrad'ın girmesinden sonra dışarı çıkarken conrad kendi kendine gülerek başını eğer...

“komutan lysander..”

conrad sesini çıkarmıyorken kaptan crash konuşur

“boş bir kutu olduğumdan beri kimseye yerini hatırlatmamıştım, ilk defa yapacağım. Bunu da unutmadığımı tahmin ediyorum..”

conrad yine sessiz kalırken ewan odada ağır adımlarla yürüyordur, konuşur

“herkesin bildiği, ama senin *aldırmadığın* üzere ben orduların baş komutanıyım, senin ordularının da, bütün orduların. Luplex'in baş askeri benim, hepinizin üstüyüm, patronuyum. İçerdeki *o adam* masadakilere ne ise ben de orduda sizin için *oyum*.”

Conrad tek bir sinir hücrecini bile hareket ettirmiyorken ewan durarak genç adama bakar

“bu kısmı da kabul ettiğine göre asıl meseleye gelelim.. az önce *senor*'un yanında verdiğim tepkinin çok doğru olmadığının ben de farkındayım, ama bunun için emrimdeki bir askerden dayak yiyecek kadar açık görüşlü ve geniş kalpli bir adam değilim. Üstelik o asker benim önümde gerekirse beni satacağını söylüyor, bu durumda benim yapacağım şey, bana açık açık ihanet edebileceğini itiraf eden o askeri bu gezegenden, ordudan, diğer gezegenlerden ve mümkünse evrenden kovmak olur. Bu yetkilerin hepsine kendi evrenim çerçevesinde sahibim, güneş evreninden de aynı şeyleri istemenin sorun olacağını sanmıyorum.”

Conrad bunu gayet iyi biliyorken itiraz etmiyordur, ewan tekrar yürümeye başlamış, çenesinde morarmak üzere olan bir noktayı kaşır, sonra tekrar conrad'a dönerek konuşur

“işte bu noktada sana şunu hatırlatmam gerekiyor conrad..”

conrad şimdi yedi ceddini hatırlayacağını düşünüyor, dişlerini sıkarak yutkunur ve dinlerken ewan hatırlatır

“orada suratına yumruk attığın adam geçmişte senin arkadaşın olabilir, her ne kadar aranızda nefretle örülmüş bir ilişki olsa da 100 yıl boyunca tanıdığın bir adama, üstelik amirin olmasına rağmen yumruk atabiliyorsan o adam sana bu izni zamanında vermiş demektir ve yine o adam şu anda o izni senden geri alıyor. O yüz yılı hatırlamıyorum, izin verdiğimi de, seninle arkadaş olduğumu da, hiçbir şeyi hatırlamıyorum, sen benim sadece ordumdaki yüksek rütbeli komutanlardan birisin ve bana değil elini kaldırmak, sesini bile yükseltemezsin. Kraliçeni korumak istiyorsan sana verilen yetki ve sınırlar dahilinde istediğini yapabilirsin, ama bir daha baş komutanına karşı geldiğini görür ya da *duyarsam* o son karşı gelişin olur, *her şeye*, seni attırabileceğim yerleri sen bile bilmiyorsun, o yüzden bilmediğin şeylere karşı biraz daha dikkatli olman her zaman daha iyidir..”

conrad sadece dinliyorken ewan genç adamın onu bir asker olarak dinlediğinin farkında, sorar

“hala bana ihanet edeceğini düşünüyor musun?”

conrad sıkıdığı dişlerini birbirine sürterken ewan ellerini beline koyarak tekrar sorar

“sana sordum komutan, hala orduna ve komutanına ihanet edebileceğini düşünüyor musun?”

“hayır efendim..”

“güzel, sana inanıyorum. Söylemek istediğin başka bir şey yoksa gidebilirsin.”

Conrad içinde bir yerlerde büyük bir katliam yapıyorken dışında eli kalkıyor ve kusursuz bir ordu selamı vererek kaptan crash'in huzurundan ayrılıyorken kapı arkasından kapandığında ewan yüzünü tutarak belki de bu adam böyle yumruk atmaya öğretenin evrenden ihraç edilmesi gerektiğini düşünür..

SOUNDTRACK

BON JOVI – CAPTAIN CRASH AND THE BEAUTY QUEEN FROM MARS

“büyük büyük annem’i bile tanıyor!”

sienna elleri titreyerek kıranlara ayrılmış büyük ofise girerken andrea gülümseyerek genç kadının koluna giriyordur, iç çekerek diğerlerine döner

“irina muhteşem bir kadın, küçükken en çok onu merak ederdim, hem zeka, hem de tutkuyu temsil eden bir tanrıça acaba nasıldır diyordum, görünce aklımı kaçırdım herhalde derdim..”

“kaçırdın mı?”

andrea gülerek eidan’a bakar

“hayır, gerçekten öyle görünmüyor zaten, bütün tanrı ve tanrıçalar fanilere onlara eş bir maske ardından görünürmüş, büyük annem öyle derdi, irina da öyle olduğunu söyledi..myra da öyledir, o da mısır tanrıçası, tanrı bilir ne kadar güzeldir..”

eidan bir an o halinden daha güzel olup olamayacağını düşünürken düşünmek parayla değildir, genç adam düşünerek gülümserken içeri girmiş olan franco onun kafasına vurur

“senor seni öldürür, giyinik hayal et bari..”

eidan bir şeyler homurdanırken gözlerini devirerek koltukların birine oturur ve başını arkaya yaslayarak bir süre için gözlerini kapatır..

“..ondan sonra da suya girip gözden kayboluyordu. Her seferinde bir ayrıntıyı unuttuğumu hissediyorum..”

latty önemli değil der ve ekler

“franco ve cuslov da oradaydı, her şeyi kayıtlara geçirdik, ama tabii bizim kayıtlarımız senin hislerini kapsamıyor..”

delora başını sallarken onları görünce zaten hatırlayacağını söylüyordur, latty şimdi değil yarın hatırlarsın dediğinde delora sorar

“latty sanki başka büyük bir şeyi unutmuş gibiyim, izleri var, ama hatırlamıyorum..”

“ewan hafızasını kaybetti..”

delora onun nasıl unutulabileceğini soruyorken latty ona hak verir ve düşünmeye devam ederken parmağını şıklatır

“calis ve cuslov beraber..”

“onu hatırlıyorum, ama bir tek ben hatırlıyorum sanırım, onlar unutmuş..”

latty iç çekerek james’in söylediklerini hatırlarken delora alnını kaşıyordur

“başka bir şey, kesinlikle unuttum, biliyorum..colm’a soracağım..”

latty hadi öyle yap bakalım diyerek genç kadını yollarken delora kalkmıştır, tam çıkacakken yarı yolda durur ve geri döner, masasına dönmüş olan latty’i kolundan kendine çevirir ve sıkı sıkı sarılırken latty de içi titreyerek arkadaşına sarılır

“korkuyor musun delora?”

“çok.. ama yalnız değilim, biliyorum.. sen de değilsin..”

latty bildiğini söylerken arkadaşına biraz daha sarılarak mırıldanır

“ben hiç yalnız olmadım, ama sizi hep yalnız bıraktım..”

delora ayrılır ve genç kadının kısacık saçlarını düzeltirken gülümser

“bizi bırakıp gittiğin için biz bu kadar büyüdük..”

“şimdi de siz mi beni bırakıp gideceksiniz?”

delora güler

“o kadar kolay değil, biz tependeyken büyüyeceksin sen, ama sırf azıcık kolaylık olsun diye arada bayılırım, söz..”

latty bayılmamasını söyleyerek tekrar deloraya sarılırken genç kadın da ona tutunur

“colm’u yakalamam lazım..”

“sonra yakalarsın..”

“odanda bile yalnız kalamıyorsun, nasıl büyüyeceğiz o zaman..”

latty gülümseyerek onu iterken delora *heheler* ve arkasını dönerek odadan çıkarken latty iç çekerek boş odaya bakar, duvarlar şeffaf değil, hiçbir yer görünmüyorken genç kadın bir an rahatsız olduğunu hisseder ve o da odadan çıkarak bir tur atmaya karar verirken kapı onun arkasından kapandığında kraliçenin dört duvar ofisi yalnız kalıyordur..

“hey..yüzün iyi mi?”

ewan burnunu tutarken kaşlarını çatar

“hala yakışıklıyım..sanırım..”

latty gülümserken yürümeye devam ediyordu, ewan da onun yanında yürüyorken genç kadın kapısı açık olan ofislerden şöyle bir bakıp sıradakine geçiyordu, ewan sorar
“ne yapıyorsun?”

“izliyorum..”

ewan da onun baktığı yerlere bakarken kıranlar ofislerinde sohbet ediyor, oreon’dan pek bir farkları yokken latty sıradaki ofise geçmiştir, ewan da onunla beraber cuslov’un kapısının önünde dururken aralık kapıdan genç kadının masası görünüyordur, biraz sonra cuslov gelerek koltuğuna oturur ve arkasına yaslanarak gözlerini kapatırken latty iç çeker, ewan ona bakıyorken ikisi de tekrar koridora döndüklerinde genç adam sorar
“ne oldu?”

“çok şey oldu ewan ve ben farkında değildim..”

ewan onu dinliyorken latty devam eder

“delora korkuyor, cuslov çok yalnız, sienna çok güvensiz, sen etrafında neler döndüğünü bilmiyorsun, conrad çok sabırsız, ben de çok toyum..”

ewan *peki* diyerek yürümeye devam ediyorken latty sanki kendi kendine konuşuyordu

“her şeyi takip etmem gerekiyor, izlemem gerekiyor, sana git ordularını yönet dediğimde aslında benim senin yönetişini izlemem gerekiyor-“

“yapacak başka işlerin yok mu-“

“yok. Olmaması lazım, annem böyle mi yapıyordu? Sen hatırlarsın..”

ewan ellerini kaldırarak bilmediğini söylüyorken ekler

“ben devamlı izlenen taraf olduğum için bilmiyor olabilirim-“

“ama bak izlendiğini biliyorsun!”

latty parmaklarını şıklatır

“benim de diğerlerini izlediğimin bilinmesi gerek, mesela cuslov yalnız olmamalı, ben onu görebilmeliyim, yalnız olduğunda o da benim orada olduğumu bilmeli, ama beni korumak için çabalamamalı, anlıyor musun?”

ewan zaten suratına iki yumruk yemiş, conrad’ı azarlamış, burnu da hala acıyorken şöyle böyle başını sallar, latty geri dönerek koridorda ikinci turunu atıyorken bu sefer açık kapılardan içeri girmeye karar vermiştir, ewan gözlerini devirerek onu takip eder..

Latty ewan’ı ofislerin birinde bırakmış, kendisi çıkıp başka izlenmesi gereken bir adamı arıyorken kapısı sıkı sıkı kapalı olan ofisin önüne geldiğinde kapıya vurur, içerden sert bir girin duyulurken latty kapıyı açar ve conrad’ın ofisine girerken genç adam odasının sol duvarındaki dijital haritanın önünde telefonla konuşuyor, latty’i gördükten sonra tekrar önüne dönerken genç kadın kapıyı kapatır..

SOUNDTRACK BETHANY JOY - HALO

“..olduğu gibi kalsın, raporların bir kopyasının kaptan crash’e gittiğinden emin olun.”

ve conrad telefonu kapatırken latty genç adamın masasına dayanmış, onu izliyordur

“konuşabilir miyiz?”

conrad ona bakmadan masadaki kağıtları karıştırırken elini sallayarak konuşmasına izin verir, latty onun salladığı eli tutarak indirirken conrad kaşlarını çatarak ona bakar

“sen de mi bana yerimi hatırlatacaksın-“

ama genç adamın lafı latty’nin dudaklarıyla kesilirken elinin altındaki kağıtları buruşturur...

latty genç adamın yüzünü tutarak ayrılırken mırıldanır

“ewan’ı patakladığın için ödül değil..”

conrad ödül falan anlamıyor, genç kadının gözlerine bakıyorken latty bakışlarını indirerek genç adamın buruşturduğu kağıtlara bakar

“ewan neler olduğunu anlattı, kendi açısından, *senin* açısından..”

conrad adamın gerçekten kafayı yediğine artık emin olmuşken latty kağıtları düzelterek diğer tarafa koyuyordur, konuşur

“ewan’ın söylediği şeyi ben de sevinçle karşılamadım, ama suratına tokadı da basmadım. Birincisi, sen zaten yeteri kadar canını yakmışsın, ikincisi, haklı..”

conrad iç çekerek arkasını döner ve ekranın önüne geçerek en azından konuşmayan noktaları izlerken kollarını kavuşturur, latty de kağıtları bırakarak onun yanına geçerken genç adamın koluna elini koyar

“korunmaya ihtiyacım var, evet.. ama etrafımda beni bütün *her şeyden* ayıracak bir küre istemiyorum. Benim de incinmeye ihtiyacım var conrad, herkes gibi, *senin gibi*..başımın üstündeki hareyi kırmam gerek..”

conrad dönerek genç kadına bakarken latty gülümser

“hepimiz normal insanlarız, en azından masadakilere göre.. Hiçbirimiz iblis, vampir ya da tanrıça değiliz. Mükemmel değiliz, hele ben, hiç değilim. İşim ne kadar zor görünse de en azından tanrıça olmadığımı şükrediyorum, o zaman gerçekten kusursuz olmam gerekecekti, yarın güneş doğacak her şey çok güzel olacak dediğimde yapmam gerekecekti, ki onlar yapabilirler, belki.. ama ben hata yapabilirim, yaptığım zaman biri beni düzeltebilir, bu ewan ya da james olabilir, ya da sen.. onların söyledikleri arasında doğruyla yanlış ayırt edemez olduğumda, işte o zaman gelip birilerinin suratını dağıtman gerekebilir, ama bu ewan olmamalı, ya da james- gerçi o olamaz..”

conrad da kaşlarını kaldırarak başını sallıyorken latty güler

“öğreniyorum conrad, büyüyorum, annem ya da babam yanımda olmuş olsaydı daha çabuk büyüdüm belki, kim bilir, ama yalnızım ve birinin bana gerçekten hatalarımı söylemesi gerekiyor..”

“james’i baban gibi mi görüyorsun?”

latty gülerek başını eğerken conrad onun saçlarını izliyordur, latty tekrar başını kaldırdığında genç adam kollarını indirir ve ona döner

“az önceki öpücük ne içindi?”

latty’nin gülümsemesi solarken genç kadın dudağını ısırarak conradı izliyordur, cevap verir

“şimdilik bilmiyorum, onu da öğrendiğimde gelir söylerim..”

conrad kaşını kaldırırken latty gülümser, genç adam gözlerini devirerek tekrar haritasına dönerken latty de onunla beraber önüne döner ve yanıp sönen noktalara bakarken ikisi de sessizdir..

SOUNDTRACK

TIMBALAND & JUSTIN TIMBERLAKE & JAY-Z – LAFF’ AT THEM

“daha ne kadar kendimi tutacağım?!”

“bir kapı daha-“ ve lozet o kapıyı açar, merkez masa kısmına girerlerken kapı kapanır, ares sorar

“artık patlayabilir miyim?” lozet buyrun derken ares kükrer

“neresi burası?! bunlar kim? tüyü bitmemiş hormonu coşuk komutanlar karşımda, genç kız kraliçeler orda burda, artık evreni çocuklara mı verdik? öyleyse dünyayı lance’e verin, sizden daha iyi yönetir!”

james yüzünü buruştururken ares ona döner, sorar

“neler oluyor? neden burdasınız? niye her yerde boyut kilidi var? çocuklar neden bizi görünce üstümüze atladılar?”

“sevgilerinden?”

“çocuklar beni sevmez!”

james gülümserken ares şiddetle reddeder, devam eder

“lorelai neden bayıldı james, cevap ver.”

james iç çekerken diğerlerine döner, gitmelerini işaret ederken lorelai da azad olur, hepsi büyük, ortak köprü gibi düzenlenmiş alanda masa seçerken james mırıldanır

“lenartada bir virüs var..”

“ne güzel, öldürün?”

“öldüremiyorlar.. ne olduğunu bilmiyorlar..”

“sen mi bulacaksın?” james elleri belinde, mırıldanır

“yapabilirsem neden olmasın.. ama süper doktor olduğum günler geride kaldı, buradakiler benden çok şey biliyorlar-“

“bazen basit bilgiler anahtardır.. problem neymiş? ayrıca madem burası bu kadar süper bir gezegen, neden daha önce ayak basmadım? kıymetliler mi var burda?”

james hayır derken *klonlar var* der, aresin yüzü kararırken james ona bakar..

“hepsini öldür-“

“hayır-“

“hepsini öldür james-“

“hayır ares-“

“neden?! ne değerleri var ki? hepsi önceki hayatların birer kopyası, evrende olmaması gereken şeyler, her hayat yaşanır ve biter, evrensel dengeyle oynuyorsunuz, ve bak, sonunda hastalanıyorlar!”

james iç çekerken cevaplar

“inan, klonlar şu kadar umrumda değil.. isterse hepsi ölsün.. haklısın, ben de onları olması gereken şeyler olarak görmüyorum, ancak olmak zorundalar.. evrende çok canlı var ares, burada hepsi hakkında araştırma yapılıyor, bu virüs her ne haltsa evrene yayılırsa ne yaparsınız? klonlar güçlü bünyelerle var edilirken hasta oluyorlar, insanlarıma dokunursa neler olur bilmiyorum bile..”

ares ona bakarken mırıldanır

“tedavi için canlı tutuyorsun..”

“*elbette*.. ben de öncelikli olarak evrendaşılarım için çalışıyorum, insanlar için, gerçek iblisler için..”

ares peki derken sonra konuşur

“eğer karıma dokunurlarsa-“

“parmaklarını kırarsın tamam-“

“hayır, kafalarını kopartırım.. lorelai tam insanlardan bile etkileniyor, beyni oluşmamış salak oluşumlar onu mahveder..”

james ilerde kardeşiyle konuşan tanrıçayı izlerken bir şey söylemez..

hepsi mırıl mırıl konuşuyor, masa seçiyorken birden kapılardan biri kendiliğinden açılır, gerideki biriyle konuşan siyah saçlı, uzun boylu bir kadın içeri girer, gözler kısılır, kaşlar çatılırken kadın eli kapıda, görevliyi onaylar, sonra *ortak köprüye* girerken ona bakan gözleri görür, konuşur

“merhaba, ben profesör rebecca storm, profesör marque biraz dinlenmeye çekildi, o sırada sizinle ben ilgileneneğim, ve evet, ilgilenilmeniz gerekiyor, bir çok kuralı bilmiyorsunuz.. masalarınızı seçtiniz mi?”

herkes genç ve güzel kadına bakarken kadın da onlara bakıyordur, mırıldanır

“farklı bir dil mi konuşuyorum?”

hepsi toparlanırken james aresi bırakarak o tarafa gelir, konuşur

“miss storm-“

“*profesör* storm-“

“profesör storm, siz-“ genç kadın başını sallarken onaylar

“evet, klonum..” normanın gözleri büyürken kate de kadını bir süzer, genç kadın diğerlerine bakarak durumunu açıklar

“masa benim klon olduğumu biliyor..” james evet biliyor derken rebecca ona döner, kahverengi gözleri ona bakıyor, mırıldanır

“ama masa görünce problem mi oluyor?”

james hafifçe gülümserken cevaplar

“ekibimi mazur görün profesör storm, onları bilgilendirmedim..” james diğerlerine döner, konuşur

“çocuklar, bu profesör storm, kendisi klon genetiği ve kolonize yaşam profesörü.. ayrıca merkez masanın ilk ve tek klon temsilcisi.. çok başarılı, çok zeki bir hanım, ve profesör marque’nin de ortağı..” hepsi hım şeklinde bakıyorken james genç kadına döner, konuşur

“emrinizdeyiz profesör..”

“güzel.. masalarınızı seçtiniz mi, tekrar sormayacağım..”

hepsi bir masaya koşarken rebecca storm bekler..

rebecca herkesin bir masada oturduğunu görürken güzel diyerek ayakta, hepsi ona bakıyor, konuşur

“bundan sonra bu masalardan sorumlusunuz, ve sorumlusunuz baylar bayanlar, lütfen masanın sağ üst köşesindeki siyah hazneye sağ elinizi bastırın-“ eller bastırılır, ışıklar yanar, rebecca konuşur

“o masadaki bilgisayarlar ve telefonlar bundan sonra bu kişinin ellerine çalışacak..”

millet birbirine bakarken rebecca devam eder

“burası bir klon genetik araştırması binası, klon olduğuna bile bilmeyen görevlilerimiz var, kimseyi durdurup sen klon musun diye sormayacaksınız, her çalışmamız kendini biliyor ya da bilmiyor, bunlar sizi ilgilendirmez, hepsinin performansı en iyidir, ve görevlerini yaparlar, sizi ilgilendiren kısım bu.. aranızda klonfobik olan var mı?”

kaşlar çatılırken rebecca açıklar

“klonlardan korkuyor musunuz? yaratık gibi görüyor musunuz? klonlar insan mı sizce, yaratık mı?”
ares düşüncesini gayet belli ediyorken masa falan seçmemiştir doğal olarak, rebecca da zaten ona bakmıyorken konuşur

“klon fobiniz varsa senor şimdiden sizi göndermeli, çünkü klonlarla içli dışlı olacaksınız ,hastalarımız ve programlarımız klonlara göre.. günlerimiz ve gecelerimiz onlara göre.. işlemlerimiz ve deneylerimiz onlara göre.. deney demişken, her kapıyı açıp içeri giremezsiniz, birkaçınızın yetkisi burdaki her kapıyı açıyor, ama kapıları vurmada içerı girmeyeceksiniz..”

pierce sessiz, james’e bakarken james sakindir, rebecca devam eder

“bilmediğiniz şeylere dokunmayacaksınız, kahramanlık yapmayacaksınız.. burası masa değil, burası bir enstitü, burada başkanlar değil profesörler ipleri çeker, üst lobide başkanlar konuşur..”

james cevap vermezken rebecca başını sallar, konuşur

“güzel.. bilgisayarlarınıza masadan datalar aktarıldı, teknik bir problemde bana danışabilirsiniz..”
herkes olur derken rebecca dönerek kendi masasına gider, kafalar birbirine dönerken norman genç masa düzeninde oturmuş ortama bakarak konuşur

“lise gibiyiz, herkesin sırası belli..”

kate gülümserken kahverengi saçlarını kalemle toplar, bilgisayarını açarken bir an sonra hepsi aynı hareketi yapar..

bir süre sonra rebecca dışarı çıkar, meclis derhal fiskosa başlarken myra iskemlesini kocasının yanına ittirir, sorar

“kraliçe nasıl?”

ilerdeki opal de başını kaldırarak onlara bakarken james kulakların onda olduğunu biliyor, cevaplar
“iyi.. toy, deneyimsiz, kendine güvensiz ve acemi, ama iyi.. istekli..”

norman yandı o zaman derken james mırıldanır

“hem de ne yanmak.. gerekirse sarayını birbirine katacağım, ama o kızı kraliçe olarak bırakmam lazım.. yoksa kraliyeti ele geçirip justine veririm..”

justin ona bakarken mırıldanır

“sen olmasan genişleyemeyeceğim zaten..”

james gülümserken justin güler..

“eidan çok tatlı.. çok hevesli, ya da ben onu heveslendiriyorum-“

“sen onu heveslendiriyorsun tatlım..” myra gülümserken cevaplar

“sonunda bir erkek bana da tapıyor.. belki de seni kışkandırmalıyız.. eidana beni öpmesini söylersem reddetmez sanırım..”

“kalp krizi geçirmezse, öper..”

myra gülerken james de gülümsüyor, kalemini çevirerek konuşur

“lattynin çevresindekiler beni düşündürüyor.. kızı o kadar korumuşlar ki, nefes alsa haberleri oluyor..”

“sen nefes alınca da haberimiz oluyor-“

“ama ben evren başkanıyım.. ve siz yokken oraya geldim..”

myra onun gömleğinin yakasını düzeltiyorken uzanarak boynundan öper, james gözlerini kapatarak çenesini ona dayarken mırıldanır

“mirandayla barıştım..” karısı mmlarken james devam eder

“eğer bu işi halledip dönersem her şeyi konuşacağmışız..”

“dönemezsen?”

“beni öldürecekmiş.. senoru öldüren kız olarak tarihe geçmek süper olurmuş..”

myra gülerken james de gülümser..

SOUNDTRACK TONIC – CASUAL AFFAIR

“london, dугan sınırından geçiyorsun?!”

genç adam bildiğini söyleyerek devam ederken carter arka koltukta sıkıştığı bir arada konuşur

“london ve elle mi diyoruz, yoksa diğer gubidik isimleri mi kullanıyoruz?”

melanie genç adama bir bakış atarken carter ne var, karıştırıyorum diyordur, öndeki edaline etrafına bakıyorken konuşur

“hangisini isterseniz kullanın..”

“elle ve london’ı kullanıyorum o zaman..”

melanie zaten sürekli elle ve london diye çılgılık atıyorken onun için bir sorun yoktur, ian fikir beyan etmiyorken delia başını genç adamın omzuna yaslamış, yüzünü tutarak saatlerdir gittikleri yolda artık soru sormayı bırakmıştır, bryce ise sadece pencereden dışarı bakıyordur...

“hayatımda buraya hiç gelmedim, gelmek de istemedim, ne işimiz var burada?”

melanie durdukları kırık dökük benzin istasyonunda etrafına bakıyorken elle arabadan çıkmış, açık mı değil mi belli olmayan markete doğru yürüyordur, london diğerleri de çıktıktan sonra arabayı kapatırken yola doğru bakar ama gözün görebildiği kadar uzakta kimse görünmüyorken elle marketin kapısından onları çağırıyordur, grup halinde o tarafa gidilirken genç kadın içeri döner ve raflardan yiyecek bir şeyler alıp, küçük buzluktan da bir kap dondurma alır ve tezgahdaki adamın önüne koyarak cebinden para çıkartır, içeri giren carter dondurmayı görünce kaşlarını çatarken elle para üstünü alırken dondurma kabını delia’ya uzatır

“yanağın için, şişmesin..”

delia teşekkür ederek alır ve buz gibi kabı yanağına korka korka bastırırken elle tezgahdaki adamın onlara ters ters bakarak yedi saatte doldurduğu torbayı alır ve teşekkür ederek herkesi tekrar dışarı yollarken carter o zaman neden içeri girdiklerini soruyordur, melanie koluna vurduğunda susar..

“dugan’daki merkeze gitsek?”

millett arabayı masa olarak kullanıyorken delia dondurma kabını çevirerek cevaplar

“gideriz gitmesine de ne kimliğim yanımda, ne telefonum, dövülerek uzaklaştırdım..”

“kendine özel bir kokun falan yok mu, sadece kimliğe mi kaldı işimiz?”

delia dondurma kabının üstünden carter’a bakıyorken genç adam ellerini kaldırır

“7000lerde yaşıyoruz ama hala kimliğin yoksa bir halt yapamıyorsun, ne anladım ben bu işten..”

“dugan’da yapamıyorsun. Adamların her şeyi suç, dalavere.. özel kokum olsa onu da yaratıp merkeze girerler, o yüzden sadece kimlikleri kullanıyoruz..”

“onların da sahtesi yok mu?”

“düşün artık..”

carter düşünürken bir tane daha cipsi ağzına atar, bryce önüne konulmuş pakede bakıyorken soru sormaktan da korkuyordur artık, herkes ne yapıyorsa o da onu yaparak pakedi açar ve içindeki sarı ve yamuk yuvarlaklardan biri alıp ağzına atarken ian dönerek ona bakar, kendi kendine yiyebildiğini görünce tekrar önüne dönerken bryce bir an onun bakışlarıyla çiğnemesini durdurur, sonra başını pakede eğerek yemeye devam ederken melanie en azından denemeleri gerektiğini söylüyordur, merkeze gitmeye karar verilir..

“delialona regan..”

merkez’in kapı girişindeki görevli genç kadının şöyle bir süzerken tabii ki beğenmez

“kimlik..”

delialona işte başlıyoruz diyerek eğilip bükülmeye, kem kümlemlerle olayı anlatmaya başlarken görevli başını iki yana sallayarak elini kaldırır

“hikaye değil bayan, kimlik..”

delia yüzünü buruşturarak arkasındakilere bakarken görevli çoktan aralarındaki mikrofonu kapatmıştır, genç kız çaresiz, uzaklaşırken herkes iç çekerek etrafına bakıyor, bir çıkış yolu düşünüyordur..

“sonra da hedefleri patlattık..” kate kaşını kaldırırken norman mırıldanır

“ben çocuklu bir adamım..”

“olabilir.. karın yok..” norman sen varsın derken john ordan geçiyor, konuşur

“hamster, şunları alabilir miyim-“ ve post-itleri alıp gider, norman gözlerini devirirken kate gülüyor, hala mı hamster diyordur, norman iç çekerken sydney bir masaya kalçasını gömer, herkes hiilerken genç kadın kalçasını ovarak iyi olduğunu söyler, yönlere alışamamıştır, michael ona bakıyordur,

sydney gülümser ve poposunu ovmaya devam ederken genç adamın ovmayı tercih ettiği açıktır ama sydney orda durmasını belirtirken dosyalarını açar..

opal dirsekleri masada, parmakları şakaklarında, satırları okuyorken omuzlarını sıkan ele gevşer, terbiyesiz şeyler söylemek isterken pierce mırıldanır
“stajer gibisiniz miss gordon.. ortak bir katta, ofisiniz yok..”
opal gülümserken cevaplar
“sen de patronuna asılan office-boy gibisin.. yatağım maaşına zam getirmez..”
brian ilerde çocuk var derken pierce gülüyor, opalın yanına oturarak konuşur
“cuslov artık daha iyi olacak mı? ruhu gayet sönüktü..”
opal bilmiyorum derken mırıldanır
“kimse onun çöktüğünü fark etmiyorsa, biraz görüş problemleri var demektir..”
“benim çöktüğümü de görmemiştin..”
“julian, senin çöküşünü görmemem için ölmem lazım.. kanım akıyordu resmen, ama yine de yanımdaydın, o apayrı..”
naunet ilerde ılık çalarken opal gülümser, pierce mırıldanır
“calis oraların pierce’ı gibi duruyor.. bir gözü hep cuslovda..”
opal gülümserken ona uzanır, ikisi yüz yüze dururken genç kadın fısıldar
“pierce’ın bir gözü de hep opalde..”
pierce ona gülümserken koyu mavi gözleri opaldedir, opal de gülümserken ikisi işe dönerler..

damien telefonu kapatmış, george’a ilerlerken birden biri onu saçlarından yakalayıp döndürür, genç adam kendini charlize garagasla dudak dudağa bulurken aklını kaybeder, geride bir şeyler düşer, charlizeler duyulur, damien ona eğilen açık havayla orada donar, dudakları örtülürken genç adamın elindeki kalemler yere düşer, damien onların düştüğünü duyarken parmaklarını hissedemez, ama geri itilirken duvara dayanır, genç ve yanan bir beden ona dayanırken damien günahı hisseder, ama umrunda değil, açık havaya muhtaç, elini yumuşak bir şeye daldırır ve parmaklarıyla kenetlerken ağzını açar, bir an sonra ağzı dolu olmasına rağmen nefes alabilirken kalbi deli gibi çarpıyor, inler, o anda charlize geri çekilir ve onu orda bırakıp dönerken damien onları izleyen şoke olmuş grubu görür, göğsü inip kalkıyor, ağzını kapatırken sydney ona ilerleyip genç adamı tutar, charlize normandan su alırken antonio iç çeker..

“hayır ben artık mantık aramayı da bıraktım, charlize öptü mü, öper diyeceğim..”
charlize aferin derken james hala mantıklıdır, sorar
“neden öptün adamı?!”
charlize omuzlarını silerken ona döner, cevaplar
“kontrol ettim.. o mu diye..” norman da kontrol edilmek isterken james feryat eder
“ordu başkanım nasıl o olmayacak pardon?! esas gidip öbür takımı kontrol etmen gerekmiyor mu?!”
charlize doğru derken lorelai o tarafa gelerek sorar
“ben sarışını kontrol edebilir miyim?”
hepsi ona dönerek ‘HAYIR!’ derken lorelai somurtur, kocası gülerken onu sarıp sorar
“hangi sarışın tatlım?”
“hafızasını kaybeden, korkan bir tane var.. o..”
ares ona arkasından sarılmış, yanağından öperek konuşur
“çok istiyorsan getiririm..” lorelai gülümser, ares de gülümserken james kusmak ister, charlize’i itip akıl fikir almak için opale gider..

“hani geçmişinde klon var ya, ondan..”
damien anladığını belirtirken sydney gülümser, onun saçlarını düzeltirken mırıldanır
“beni de öyle şiddetli öptün mü hiç merak ediyorum, o sırada aklım başımda olmuyordu..”
damien hafifçe gülümserken michael nerelerde bakınır-
“odasına gitti..” damien ona dönerken sydney gülümsüyor, cevaplar
“michaella iyiyiz, ama görmek biraz garip yaptı..”
damien da gülümserken mırıldanır
“sizi görmek beni de biraz garip yapıyordu, ama alıştım..”

sydney başını sallarken norman oradan geçiyor, konuşur

“ayrılın ayrılın, oreonlar temiz ve saf yürekler, bozmayın-“ sydney gülerken onunla beraber odalara gider, damien bacıklarını çalıştırabildiğini düşünürken tekrar yürümeye başlar..

“bunlar B4 sektöründen gelen son bilgiler miss phedra, başka bir şeye ihtiyacınız var mı?”
livann, hayır teşekkürler diyerek görevliyi yollarken oreon ofislerinin olduğu kattadır, elindekileri okuyarak yürüyorken sağ tarafındaki kapıdan çıkan biriyle çarpışır ve başını kaldırıp dorian’ı gördüğünde özür dileyerek gülümser, dorian hala ona bakıyorken dönerek tekrar odasına girer ve kapıyı kapatırken livann yüzüne kapanan kapıya bakarak iç çeker ve daha önce yapmadığı bir şeyi yaparak kapıya vurup açılmasını beklerken içerden ses gelmiyordur, genç kadın bir daha vurur, yine ses gelmezken livann etrafına bakar, koridorda kimse olmadığını gördüğünde kapıyı açar ve içeri girerken içerde dorian bütün sinirleri ayaklanarak kapıya dönüyordur..

SOUNDTRACK WILLIAM JOSEPH – STELLA’S THEME

“afedersiniz bay marcell, ama-“
“girmene izin vermedim, çık lütfen-“
“bakın-“
“hiçbir şeye bakmıyorum, çık eden..”

dorian ağzından çıkan isimle gözlerini kapatırken livann genç adamı izliyordur, derin bir nefes alarak konuşur

“bakın, ben her şey olabilirim, ama aptal değilim. Sizinle bir problemimiz olduğu açık, neden benden kaçtığınızı söylerseniz-“
“söylemek istemediğim için kaçtığımı anlamıyorsan o kadar da akıllı değilsin demektir-“
“eden kim?”

dorian önünde duran genç kadına bakarken o bilmiyor olabilir, ama eden’in ta kendisidir..

“hiç kimse.. yapacak işlerin olmalı-“
“sevdiğiniz biri miydi?”

dorian genç kadının vazgeçmeyeceğini anlamış, en kısa yol cevapları düşünüyorken başını sallar
“evet, sen de ona çok benziyorsun..”

“belki de oyumdur..”

genç adam işte bununla livann’a gerçekten bakarken genç kadın gülümser

“bilmemem gerekiyor, değil mi?”

dorian başını sallarken livann yavaşça yürüyerek ofisteki boş iskemlelerin birine oturur, elindeki kağıtları dizlerinin üzerine koyarken dorian’a bakar

“aptal olmadığımı söylemiştim bay marcell. Yıllardır lenarta’da çalışıyorum, elimden bir sürü acil durum raporu geçti. Daha önce kurallar yıkılarak bir çok klon geçmiş hayatındaki kimliğini öğrendi, ben de sadece tahmin ediyordum..”

dorian tetikte, sanki genç kadın öğrendiği anda bir şeyleri bozularak ölecekmiş gibi geliyorken livann yine gülümser-tanrı aşkına aynı gülümseme-

“merak etmeyin, bildiğim için bir anda devrelerim şaşıp ölmeyeceğim. Ben de insanım, içimde satırılca kod yok, düşünebiliyorum, karar verebiliyorum-“

“biliyorum..”

“öyleyse?”

“öyleyse bir şey yok.. eden sevdiğim biriydi, sen de ona benziyorsun ve bu beni rahatsız ediyor, o yüzden senden kaçıyorum..”

“kaçmak zor değil mi, her an etrafta dolaşıyorum?”

dorian buna cevap vermezken livann iç çekerek daha fazla üstelememesi gerektiğini anlamış, elindeki kağıtlarla kalkar ve kapıya giderken dönerek dorian’a bakar

“eden için üzüldüm bay marcell, kendisiyle ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum, ama sizin gibi bir adam tarafından sevildiği için çok şanslı bir kadın olsa gerek..”
dorian’ın bütün dünyası tekrar tekrar, *tekrar tekrar* yıkılıyorken livann genç adama iyi çalışmalar dileyerek odadan çıkarken dorian yumruğunu dudaklarına bastırarak gözlerini kapatır..

“eidan, andrea’nin nerede olduğu hakkında bir bilgin var mı?”
eidan ve vien, vien’in ofisinde oturuyorken eidan kapıdaki wuslaya dönerek cevaplar
“bizim ortak ofistedir, ben en son orada bırakmıştım.. ya da scott’ın yanındadır..”
wusla tamam diyerek teşekkür eder ve kapıyı kapatıp yoluna devam ederken ortak ofise geldiğinde kapıyı tıkkatır ve cevap beklemeden açıp içeri girerken boş bir ofisle karşılaşacağına neden bu kadar emin olduğunu bilmiyor, dorian’ı görünce bir an afallar, genç adam olduğu yerde arkasını dönerek ona bakarken wusla etrafa bakar
“andrea’yı arıyordum..”
dorian andrea nerede bilmiyor, ama dönerek kapıdaki genç kadına ilerlerken wusla biraz sonra belinden tutularak kapıdan çekilir ve dudakları örtülerek gözleri kapanırken arkadaki kapı sakın bir sesle kapanıyordu..

wusla dorian’ın yüzünü tutuyor, ikisi öpüşüyorken dorian ayrılarak yavaşça açılan kahverengi gözlere bakar
“işe yaramıyor..”
wusla neyin işe yaramadığını sorarken dorian yalnızlık diyordur, genç kadın onun siyah saçlarını iterek yüzüne bakarken tekrar dudaklarına uzanır ve ikisi sarılarak öpüşürken andrea’nın nerede olduğu artık o kadar da önemli değildir..

“colm-colm nerede?”
ofisteki görevli bilmediğini söylüyorken delora iyi, peki diyerek çıkar ve arkasını döndüğü anda genç adamı görürken gülümser
“ben de seni arıyordum..”
“buldun o zaman, gel.. iyi misin?”
delora biraz midesinin bulandığını söylerken onun nasıl olduğunu sorar, colm görevliye teşekkür ederek yollarken bilgisayarına bakıyordu, cevaplar
“jason’ın sorularına cevap vermek için tekrar bulmaca çözmeye başladım..”
“nasıl yakışıklı bir adam..”
colm genç kadına bir bakış atarken delora iç çekerek gülümser, sonra ne sormak için geldiğini hatırlar ve genç adamın koltuğuna oturarak kendini döndürürken sorar
“büyük bir şey unutmuş gibiyim.. latty’e sordum, bilmediğini söyledi.. o bilmiyorsa ancak sen biliyorsundur..”
colm bir anda taş kestiğini hissederken delora da onun yay gibi gerildiğini görmüş, koltuğu yaklaştırarak yüzüne bakar
“var, değil mi? Söyle.. çabuk söyle, yoksa kendimi affetmem, söyle ve bitsin..”
colm dönerek deloranın telaşlı gözlerine bakar
“emin misin?”
delora şiddetle başını sallarken eminim diyordur, genç adamın koluna tutunur
“içimi kemiriyor colm..”
“biz nişanlıydık..”
delora gözleri büyüyerek genç adama bakarken colm ona bir kaç saniye veriyordu..

SOUNDTRACK WESTLIFE – TO BE LOVED

“ne-nişan-ne?”
colm başını sallar ve doğrularak cebinden yüzüğü çıkarmaya yeltenir ama delora telaşla onun elini durdurur

“dur! Önce anlat, nasıl olduğunu anlat, hatırlamam lazım colm-ve neden kimse bilmiyor-anlat!”
colm peki diyerek elini çıkarır ve deloranın önüne masaya otururken genç kadın heyecan, korku ve aşkla dolu, elleri titreyerek genç adamın dizlerini tutar, colm gülümserken delora hadi diyordur, colm anlatmaya başlar
“samanyolundaydık-“
“tanrım..”
“izin verecek misin?”
delora elini sallayarak genç adamın dizlerine vurur
“peki, hadi devam et..”
“sen tam, burayı asla unutmam artık diyip dışarı bakıyordun, sonra tam önüne dönmüş etini keserken ben kutuyu çıkarıp açtım-“
“adisin! aman tanrım colm, neden hemen söylemedin-“
“daha kaç saat oldu delora-“
“fark etmez!”
ve genç kadın oturduğu yerden kalkarak colm’un üzerine atlarken genç adam gülerek onu tutar, ikisi öpüşürken delora gözleri dolmuş, gülümseyerek alnını genç adamın alnına dayar
“yüzüğüm güzel mi?”
“korkunç, sarhoşken vermiştim, şimdi o yüzden vermiyorum..”
delora gülerek onun omzuna vururken colm cebinden yüzüğü çıkarır ve ikisinin ortasında tutarken delora dudağını ısırarak rüya gibi parıldayan yüzüğe bakıyordur, genç adam onun elini alarak yüzüğü ikinci kez takarken delora onun dudaklarını bularak öper, colm da bütün aşkıyla karşılık veriyorken genç kadın yine ayrılarak mırıldanır
“bu yüzden kimseye söylemedim, değil mi? Unutursam kocaman bir olay olmasın diye..”
colm başını sallar
“itiraf etmedin, ama öyle olmalı..”
delora iç çekerken biraz daha çekilerek colm’un yakışıklı yüzünü izler
“ne zaman evleneceğiz?”
“yarın?”
“olmaz, daha en az bir ay gelinlik seçmem lazım ve karantina var, venüse gitmek istiyorum ben..”
“masadakilere söyleriz, açarlar..”
“jason’a söyleyelim..”
colm gözlerini devirirken delora gülerek nişanlısının dudaklarına uzanıyordur, ikisi usulca öpüşürken delora yine hafifliyordur..
